

Plenaire 6

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

10 oktober 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in het bestuur	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ONTSLAG VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING	1
VERKIEZING van een lid van de Vlaamse Regering	1
VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING	1
VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING	
MOTIE van de heren Filip Dewinter, Roland Van Goethem, Frank Creyelman, John Vrancken en Johan Deckmyn en mevrouw Agnes Bruyninckx tot onderzoek door het Rekenhof naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1316 (2006-2007) – Nr. 1	
MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1317 (2006-2007) – Nr. 1	
Debat en besprekingen	2
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	5
VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING	
MOTIE van de heren Filip Dewinter, Roland Van Goethem, Frank Creyelman, John Vrancken en Johan Deckmyn en mevrouw Agnes Bruyninckx tot onderzoek door het Rekenhof naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1316 (2006-2007) – Nr. 1	
MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1317 (2006-2007) – Nr. 1	
MOTIE van de heer Filip Dewinter en mevrouw Hilde De Lobel tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de Vlaamse kabinetten in het algemeen en de gunning van consultancyopdrachten en het aanstellen van experts in het bijzonder – 1339 (2007-2008) – Nr. 1	
Debat en besprekingen (<i>Voortzetting</i>)	5
ACTUALITEITSDEBAT over de financiële situatie van de VRT en de contracten met productiehuizen	15
Actualiteitsmotie	32

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

33

ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van een aantal burgemeesters in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over mogelijke sancties tegen burgemeesters van faciliteitengemeenten

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van een aantal burgemeesters in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van een aantal burgemeesters in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand

33

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over mogelijke initiatieven van de Vlaamse Regering ten aanzien van buitenlandse politieke instanties om de huidige politieke toestand in België toe te lichten vanuit het Vlaamse standpunt

39

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tot wijziging van de partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Cotonou op 23 juni 2000 tussen de leden van de Groep van Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en met de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 juni 2005

– 1297 (2006-2007) – Nr. 1

Algemene bespreking

42

Artikelsgewijze bespreking

43

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het intern akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, houdende wijziging van het intern akkoord van 18 september 2000 inzake maatregelen en procedures voor de uitvoering van de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Luxemburg op 10 april 2006

– 1298 (2006-2007) – Nr. 1

Algemene bespreking

43

Artikelsgewijze bespreking

44

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Mieke Vogels houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat de invoering van righthuurprijzen betreft

– 677 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

44

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tot wijziging van de partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Cotonou op 23 juni 2000 tussen de leden van de Groep van Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en met de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 juni 2005

– 1297 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

46

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het intern akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, houdende wijziging van het intern akkoord van 18 september 2000 inzake maatregelen en procedures voor de uitvoering van de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Luxemburg op 10 april 2006

– 1298 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

46

MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1317 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	46
MOTIE van de heer Filip Dewinter en mevrouw Hilde De Lobel tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de Vlaamse kabinetten in het algemeen en de gunning van consultancyopdrachten en het aanstellen van experts in het bijzonder – 1339 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	46
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Werner Marginet, mevrouw Marijke Dillen en de heren Jan Penris, Erik Arckens en Filip Dewinter tot besluit van het op 10 oktober 2007 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de financiële situatie van de VRT en de contracten met productiehuisen – 1345 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	47
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	47
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	51
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	51

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.12 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Sabine Poleyn, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Marcel Logist, Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen;

Michèle Hostekint: familieverplichtingen.

POLITIEKE FRACTIES

Wijziging in het bestuur

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 10 oktober 2007 deelt mevrouw Ceysens mee dat de Open Vld-fractie op 10 oktober 2007 de heer Gatz als nieuwe fractievoorzitter heeft aangeduid.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/3*)

ONTSLAG VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 10 oktober 2007 neemt mevrouw Moerman met ingang van 10 oktober 2007 ontslag als lid van de Vlaamse Regering.

VERKIEZING van een lid van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de verkiezing van een lid van de Vlaamse Regering.

Conform artikel 60, § 1, eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heb ik een voordrachtlijst ontvangen waarop mevrouw Patricia Ceysens als lid van de Vlaamse Regering wordt voorgedragen.

Die lijst is ondertekend door de volstreekte meerderheid van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Bijgevolg verklaar ik mevrouw Patricia Ceysens verkozen tot lid van de Vlaamse Regering.

Overeenkomstig artikel 62 van voormelde wet nodig ik mevrouw Patricia Ceysens uit hier vooraan in het halfroond plaats te komen nemen om er de eed in mijn handen af te leggen.

– *Minister Patricia Ceysens legt de grondwettelijke eed af.*

Ik geef u akte van uw eedaflegging en ten bewijze hiervan zal u een uittreksel uit de notulen van deze vergadering worden overhandigd. (*Applaus*)

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, naar aanleiding van het ontslag van mevrouw Moerman als minister, wil ik namens de Vlaamse Regering een korte verklaring afleggen.

De Vlaamse Regering respecteert de conclusie die mevrouw Moerman heeft getrokken uit de lezing van het rapport van de Vlaamse ombudsman en het feit dat zij vandaag haar ontslag heeft ingediend. Het rapport komt tot de vaststelling dat er sprake is van onregelmatigheden met betrekking tot het respect van de wet op de overheidsopdrachten en ziet elementen van onbehoorlijk bestuur. Uiteraard is door het ontslag van mevrouw Moerman ook een einde gekomen aan de opdracht van Public Business Services (PBS). Het komt aan de gerechtelijke autoriteiten toe om eventuele stappen te zetten. De Vlaamse Regering zal haar volledige medewerking verlenen.

Ik wil er op wijzen dat het ombudsverslag slechts handelt over één overeenkomst die al dan niet correct werd

toegekend en ik verzet me dan ook ten stelligste tegen de sfeer die sommigen willen scheppen als zou het hier om een brede praktijk gaan. Met de collega's en de medewerkers in de kabinetten wordt hard gewerkt aan een beter Vlaanderen. De persoonlijke inzet van deze mensen in dienst van de publieke zaak mag door dit probleem dossier niet in twijfel worden getrokken. Vandaag reeds wordt een behoorlijke controle uitgevoerd door de Inspectie van Financiën a priori en door het Rekenhof a posteriori.

De Vlaamse ombudsman heeft in zijn rapport zeven aanbevelingen geformuleerd. De Vlaamse Regering wil deze aanbevelingen grondig onderzoeken en daar de nodige lering uit trekken. Een aantal zaken zijn reeds ingevuld. Ik verwijs naar de jaarlijkse rapportering aan het Vlaams Parlement over de nominatieve samenstelling van de kabinetten. Dit rapport geeft bovendien aanleiding tot een jaarlijkse bespreking.

Een aantal andere aanbevelingen zijn evident. Zij worden reeds bewaakt en zullen aangescherpt worden. Alle andere aanbevelingen worden verder besproken met het oog op een goede en doordachte implementatie. De Vlaamse Regering zal daar op korte termijn verslag over uitbrengen aan het Vlaams Parlement.

Ik wens hier ook het initiatief bij te betrekken dat is uitgegaan van het college van ambtenaren-generaal waarover wij recent een eerste rapport hebben gekregen. In dat rapport met als titel 'De overheid uitgedaagd, tien sporen naar een effectievere Vlaamse overheid' worden voorstellen geformuleerd vanuit de leidinggevende ambtenaren zelf om de werking van ons overheidsapparaat, inclusief de kabinetten, te verbeteren. Dit is een reactie op het OESO-rapport.

De Vlaamse Regering zal daar werk van maken. De correcte toepassing van de overheidsopdrachtenwetgeving is onze constante zorg. De Vlaamse Regering zal dan ook maatregelen nemen om de controle instanties te vragen met bijzondere aandacht de correcte toepassing op te volgen.

Mevrouw de voorzitter, collega's, namens de Vlaamse Regering wil ik mijn waardering uitspreken voor mevrouw Moerman die zich drie jaar lang heeft ingezet en prachtig werk heeft geleverd. (*Applaus bij de meerderheid*)

Tot slot wil ik onze nieuwe collega, mevrouw Ceysens, van harte welkom heten en haar de nodige ondersteuning geven. (*Applaus bij de meerderheid*)

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

MOTIE van de heren Filip Dewinter, Roland Van Goethem, Frank Creyelman, John Vrancken en Johan Deckmyn en mevrouw Agnes Bruyninckx tot onderzoek door het Rekenhof naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman
– 1316 (2006-2007) – Nr. 1

MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman
– 1317 (2006-2007) – Nr. 1

Debat en besprekingen

De voorzitter: Het debat is geopend.

Ik stel voor om de moties van de heren Filip Dewinter, Roland Van Goethem, Frank Creyelman, John Vrancken en Johan Deckmyn en mevrouw Agnes Bruyninckx tot onderzoek door het Rekenhof naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman en van de heer Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman ook tijdens dit debat te bespreken. (*Instemming*)

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, collega's, er overvalt mij een heel groot gevoel van déjà vu. Tijdens de vorige paars-groene regering onder leiding van diverse ministers-presidenten, hebben we ook meerdere ministerwissels meegemaakt. Nu stellen we dezelfde praktijken vast. Op nauwelijks enkele maanden tijd zijn we toe aan de wissel van drie ministers en een minister-president.

Wat echter niet het geval was bij de vorige regering, maar nu wel, is het feit dat de viceminister-president, mevrouw Moerman, ontslag moet nemen nadat een aantal malversaties betreffende de gunning van een expertenopdracht aan het bedrijf PBS aan de oppervlakte zijn gekomen in het rapport van de Vlaamse ombudsman. Ik heb de indruk dat deze meerderheid probeert om zich ervan af te maken door na het ontslag van mevrouw Moerman de indruk te wekken dat het boek nu gesloten is. Ik heb de indruk dat de meerderheid van mening is dat, nu mevrouw Moerman als zondebok werd aangewezen en ontslag heeft genomen, het hele

dossier afgesloten is. We weten allemaal dat we veel te kort door de bocht gaan indien dit de conclusie zou zijn van het ontslag van mevrouw Moerman. We weten allemaal dat de Vlaamse Regering mee verantwoordelijk is voor de feiten die worden opgesomd in het rapport van de ombudsman. Deze meerderheid kan en mag zich hier niet van afmaken door te verwijzen naar het ontslag van de minister en door mee te delen dat de betrokken minister haar verantwoordelijkheid heeft genomen.

Het gaat hier over veel meer dan over een paar malversaties op het kabinet naar aanleiding van de gunning van een expertenopdracht. Het gaat om een structureel probleem betreffende de werking van de ministeriële kabinetten. Ze breiden zich immers als een inktvlek uit: van 383 leden tot 510 op nauwelijks zes jaar tijd. Dit is een stijging met 33 percent tijdens één legislatuur.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik heb al een paar keer het woord moeten vragen om te corrigeren. Dat foute cijfer blijft maar hangen. Nu zijn er 440 fulltime equivalenten op de kabinetten actief en er worden er maximaal 490 toegelaten.

Mijnheer Dewinter, ik weet niet waar u het cijfer haalt. Minister Bourgeois kan bevestigen dat er nu 440 fulltime equivalenten zijn. Ik heb dit al gezegd, maar u blijft dezelfde fout herhalen. Als u niet wilt dat ik u onderbreek, moet u het juiste cijfer geven.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik denk dat de cijfers waarover ik beschik, correct zijn. We zullen de afweging nog wel maken. Wat er ook van zij, het aantal medewerkers op de kabinetten is tijdens deze legislatuur met minstens 20 percent gestegen in vergelijking met de vorige legislatuur.

Dit doet ons aanvoelen waar het fout loopt. De ministeriële kabinetten worden al lang niet meer beperkt tot een kleine staf van wetenschappelijke en andere medewerkers die de minister moeten ondersteunen bij het uitoefenen van zijn ambt en dat op basis van de bevoegdheden die hij bekleedt. Nu gaat het eerder om een team van persoonlijke medewerkers wier taken de taken van het kabinet ver overschrijden.

Dat is het probleem dat vandaag rijst. Op basis van het aantrekken van experten probeert men de beperkingen die zijn opgelegd qua aantal kabinetsmedewerkers, nogmaals te omzeilen.

Deze regering draagt verantwoordelijkheid in de feiten die aan het licht zijn gebracht door de heer Aernoudt en daarna zijn bevestigd in het rapport van de ombudsman. Het ministerieel besluit van de Vlaamse Regering van 14 september 2001 dat de werking van de kabinetten regelt, en meer bepaald artikel 8, laat de regering im-

mers toe dat ministers zelf een beroep kunnen doen op experten die gedetacheerd of aangesteld kunnen worden. Deze experten worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van het aantal stafleden overeenkomstig artikel 7 van hetzelfde ministerieel besluit.

Dat alles laat toe dat de wet op de overheidsopdrachten wordt omzeild en dat de minister op basis van persoonlijke inzichten mensen kan aantrekken voor tijdelijke contracten op zijn of haar kabinet. Dat is een praktijk die niet geduld zou mogen worden. Op die manier zet men de kat bij de melk. Als men toelaat dat de minister zelf dergelijke beslissingen kan nemen en mensen kan aantrekken, dan weten we allemaal dat dit tot misbruik leidt. Er is dus op zijn minst schuldig verzuim bij de regering, die dit artikel, ondanks kritiek uit het verleden, toch in het ministerieel besluit handhaaft en daar vandaag nog steeds geen probleem in ziet.

Ik meen, net zoals de ombudsman en anderen, dat de departementen en de administratie van de Vlaamse Gemeenschap over dergelijke aanstellingen van tijdelijke contracten voor experten moeten kunnen beslissen op basis van objectieve criteria, op basis van de wet op de overheidsopdrachten, en niet de betrokken minister. De Vlaamse Regering laat dit toe omwille van het feit dat elke minister op basis van dit artikel buiten de lijntjes kan kleuren. Is het normaal, mijnheer de minister-president, dat naar aanleiding van de federale verkiezingen een Vlaams minister een Antwerps mediaconsultancybedrijf als expert aanduidt op basis van artikel 8 van het ministerieel besluit betreffende de regeling van de kabinetten om hem – het is dus een man – bij te staan in zijn mediaoptredens tijdens debatten op televisie? Is het normaal dat experten in volle verkiezingstijd worden aangeduid om na te gaan hoe het is gesteld met het imago van de betrokken minister en hoe dat imago kan worden verbeterd in functie van zijn kandidaatstelling voor de federale verkiezingen? Is het normaal dat dergelijke praktijken zich kunnen voordoen in de ministeriële kabinetten, terwijl daarop geen enkele controle is, niet door de dienst Interne Audit en evenmin door het parlement?

Mijnheer de minister-president, we gaan al te kort door de bocht als we stellen dat met het ontslag van minister Moerman dit hoofdstuk is afgesloten en we overgaan tot de orde van de dag. Er moet structureel een en ander veranderen. De kabinetten moeten worden afgeslankt en naar Nederlands voorbeeld worden georganiseerd, waarbij ze enkel nog wetenschappelijke stafmedewerkers tellen die in functie van de bevoegdheden van het ministerieel ambt functioneren. De kabinetten moeten vooral geen persoonlijke staf zijn die op den duur zelfs het persoonlijk dienstbetoon van de minister regelt in zijn kiesarrondissement en tijdens een hele legislatuur zelfs geen voet in de kantoren van het betrokken kabinet zet omdat men gehuisvest is in de partijkantoren van de betrokken ministers in zijn of

haar kiesarrondissement. Dat soort van malfuncties en malversaties moet tot het verleden behoren. Dat kan alleen indien er een duidelijke en objectieve doorlichting door derden komt van de werking van de ministeriële kabinetten, indien artikel 8 van het ministerieel besluit wordt geschrapt, indien ministers niet meer zelf maar wel via de administratie experts kunnen aanduiden, in zoverre dat dit nodig zou blijken – ik wacht het onderzoek af vooraleer tot die conclusie te komen.

Er is een tweede aspect aan heel deze zaak, mijnheer de minister-president. Wij dringen niet alleen aan op een diepgaande interne audit maar ook – ik heb, mevrouw de voorzitter, voor de zitting een motie terzake aan u overgemaakt – op de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie betreffende de werking van de ministeriële kabinetten en meer specifiek het aanbesteden en gunnen van expertise- en consultancyopdrachten en de aanduiding van externe experts op de kabinetten volgens artikel 8 van het ministerieel besluit.

Maar bovendien, mijnheer de minister-president, kan deze regering niet anders dan, na het rapport van de ombudsman te hebben gelezen, als benadeelde partij namens de Vlaamse Gemeenschap, klacht indienen met burgerlijke partijstelling tegen gewezen viceminister-president Moerman. Indien we de conclusies van de ombudsman mogen geloven, dan ligt het voor de hand dat de belangen van de Vlaamse Gemeenschap, zowel op financieel als op moreel gebied, geschaad zijn door de handelingen die gesteld werden door de betrokken minister. De regering kan niet anders dan een strafrechtelijke klacht indienen met burgerlijke partijstelling. Ik wil niet technisch worden, maar de minister heeft zich bewust onttrokken, weliswaar op basis van een artikel in een ministerieel besluit dat deze regering heeft uitgevaardigd, op de wet op de overheidsopdrachten.

De wet op de overheidsopdrachten is zeer duidelijk. In artikel 4 ervan leest men: “De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies”. Een minister van de Vlaamse Regering maakt deel uit van wat in artikel 4 van de wet op de overheidsopdrachten bedoeld wordt met gemeenschappen en gewesten. Waarvoor is de wet op de overheidsopdrachten van toepassing? Ik citeer: “Voor alle overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten”. Een overheidsopdracht voor de aanneming van diensten is volgens artikel 5: “de overeenkomst onder bezwarende titel gesloten tussen een dienstverlener enerzijds en een aanbestedende overheid anderzijds, en die betrekking heeft op de diensten vermeld in bijlage bij deze wet.”

Wat zeggen de bijlagen van de wet? Ze zeggen dat het gaat over zowel de diensten van bedrijfsadviesing als de diensten van personeelsverschaffing, met andere woorden: zowel het geven van consultancy als het ter beschikking stellen van een expert of een expertise, in welke vorm dan ook.

Wat heeft minister Moerman, op deze tribune op 26 september 2007, gedeckt door de Vlaamse Regering, gezegd? U hebt een week daarna, naar aanleiding van een vraag van de heer Verstrepen, gezegd: “Ik geef de minister het volste vertrouwen”. Minister Moerman heeft gezegd: “Hoe dan ook, de opdracht aan de bvba PBS werd van bij de aanvang gezien als een expertsopdracht en niet als een beroep op expertise via consultancy zodat, met name wat de uitvoering ervan aangaat, geen toepassing werd gemaakt van de wet op de overheidsopdrachten.” Ik heb u de wet op de overheidsopdrachten en de bijlagen geciteerd. Die is bijzonder duidelijk. Ik zeg nogmaals dat het ter beschikking stellen van een expert of expertise, in welke vorm dan ook, ondergeschikt is aan de wet op de overheidsopdrachten. Dat staat zwart op wit in de bijlagen bij de wet.

Mijnheer de minister-president, u bent mee in de fout gegaan. Minister Moerman heeft hier verklaringen afgelegd die regelrecht indruisen tegen wat er in de wet op de overheidsopdrachten staat. Ze doet dat, gedeckt door een ministerieel besluit, het fameuze artikel 8, dat u nog steeds handhaaft. Dat maakt u, als u niet oplet, langzaam maar zeker betrokken partij. Ik wil het woord medeplichtigheid nog niet eens uitspreken.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Dewinter, ik wil mijn verklaring nog eens voorlezen als dat nodig is. Ik heb heel duidelijk gezegd dat we de zeven aanbevelingen die de ombudsman in zijn rapport heeft opgenomen, ter harte nemen. Een aantal zaken zijn reed uitgevoerd, zoals het jaarlijks rapport van de kabinetten.

Ik heb gisteren in de commissie de beheersovereenkomst met de Interne Audit van de Vlaamse administratie voorgesteld. Er waren toen niet zo veel parlementsleden om pertinente vragen te stellen. De verslaggever, de heer Van Rompuy, is hier aanwezig. Men moet toch goed opletten als ik zeg dat we de zeven aanbevelingen serieus zullen nemen. Sommige aanbevelingen zijn al uitgevoerd, sommige zullen verscherpt worden en andere grondig bekeken. We zullen daar op korte termijn op terugkomen. Dan moet u niet blijven herhalen dat ik alleen maar zeg dat mevrouw Moerman haar ontslag heeft gegeven en dat we opnieuw overgaan tot de orde van de dag. U hebt niet goed geluisterd naar wat ik heb gezegd.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik heb niets anders gedaan dan het antwoord citeren dat minister Moerman hier heeft gegeven op 26 september 2007. Ze heeft toen niet alleen namens zichzelf maar ook namens de regering gesproken. Ik heb nadien gesteld dat u haar ook de week nadien bleef steunen en politiek dekken, ondanks het feit dat u het antwoord van de minister had gehoord en dat zwart op wit bleek dat het flagrant in tegenstelling was met de wet op de overheidsopdrachten. Ik stel vast dat u daardoor op zijn minst uit de bocht bent gegaan en u medeverantwoordelijk bent.

Ik zeg en blijf zeggen dat het probleem niet alleen voorkomt bij het kabinet-Moerman, en dat er op verschillende kabinetten malversaties en wanpraktijken gebeuren. Het gaat om het aanstellen van experts die niets te maken hebben met de werking van het kabinet, maar alles met het persoonlijk ondersteunen van ministers die kandidaat zijn bij verkiezingen, met het organiseren van het sociale dienstbetoon van de ministers op partijkantoren allerhande en allerlei opdrachten die noch van dichtbij noch van ver iets te maken hebben met de politieke werking van de ministeriële kabinetten.

Ik denk, mijnheer de minister-president, – en daarmee sluit ik af –, zonder melodramatisch te willen doen, zonder aan demagogie te willen doen en zonder u van om het even wat te willen beschuldigen, dat deze regering moet inzien en beseffen dat er zich een structureel probleem voordoet en dat dit probleem moet worden aangepakt. Het probleem kan alleen maar worden aangepakt als men de hand in eigen boezem durft te steken, de regelgeving, de ministeriële besluiten en aanverwanten, ingrijpend durft te wijzigen, de kabinetten afslankt en beperkt tot hun werkelijke politieke taak, en een audit mogelijk maakt. Deze audit moet op een objectieve manier de werking van de kabinetten, de aanstelling van experts en het geven van consultancyopdrachten kunnen onderzoeken. Voorts moet de mogelijkheid worden geboden tot de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie die duidelijk moet maken welke aanbevelingen mogelijks kunnen genomen worden, ook door het parlement. Ten slotte, mijnheer de minister-president en leden van de Vlaamse Regering, hebt u er inderdaad in alle sereniteit alle belang bij dat u het zou aandurven om als benadeelde partij op basis hiervan een klacht met burgerlijke partijstelling zou indienen. Dat zou in uw voordeel pleiten. We zijn het er immers allemaal over eens dat het om belastinggeld gaat, dat afgewend is voor doeleinden die niet conform zijn aan de bestaande wetgeving en regelgeving zoals door de wet voorzien.

Ik hoop dat u het zult doen. U bekent er geen schuld mee. Ik hoop dat u daardoor alleen maar duidelijk maakt dat u deze kwestie niet blauwblauw wenst te laten, niet wilt overgaan tot de orde van de dag zonder het tot op het bot uit te spitten en dat u ook namens de Vlaamse belastingbetaler duidelijk paal en perk wenst te stellen aan bepaalde malversaties zoals ze zich op het kabinet Moerman hebben voorgedaan en zich helaas nog altijd voordoen op andere ministeriële kabinetten van deze Vlaamse Regering. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De heer Filip Dewinter: Ik vraag de spoedbehandeling van de motie van mevrouw De Lobel en mijzelf tot uit-

oefening van het recht van onderzoek naar de werking van de Vlaamse kabinetten in het algemeen en de gunning van consultancy-opdrachten en het aanstellen van experts in het bijzonder.

De voorzitter: Ik stel voor deze motie mee te nemen in de bespreking en het debat zodanig dat alles als één geheel kan worden behandeld. (*Instemming*)

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

MOTIE van de heren Filip Dewinter, Roland Van Goethem, Frank Creyelman, John Vrancken en Johan Deckmyn en mevrouw Agnes Bruyninckx tot onderzoek door het Rekenhof naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1316 (2006-2007) – Nr. 1

MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1317 (2006-2007) – Nr. 1

MOTIE van de heer Filip Dewinter en mevrouw Hilde De Lobel tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de Vlaamse kabinetten in het algemeen en de gunning van consultancyopdrachten en het aanstellen van experts in het bijzonder – 1339 (2007-2008) – Nr. 1

Debat en besprekingen (*Voortzetting*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, collega's, ik zal kort zijn. Gisterenavond hebben wij, na lezing van het rapport van de ombudsman, kennis genomen van de beslissing van minister Moerman om haar ontslag in te dienen.

Wij hebben respect voor de afwegingen die mevrouw Moerman daarbij heeft gemaakt, voor het feit dat zij geen verontschuldiging heeft gezocht, ook al waren die er misschien. Zij is niet terechtgekomen in de sorrycultuur, zoals dat in het verleden wel eens het geval was, maar heeft haar politieke verantwoordelijkheid opgenomen. Wij voelen op dit moment geen behoefte om daar verder commentaar bij te geven.

Ik wil me wel uitdrukkelijk aansluiten bij de waardering die de minister-president naar voren heeft gebracht

ten aanzien van het werk dat mevrouw Moerman de voorbije drie jaar hier heeft gepresteerd. Zij heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de succesvolheid van deze regering en het werk dat gepresteerd wordt tijdens deze legislatuur. Ik wil haar daar uitdrukkelijk voor danken. Ik wil ook haar opvolgster ertoe aanzetten en succes wensen bij het voortzetten van dat werk. Ik ben er ook zeker van dat zij dat op een uitstekende manier zal doen. Ik wil ook mijn waardering uiten voor de goede samenwerking die we de voorbije drie jaar hadden.

Wij hebben ook kennis genomen van de aanbevelingen die de ombudsman naar voren heeft geschoven in zijn rapport. Ik denk dat we ze onrecht aandoen als we die aanbevelingen hier nu in dit debat holderdebolder gaan bespreken. Ik denk dat we ze rustig moeten bestuderen. Ik denk trouwens ook dat de meeste collega's nog niet de gelegenheid hebben gehad om grondig kennis te nemen van het rapport. Ik denk dat we daar de gelegenheid voor moeten hebben.

We verheugen ons er ten zeerste over dat ook de regering hier uitdrukkelijk heeft aangekondigd dat zij de aanbevelingen niet zomaar in de schuif wil laten terechtkomen, maar ze zelf grondig wil bespreken, er conclusies uit wil trekken en met een rapport over deze aanbevelingen naar het parlement wil komen. We zullen ons grondig voorbereiden om de discussie in de commissie te voeren en er vervolgens de nodige conclusies uit te trekken. We denken niet dat het nodig of noodzakelijk is om andere stappen op dat vlak te zetten. Laten we eerst het rapport bekijken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ook wij hebben kennis genomen van de beslissing van Fientje Moerman. Ik wens hier namens onze fractie uitdrukkelijk te onderstrepen dat we deze beslissing respecteren en respect hebben voor de politieke verantwoordelijkheid die zij snel en als eigen beslissing genomen heeft.

Ik wil vanuit onze fractie ook duidelijk stellen dat wij onverkort achter de persoonlijke integriteit van mevrouw Moerman blijven staan. Dat is belangrijk. Er is een verschil, zoals de meeste collega's in dit parlement weten, tussen politieke verantwoordelijkheid en persoonlijke integriteit.

Ik wil ook duidelijk zeggen dat wij minister Moerman een goed minister vonden. Ik wil enkele van haar voornameste beleidsdaden toch nog even in herinnering brengen. Ik denk onder meer aan het innovatieprogramma Flanders' DRIVE voor de automobielsector, dat toch mee de basis gelegd heeft voor een blijvende concurrentiepositie van onze automobielsector met de rest van de wereld. Ik denk aan het Odysseus-programma, waarbij de gewezen minister zeventien toponderzoekers terug

naar Vlaanderen heeft gehaald en aan het Baekeland-programma, waardoor substantieel meer middelen naar onderzoek in het onderwijs gegaan zijn.

We wensen uiteraard ook mevrouw Ceysens als nieuwe minister te feliciteren en hopen dat zij er de komende dagen stevig zal invliegen.

Wat nu met de discussies die voor ons liggen? Uiteraard is het rapport van de ombudsman een belangrijk rapport met belangrijke aanbevelingen. Mijnheer Dewinter, tot daar de gelijklopendheid van onze analyse. Wij menen dat het nu aan het parlement is om deze aanbevelingen in de daartoe geëigende commissie, niet in een parlementaire onderzoekscommissie, te onderzoeken.

Ik deel volledig de mening van de heer Caluwé, want ik zou wel eens de collega's willen zien die het rapport al volledig hebben gelezen. Dat is ook niet mogelijk, want we hebben het pas gisteren ontvangen. We moeten ons daar even de tijd voor geven – dat is ook een vorm van zelfrespect, meen ik – om dan de discussie aan te gaan, samen met de regering, waarvan we natuurlijk ook een positionering verwachten ten aanzien van deze aanbevelingen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Mevrouw de voorzitter, dames en heren van de nieuw samengestelde regering, collega's, op alle politieke niveaus kunnen dingen fout lopen, dus ook bij ons in Vlaanderen. Af en toe loopt er ook eens wat fout. Namens sp.a-spirit wil ik uitdrukkelijk zeggen dat dit ernstig incident de minister haar verantwoordelijkheid heeft gegeven. Ze heeft die ook genomen. We willen haar daarvoor feliciteren, omdat het opnemen van verantwoordelijkheid een politicus en a fortiori een minister siert.

Het rapport van de Vlaamse ombudsman dat we al hebben kunnen doornemen – het is niet zo lijk, maar wel duidelijk en met concrete aanbevelingen – zegt dat het incident op het kabinet van de vice-minister-president geen voorbeeld is van goed bestuur. Als sp.a-spirit vinden we het ontzettend belangrijk dat er transparantie is inzake consultancy en expertenopdrachten, ook op onze eigen kabinetten. We vinden dat een minister te allen tijde klare wijn moet schenken.

Alle zeven aanbevelingen van de Vlaamse ombudsman zijn absoluut waardevol. Sp.a-spirit is er voorstander van om ze alle zeven scrupuleus te volgen. Consultancy is een verantwoordelijkheid van het departement en moet op langere termijn niet worden uitgevoerd via de kabinetten. We willen ook de controle en de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten versterken. We willen de Interne Audit van de Vlaamse administratie die de minister-president gisteren heeft voorgesteld in de commissie, toepasbaar maken op de kabinetten, zoals de ombudsman voorstelt.

We hebben een aantal concrete voorstellen proberen uit te werken die de algemene aanbevelingen van de ombudsman een beetje gewicht moeten geven. Vandaag zijn overheidsopdrachten, ook consultancyopdrachten, slechts voorafgaandelijk aan controle van de Inspectie van Financiën onderworpen als er een geraamde budgettaire kost is van minstens 65.000 euro. We denken dat het goed is om die grens naar beneden te oriënteren. De gunningen die door ministeriële kabinetten gebeuren, kunnen bijvoorbeeld al vanaf 5.500 euro worden voorgelegd aan de Inspectie van Financiën. Voor de gunningen via het departement, op termijn dus alle gunningen, is het zinvol om de grens te verlagen van 65.000 euro naar bijvoorbeeld 31.000 euro.

Een tweede aanbeveling van de ombudsman zegt dat het zinvol is om, naar analogie van het federale niveau – we kunnen daar inderdaad af en toe iets zinvol van leren – niet alleen de voorafgaandelijke controle door de Inspectie van Financiën en de aposterioriconrole door het Rekenhof te laten organiseren, maar ook een controle en cours de route te laten doen gedurende de overheidsopdracht, en zo een bijkomende buffer, controle en transparantie in te bouwen bij het gunnen van de overheidsopdrachten.

We willen de discussie uiteraard verder voeren in de commissie die daarvoor bedoeld is. Het is zinvol om met het rapport van de ombudsman verder aan de slag te gaan om ook in de toekomst grote of kleine incidenten van dien aard te vermijden.

We wensen de nieuwe regering en ook onze goede collega-fractieleider, nu minister, Ceysens veel succes toe. We hopen dat er in de toekomst opnieuw eens een vrouw op de eerste rij van de banken van de Vlaamse Regering zal zitten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ik voel me bedrogen. Ik voel me in de eerste plaats bedrogen door de mensen van Open Vld. Toen we in 1999 mee de paars-groene regering gestalte gaven, was er een dik hoofdstuk dat handelde over depolitisering en responsabilisering van de ambtenarij en over het uitbouwen van een transparante overheid, die overtollige structuren zou weren.

Collega's, dit was het hoofdstuk bij uitstek dat de toenmalige VLD-fractie wou toevoegen. Na jaren van oppositie zou de VLD komaf maken met de oude politieke cultuur en de 21e eeuw ingaan met de nieuwe politieke cultuur, zoals die trouwens omstandig beschreven stond in een van de burgermanifesten van de stadsgenoot van mevrouw Moerman.

We zijn vandaag amper acht jaar later. We maken nu de trieste apotheose mee van een verhaal waarbij schaamteloos al die principes uit het toenmalige burgermanifest

aan de laars worden gelapt. Dit is de apotheose in een verhaal van normvervaging. Blijkbaar is het burgermanifest onder een dikke laag stof terecht gekomen. Het is alvast niet de bijbel voor die andere Gentse VLD-politica, mevrouw Moerman.

De heer Sven Gatz: Mevrouw Vogels, zegt u nu dat er de afgelopen negen jaar helemaal niets is gebeurd in de Vlaamse Regering om het overheidsapparaat performanter te maken, om te zorgen voor een grotere transparantie? Bent u, net zoals de heer Dewinter, de mening toegedaan dat we terug naar af zijn gegaan?

Mevrouw Mieke Vogels: Absoluut.

De heer Sven Gatz: U leidt dat af uit de aanbevelingen van het rapport van de ombudsman?

Mevrouw Mieke Vogels: Ik leid dat af uit de praktijken waarmee ik de afgelopen maanden en jaren werd geconfronteerd. Ik wilde net een aantal voorbeelden geven die de stelling staven dat we terug op het beginpunt zijn aanbeland. Ik vind dat heel erg.

De heer Sven Gatz: Ik leid dat helemaal niet af uit dat rapport. Ik denk niet dat we de tekst op dezelfde manier hebben gelezen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Gatz, ik heb het hier over de apotheose in een verhaal van normvervaging, waarbij alle principes uit het regeerakkoord van 1999 over het geven van verantwoordelijkheid aan ambtenaren, het transparanter maken van de Vlaamse overheid, het schrappen van overbodige structuren op de helling worden gezet.

De heer Sven Gatz: Mevrouw Vogels, ik hoop dat u, in tegenstelling tot uw oppositiegenoten, wel in staat bent dat te bewijzen. Anders brouwt u wel een heel raar sausje van deze zaak.

Mevrouw Mieke Vogels: Laat me mijn verhaal maken. Ik zal geen bewijzen, wel een aantal voorbeelden aanhalen, te beginnen met het benoemen en ontslaan van topambtenaren, waarbij men zich niet veel aantrekt van mandaatcontracten en evaluatieprocedures. Mevrouw Moerman zette blijkbaar ook zonder veel schroom de regeltjes over doorzichtig bestuur en het vermijden van overbodige overheidsstructuren aan de kant. Tegen het advies in van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, tegen het advies in van het Instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie richtte ze het nieuwe vehikel Hercules op.

Strikt genomen heeft ze daarmee de wet niet overtreden. Strikt genomen is daar niets mis mee. Het staat echter wel haaks op de geest van de nieuwe politieke cultuur. Een stichting met een loodzware top vol met politieke benoemingen oprichten die 15 miljoen euro moet verdeelen, valt niet onder de nieuwe politieke cultuur.

Ik snap ook niet dat een minister niet inziet dat de mensen vragen hebben bij de aanstelling van haar eigen echtgenoot, hoe bekwaam hij ook is, bij het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap. Dat zijn allemaal voorbeelden van een vorm van normvervaging.

Waar het dan echt ging over het overtreden van regels, met name bij Public Business Services, heeft minister Moerman uiteindelijk haar conclusies getrokken, als gevolg van het rapport van de ombudsman.

Ik hoor de collega's hier zeggen dat ze het rapport pas gisteren gekregen hebben en dat ze nog geen tijd gehad hebben om het te lezen. Twee weken geleden, beste collega's, hadden we hier een debat over het ontslag van de heer Rudy Aernoudt. 's Morgens hadden we daarover een vuistdik rapport gekregen, waarvan wij verondersteld werden het 's middags in het debat te gebruiken. Ik heb dat rapport toen niet gelezen, want het was een auditrapport dat voor de regering bestemd was.

Dit rapport heb ik wél gelezen. Ik kan twintig pagina's lezen op een halve dag tijd, zeker wanneer die twintig pagina's geschreven zijn door de ombudsman, die heel duidelijke taal spreekt. Je moet geen vijf diploma's hebben om dit rapport te kunnen begrijpen. Collega's, ik hoop dat jullie iets verder zullen gaan dan 'het bestuderen van de eventuele conclusies van de ombudsman.' Die conclusies zijn duidelijk, voer ze dan ook uit.

Minister Moerman heeft haar conclusies getrokken, maar ze blijft beweren dat ze eigenlijk niets verkeerd gedaan heeft. Ik heb daar problemen mee. Eigenlijk heeft ze geen politieke conclusies getrokken, maar persoonlijke conclusies. Ze moet durven toegeven dat ze fouten gemaakt heeft. Politieke conclusies neem je wanneer je administratie een fout maakt. Wanneer je zelf over de schreef gaat, is dat een persoonlijke verantwoordelijkheid.

De schade blijft niet beperkt tot minister Moerman. Mijnheer de minister-president, twee weken geleden bent u hier nog komen vertellen dat de voltallige Vlaamse Regering achter minister Moerman stond. De voltallige regering heeft met andere woorden goedgekeurd dat er een constructie als Hercules opgericht is en dat de heer Aernoudt op zeer dubieuze gronden ontslagen is, en dat allemaal op een moment dat men wist dat er een rapport was bij de ombudsman.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Vogels, u gooit hier voor de zoveelste keer alles op een hoopje. Bij het ontslag van de heer Aernoudt heb ik al tekst en uitleg gegeven. Ik heb de argumenten uiteengezet waarop wij onze beslissing voor het ontslag gebaseerd hebben. De heer Aernoudt is nu naar de arbeidsrechtbank getrokken. Wij zullen de uitspraak van de arbeidsrechtbank afwachten.

Ik wil nogmaals onderstrepen dan in het Uitgebreid Bureau van dit parlement beslist is om in de plenaire vergadering een discussie te houden over het ontslag en dat minister Moerman in de commissie, op vraag van het Bureau, zou antwoorden op alle andere vragen. Ik heb mij gehouden aan die afspraak die in het Uitgebreid Bureau gemaakt is.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb die afspraak nooit betwist. Ik zie alleen dat de normvervaging in deze regering de laatste maanden mee gedragen is door alle ministers. Mijnheer de minister-president, uw regering, die als waarmerk 'goed bestuur' heeft, heeft een probleem. Leg maar eens uit aan de bevolking dat de oprichting van een vehikel als Hercules om 15 miljoen euro te verdelen, goed bestuur is. Leg maar eens uit aan de bevolking dat het 'goed bestuur' heet, wanneer expertenopdrachten op een wel erg dubieuze manier toebedeeld worden. Leg maar eens aan de Vlaamse bevolking uit dat je eigen echtgenoot benoemen in een politieke functie, goed bestuur is.

Wat mij betreft zijn dergelijke praktijken precies het tegenovergestelde van goed bestuur. En dus, mijnheer de minister-president, zit niet alleen u, maar ook heel uw regering met een probleem van geloofwaardigheid.

De heer Filip Dewinter: Ik wil mij aansluiten bij wat mevrouw Vogels zegt. Dit is inderdaad een structureel probleem dat niet beperkt blijft tot één malversatie op het kabinet-Moerman. De vraag is heel simpel: hoe worden de experten aangesteld op de verschillende kabinetten van de excellenties van de Vlaamse Regering? Gebeurt dat op basis van de wet op de overheidsopdrachten of niet?

Natuurlijk moest minister-president Peeters minister Moerman politiek dekken toen ze letterlijk zei dat voor het afsluiten van een contract met PBS de wetgeving op de overheidsopdrachten niet is toegepast omdat het om een expertenopdracht ging. Hij deed dat omdat in alle andere kabinetten hetzelfde gebeurt: experten worden niet aangesteld volgens de wet op de overheidsopdrachten. De wet is nochtans bijzonder duidelijk. Ik citeer nogmaals uit de bijlage: "Het geven van consultancy via de terbeschikkingstelling van een expert of een expertise in welke vorm ook betekent dat men zich ondergeschikt dient te maken aan de wet op de overheidsopdrachten." Dat schrijven de artikelen 4 en 5 van de wet voor.

Mijn vraag is dus eenvoudig. Hoe worden de experts aangesteld? Gebeurt dat op basis van de wet op de overheidsopdrachten, of is dat niet het geval? Als u op die vraag antwoordt, dan verklaart u in één beweging alles wat de afgelopen weken door mevrouw Moerman en uzelf aan theater is opgevoerd.

Minister-president Kris Peeters: Het heeft allemaal weinig met theater te maken. De zevende aanbeveling

van de ombudsman gaat over artikel 8. Hij zegt dat er vandaag een grijze zone bestaat, en dat dit tot onduidelijkheden kan leiden. Ik herhaal dat we ook die aanbeveling ernstig nemen en zullen onderzoeken hoe we deze grijze zone kunnen wegwerken.

De heer Filip Dewinter: U bent toch jurist? Een ministerieel besluit is toch altijd ondergeschikt aan een federale wet of een decreet? Ik ben geen jurist, maar na twintig jaar een parlementair mandaat te hebben uitgeoefend, heb ik dat toch begrepen. Ik begrijp niet dat deze regering jarenlang experts aanstelt en daarvoor een beroep doet op artikel 8 van een ministerieel besluit om zo de wet op de overheidsopdrachten te omzeilen. Die wet is nochtans bijzonder duidelijk. Dat kan niet.

Het gaat hier niet over het maken van een politieke fout. U overtreedt gewoon de wet. U stelt zich bloot aan strafrechtelijke vervolging als u de wet overtreedt. Zo eenvoudig is dat. U moet goed beseffen dat hier een jarenlange praktijk in de ministeriële kabinetten aan de orde is die onwettelijk is. Die praktijk is een overtreding van de artikelen 4 en 5 van de wet op de overheidsopdrachten. Dat is de essentie van deze discussie, en daar moet u dringend iets aan doen.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik was niet van plan me in het debat te mengen. Toch wil ik dat kort doen, want de heer Dewinter betreft de hele regering en alle ministers bij de discussie. Hij maakt er echt een potje van. Sta me toe dat te verduidelijken. Een expert aanwerven met een arbeidscontract mag. Ik denk dat de ombudsman heeft willen zeggen dat er onduidelijkheid is over de vraag wanneer men iemand op het expertenbudget kan aanwerven en wanneer dat op de personeelsformatie van het kabinet moet gebeuren. Ik denk dat hij daar een punt heeft. Experts worden ingezet voor specifieke opdrachten die goed zijn afgebakend of tijdelijk zijn. Hij vindt dat dit onduidelijk is, en ik vind dat hij gelijk heeft.

Het is evenwel een andere vraag wat er moet gebeuren als men niet werkt met een arbeidscontract, maar op zoek gaat naar een dienstverlening waarvoor moet worden gefactureerd. Om het voor de publieke opinie duidelijk te maken: wat is het onderscheid tussen een arbeidscontract en een dienstverlening waarbij een factuur hoort? Een dienstverlening waarbij een factuur hoort, is onderworpen aan de wet op de overheidsopdrachten. Die wet schrijft procedures voor die ervoor moeten zorgen dat het spel eerlijk en correct wordt gespeeld – correct tegenover de belastingbetalers, en correct tegenover de potentiële dienstverleners.

De heer Dewinter zegt hier dat de indienstneming van experts met een arbeidscontract een inbreuk op de wet op de overheidsopdrachten betekent. Dat is compleet fout. Dat is complete onzin.

De vraag is: als we een dienstverlening zoeken waarvoor we een factuur zullen krijgen, respecteren we dan de wet

op de overheidsopdrachten? Het ombudsrapport stelt vast dat dit niet is gebeurd. Daar zijn alle conclusies uit getrokken. Ik kan u echter wat mij betreft zeggen – maar ik denk dat ik kan spreken voor al mijn collega's – dat we de wet op de overheidsopdrachten toepassen wanneer er een consultancyopdracht of iets anders als vorm van dienstverlening wordt gegund. Bovendien is het zo dat, als we op het niveau van de kabinetsmedewerkers tot de conclusie komen dat het nuttig is om een te factureren dienstverlening te zoeken en dus niet met een arbeidscontract te werken, we het departement in kwestie belasten met het organiseren van die gunning. In mijn geval is dat het departement Onderwijs of Werk. We oordelen dat dit dan hun werk is, dat we dat niet doen op het kabinet. Dat gebeurt alleszins bij mij en ik denk ook bij andere collega's. Dat is nu niet verplicht, maar nu beveelt de ombudsman aan het te verplichten. Hij stelt vandaag dat we dat altijd zo zouden moeten doen. Ik denk overigens dat het meestal zo gebeurt. Maar inderdaad, we zouden dat vandaag ook gewoon in het kabinet kunnen organiseren. Dat is het punt.

U zaait hier dus totale verwarring. U mag dat nog een aantal malen herhalen. Het feit dat we binnen het budget dat we kunnen gebruiken voor experts, mensen met een arbeidscontract aanwerven, is perfect legaal. Dat heeft niets te maken met diensten die worden gefactureerd en waarvoor een gunningsprocedure moet worden gevolgd.

De ombudsman zegt twee dingen waarvan ik persoonlijk meen dat we ze onverkort kunnen overnemen en toepassen. Ten eerste zegt hij dat we moeten proberen te verduidelijken wanneer we iemand binnen het expertenbudget aannemen met een arbeidscontract of in de personeelsformatie. Het lijkt me dat dit perfect kan. Ten tweede zegt hij dat, indien er sprake is van een te factureren dienstverlening, we aan ons departement moeten vragen dat te organiseren, als een soort afstandelijkheidsgarantie ten opzichte van dat kabinet. Dat is geen enkel probleem. Wij doen dat zo al.

Ik wil het nog een derde maal uitleggen, maar ik neem aan dat u het hebt begrepen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, ik weet perfect wat u bedoelt. We weten ook allemaal dat het bewuste contract facturen aan de betrokken firma betrof, en geen arbeidscontract. Dat viel al zeker niet onder de bepalingen die u hier zo retorisch komt mee te delen. Met datgene wat u nu zegt, wist u perfect dat de betrokken minister zich moest schikken naar de wet op de overheidsopdrachten, en zich daar niet aan kon onttrekken. Toch hebt u de verklaringen die minister Moerman heeft afgelegd hier aangehoord en ermee ingestemd, en bent u haar zelfs nog weken lang blijven steunen.

Ik blijf erbij dat de wet op de overheidsopdrachten misschien enige interpretatiemogelijkheid biedt, maar

toch zeer weinig. De bijlage bij de wet, met de lijst van diensten waarover u spreekt, is duidelijk. Het gaat zowel over diensten van bedrijfsadviesing als over diensten van personeelsverschaffing, dus, met andere woorden, zowel het geven van consultancy als het ter beschikking stellen van een expert of expertise, in welke vorm dan ook. De discussie die kan worden gevoerd gaat over het ter beschikking stellen van een expert via een expertisebureau, met een facturering, of het aanwerven van een expert via een arbeidscontract. Daarover zullen we misschien nog een technische discussie moeten voeren. Andere instanties zullen ons advies moeten geven over de juiste interpretatie ter zake.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik probeer af te ronden na deze ongemeen boeiende technische interpretatie.

Ik denk dat er heel concreet een probleem van normoverschrijding is. Dat blijkt ook uit de tekst van de ombudsman. Alle technische betogen ten spijt, blijf ik bij mijn conclusie dat deze regering een politiek probleem heeft. Om daar nu eens dieper op in te gaan, mijnheer de minister, wat is de oorsprong van die expertise- en consultancyopdrachten? Die zijn destijds ingevoerd in ruil voor het afslanken van de kabinetten. De overheid wou met minder kabinetsleden werken en wou meer met de administratie werken. Wel zou het soms kunnen dat een minister met betrekking tot een bepaald domein waarop hij actief wou zijn, expertise zou inhuren. Daarom heeft elke minister een expertisebudget gekregen.

Het resultaat is dat de kabinetten vergroot in plaats van verkleind zijn en dat de expertisebudgetten zijn gebleven. De expertisebudgetten worden steeds meer aangewend voor doeleinden waarvoor ze oorspronkelijk niet waren bedoeld.

Ik blijf bij mijn conclusie: de Vlaamse Regering zit met een politiek geloofwaardigheidprobleem. Het zal niet makkelijk zijn om dit in de publieke opinie recht te trekken.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw Vogels, ik ben, al dan niet jammer genoeg, sinds 1999 een ervaringsdeskundige. Aangezien u het hier over geloofwaardigheid hebt, wil ik u ook een vraag stellen. Normaal gezien stel ik dergelijke vragen nooit, en het was ook niet mijn bedoeling dit vandaag te doen.

Welke partij heeft in 1999 voor bijkomend personeel gepleit, en welke functies zou dit personeel moeten vervullen? (*Applaus bij Open Vld en CD&V*)

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik weet niet over welke partij u het hebt.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw Vogels, het is een partij waar u nu nog deel van uitmaakt.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik weet niet wat u bedoelt. Wat ik wel in allerlei nota's kan terugvinden, is de intentie om de kabinetten te verkleinen. In ruil daarvoor zou in de mogelijkheid worden voorzien om expertiseopdrachten te verlenen.

Tot slot wil ik minister Ceysens met haar nieuw mandaat feliciteren. Misschien kan ze nagaan of het niet beter is de Herculesstichting op te heffen. Dit zou de transparantie van de besluitvorming in het beleidsdomein Economie ten goede komen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, gisteren hebben we in de commissie een gedachtewisseling gehouden met de minister-president over het ontwerp van beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en het intern verzelfstandigd agentschap Interne Audit van de Vlaamse Administratie voor de periode 2008-2010. Dit onderhoud met de minister-president heeft ongeveer een half uur geduurd. Een aantal mensen, waaronder de heer Van Rompuy, hebben vragen gesteld en opmerkingen gemaakt. De heer Dewinter heeft daarnet een aantal relevante punten naar voren gebracht. Zijn partij is gisteren evenwel niet tussenbeide gekomen. (*Opmerkingen van de heer Felix Strackx*)

Het is belangrijk dat de Vlaamse Ombudsman zijn onderzoek in alle onafhankelijkheid heeft kunnen voeren. De minister-president heeft er daarnet al naar verwezen. Aangezien het om een van onze eigen paraparlementaire instellingen gaat, vind ik dit zeer belangrijk.

Het rapport van de Vlaamse Ombudsman omvat zeven aanbevelingen. De Vlaamse Regering heeft er alle belang bij die aanbevelingen in de praktijk te brengen. De aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsman wekken overigens weinig verwondering, maar het grote voordeel van dit rapport is dat een aantal zaken nog eens duidelijk worden verwoord.

Ik neem vooral punt 4.6 heel ernstig. Deze aanbeveling stelt dat de Vlaamse overheid de nodige maatregelen moet treffen om de Interne Audit van de Vlaamse Gemeenschap de mogelijkheid te bieden om eventuele onregelmatigheden in de werking van de Vlaamse kabinetten te onderzoeken. Aangezien de ontslagen secretaris-generaal Aernoudt in interviews heeft verklaard dat deze kwestie slechts het topje van de ijsberg vertegenwoordigt, moeten we deze aanbeveling zeer ernstig nemen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, er is gisteren gevraagd of de

Interne Audit van de Vlaamse Administratie uitgebreid kan worden naar de kabinetten. Dit staat ook in de aanbevelingen van de ombudsman.

De voorzitter van het auditcomité heeft daarop het volgende geantwoord: “Het standpunt van het auditcomité in deze is dat het niet aangewezen is om de kabinetten in het werkterrein van de Interne Audit van de Vlaamse Administratie op te nemen. De essentiële overweging van dit standpunt is dat de Interne Audit van de Vlaamse Administratie een instrument is, opgericht door en ten behoeve van de Vlaamse Regering en de ministers zijnde het uitvoerend politiek niveau voor de uitvoering van audits en administratieve onderzoeken binnen de Vlaamse administratie, mede vanuit de optiek dat de Vlaamse administratie vertegenwoordiging verschuldigd is aan het uitvoerend politiek niveau”.

Ik wil dit alleen maar even meegeven. Het auditcomité komt tot deze stelling. We zullen daarover verder van gedachten moeten wisselen op basis van de argumentatie die hier gegeven is.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, ik denk inderdaad dat de Interne Audit die functie niet kan hebben.

Mijnheer Peumans, u weet beter dan wie ook dat het controleorganisme van dit Vlaams Parlement het Rekenhof is. We zouden bijvoorbeeld wel kunnen afspreken dat we namens de kabinetten jaarlijks een verslag indienen bij het Rekenhof waarvan de conclusies worden ingediend in dit parlement. En dan is het het enige, juiste en onafhankelijke toezichtsorgaan, namelijk dat van uzelf, dat dit toezicht uitoefent inzonderheid het wettigheidstoezicht.

Dit mag echter niet worden omgedraaid naar een opportuniteitstoezicht, want dat is bij mijn weten nog altijd de verantwoordelijkheid van de uitvoerende macht.

De heer Jan Peumans: Dank u, heren ministers, maar daar wilde ik net toe komen, naar aanleiding van die aanbevelingen en de uiteenzetting van gisteren. Maar u was mij voor.

Ik denk dat als een ex-topambtenaar op televisie zomaar kan verklaren dat dit het topje van de ijsberg is, deze regeringspartijen er alle belang bij hebben om dat soort misverstanden en dat soort beschuldigingen zo snel mogelijk uit de wereld te helpen. Met insinuaties kan men vanalles aantonen.

Ik wil het debat opentrekken tot een aantal instanties die wat dit betreft ook een belangrijke rol te vervullen hebben. Ik denk aan het Rekenhof, aan de Inspectie van Financiën, aan de Interne Audit van de Vlaamse Administratie die trouwens een zeer uitgebreid jaarverslag over

2006 hebben ingediend. Ik denk dat het parlement in deze zijn eigen verantwoordelijkheid moet opnemen en dat de regering heel consequent de aanbevelingen van onder meer het Rekenhof maar ook van de Interne Audit moet opvolgen, om alle misverstanden te vermijden.

Het is heel belangrijk dat de ombudsman dit dossier in volledige onafhankelijkheid heeft kunnen behandelen. Ook voor het statuut van de klokkenluider is dit zeer belangrijk. We hebben daarover een zeer duidelijk decreet aangenomen. Ik meen ook dat er volledige openheid moet zijn over de audits die hier gemaakt worden. En ik zie de minister-president al lachen, maar als men anderhalf jaar moet klagen en zagen om een intern auditrapport te mogen inzien, is dat geen goede zaak voor de openbaarheid van bestuur.

Ik ben drie jaar lid geweest van de commissie voor Economie met mevrouw Moerman als minister. Ik heb gezien met welke verbetering ze haar dossiers verdedigde. Ik druk mijn waardering uit voor de manier waarop ze als minister binnen de Vlaamse Regering gewerkt heeft. Ik druk ook mijn waardering uit voor de consequente manier waarop ze haar beslissing genomen heeft om haar ambt als minister neer te leggen.

Mevrouw Ceysens, uiteraard wensen wij u alle succes toe. Ik denk dat ik u als fractieleidster in het Uitgebreid Bureau af en toe een beetje zal missen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, de waarheid heeft haar rechten. In tegenstelling tot wat de minister-president zegt, gaat het niet over vage verdachtmakingen of over een zeldzame vergissing. De zaak-Moerman gaat verder dan het verslag van de ombudsman. PBS is maar een onderdeel.

Beter Bestuurlijk Beleid betekent voor de Vlaamse Regering eigenlijk meer administratie, meer overheidsinstellingen, meer regelgeving en vooral meer ambtenaren om aan de besmettelijke Belgische ziekte te voldoen. Tussen 1996 en 2005 is het aantal ambtenaren met 28 procent gestegen. De hofhouding van onze ministers is onder het motto “wat we zelf doen, doen we beter” gegroeid van 372 kabinetsmedewerkers in 2000 tot 510 in 2007.

Als er te weinig overheidsinstellingen en bevoegdheden zijn om te voldoen aan de vraag naar politieke benoemingen, dan wordt er schaamteloos bijgecreëerd. De zelfstandige agentschappen bijvoorbeeld rijzen als paddenstoelen uit de grond. Elke paddenstoel wordt vorstelijk gesubsidieerd en bemand met partijgebonden boskabouters. Het is zo erg geworden dat men op het kabinet-Moerman overwoog om een subsidiedatabank

te laten oprichten door huisvriend Guy Serraes. Een subsidiedatabank alstublieft! Die zou dienen om de verkwistingsdrift te kunnen bijhouden. Dat is bewijsstuk nummer 1. Dat staat in dit document. Ik heb bewijsstukken meegebracht, blijktbaar is dat nodig.

Met vijf partijen in de regering van de zakelijkheid worden de postjes netjes en evenredig verdeeld, of het nu over het Flanders District of Creativity gaat, over het VLAO of het Vleva, het laatste geesteskind van onze sinterklaasregering. Bij het VLAO kon de heer Leterme zonder openbare oproep zijn kabinetschef Jan Callens kwijt. Bij Flanders DC werd Lorin Parys gekazerneerd, gewezen woordvoerder van mevrouw Ceysens toen ze de vorige keer minister van Economie was. Haar kabinetschef, Johan Hanssens, huidig politiek directeur van Open Vld, kreeg een zitje in de raad van bestuur naast Marc Eyskens en Fons Leroy. Mevrouw Ceysens, u bent nu minister, u kunt uw gewezen medewerkers terughalen als u dat wilt. De benoemingsdrift heeft de schaamtengrens overschreden. Voormalig minister Moerman stuurde haar kabinetschef Gwendolyn Rutten en zelfs haar man Willem Vanden Broucke naar de raad van bestuur van het Vleva. Ook de N-VA blijkt geraakt te zijn door het virus van de postjes. Frieda Brepoels zit er naast Luc Van den Brande en Luc Van den Bossche. Ook s.pa' er Leo Victor die vroeger nog gediend heeft onder Luc Van den Bossche in het GIS, kreeg in het Vleva een uitloopbaantje als directeur. 'Donnant donnant' heet dat in het vakjargon. Zelfs de moeder van Freya Van den Bossche, filologe Lieve Bracke, expert in internettechnologie, krijgt een zitpenning van 625 euro per keer dat ze naar de raad van bestuur gaat van het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie. Dat is een cadeautje van huisvriendin Moerman, twee dagen voor de verkiezingen van 10 juni. Iedereen was lief voor elkaar.

De Herculesstichting is een schoolvoorbeeld van wat men in Wallonië, zeker in Charleroi, de PS-cultuur noemt. Hercules werd door minister Moerman boven de doopvont gehouden om die zware apparatuur voor wetenschappelijke doeleinden te subsidiëren. Het is een klassiek programma dat gemakkelijk door het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek of het IWT beheerd kan worden. Die afsplitsing beantwoordde aan geen enkele economische of wetenschappelijke nood. Dat was allemaal toeval.

FOCUS Research, een universitaire vereniging van professoren en onderzoekers heeft dit onlangs nog bevestigd. Alle adviezen waren vernietigend, zoals u ondertussen al weet. Voormalig minister Moerman legde volgens de mooie politieke cultuur alle adviezen naast zich neer, want de Herculesstichting beantwoordt als nutteloze overbodige constructie aan de noodzaak om aan cliëntelisme te doen en om aan open sollicitatieprocedures en assessments te ontsnappen.

Voor aanstellingen van niveau N is blijktbaar alleen een politieke lange arm nodig en geen assessment. Voor functies van niveau N1 waarvoor er nog geen vacatures zijn, werden zopas 800 kandidaten gescreend bij De Witte & Morel voor de som van 1,5 miljoen euro. Goed bestuur betekent dus eigenlijk 'eigen volk eerst'. Op die manier kon gebuisd Open Vld-politicus Fons Borginon worden aangeduid als regeringscommissaris, gewezen kabinetschef van Yves Leterme, Bart De Moor, als voorzitter van de raad van bestuur en Marc Luwel als algemeen directeur. Marc Luwel, de gewezen adjunct-kabinetschef van parlamentsvoorzitter Marleen Vanderpoorten, die werd doorgestuurd omdat hij de onderwijsambtenaren incompetent slaapkoppen noemde. Hij was zo weer thuis met een wedde van gewoon hoogleraar, na een ommetje in Den Haag waar hij aan de slag was bij de NVAO, een organisatie die de kwaliteit van Nederlandse en Vlaamse universiteiten bewaakt. Alle regeringspartijen waren tevreden, want het postje in Den Haag kon dan blijvend worden bezet door sp.a' er Jos Terwecoren van de Gentse Hogeschool waar minister Moerman ook in de raad van bestuur zat.

De Herculesstichting is een van die zogenaamde normale creaties van goed bestuur, ware het niet dat minister Moerman het Vlaams Parlement flagrant heeft voorgelogen over de ontstaansgeschiedenis van haar geesteskind. Het Herculesproject is opgezet door en voor Marc Luwel, en door hem uitgewerkt terwijl hij in Den Haag werd betaald om zijn terugkeer voor te bereiden.

Rudy Aernoudt kaartte dit aan en plaatste op die manier meteen een potentiële handtekening onder zijn ontslagbrief. Intussen liggen de bewijzen van die leugens op tafel. Tijdens de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement van 9 mei werd de minister geïnterpelleerd door de heer Dedecker over de nuttelosheid van de Herculesstichting en de postjespakkerij voor de politieke vriendjes, in het bijzonder de aanstelling van Marc Luwel tot operationeel directeur zonder de minste aanwervingsprocedure.

Minister Moerman, bij monde van minister Keulen, antwoordde letterlijk: "dat de heer Luwel nooit verbonden is geweest aan het kabinet-Moerman en dat er op dat vlak geen enkele link was naar de persoon in kwestie." Dit is een flagrante leugen, want er bestaan minstens vijf e-mails van Marc Luwel zelf aan het kabinet-Moerman waarin hij de uitwerking van het Herculesproject aankaart. De eerste dateert al van 22 december 2005, een tweede van 31 december 2005. Daarin verklaart hij zelf om op 13 januari 2006 op het kabinet aanwezig te zullen zijn om het dossier te bespreken zodat het op 15 januari op circuit kan.

Op 5 maart stuurde Marc Luwel opnieuw een mailtje met de volgende gevleugelde woorden: "Ik heb mijn belofte aan Fientje gehouden. Francis en ik hebben de twee addenda aan de overeenkomst afgemaakt." Ver-

der staat er nog: “Kijk eens goed of wat er staat voor Hercules en de interne samenwerking niet rommelt. Ik ben morgen op het kabinet.” Hier is gezegd dat er totaal geen link zou zijn. Voor alle duidelijkheid, Francis Charlier is ook een bevriend consultant.

De heer Luwel maakte zelf de ontwerppaddenda bij de overeenkomst met het FWO Vlaanderen. Op 21 augustus bevestigde hij per mail dat ook het voorontwerp van het besluit van de Vlaamse Regering voor de organisatie van de Herculesstichting van zijn hand komt.

En dan beweert minister Moerman op 9 mei 2007 koudweg in het Vlaams Parlement dat Marc Luwel nooit verbonden is geweest aan haar kabinet en dat er geen enkele link is naar de persoon in kwestie. Dit zijn flagrante leugens en een minachting voor het Vlaams Parlement.

En dan heb ik hier ook nog de mail van Marc Luwel van 11 mei 2006 aan het kabinet-Moerman voor de stafvergadering waarin hij instructies geeft om Hercules op de ministerraad te bespreken zonder het advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid te vragen. Die vrees voor dat advies bleek terecht, want enkele maanden later waren alle adviezen vernietigend, zowel dat van het IWT als dat van het departement Economie, Wetenschap en Innovatie. BBB betekent aan het Martelaarsplein ‘betere bediening van bekenden’.

Minister Moerman loog over het bestaan van consultancycontracten toen het Vlaams Parlement op 22 november 2006 vroeg of ze consultancyopdrachten had afgesloten tussen 2 juli 2004 en 15 november 2005.

Goed bestuur is blijven liggen in dit huis. Ze ontkende, maar in werkelijkheid had ze op 25 januari op een schimmige wijze een opdracht toegekend aan PBS van mevrouw Marleen Malfait en mevrouw Janiene Palmyre Vermeulen. Erger nog is het feit dat de Vlaamse Ombudsdienst geen inzage kreeg in de gunningsdossiers van dit contract toen de ombudsman zich op 8 maart aanmeldde op het kabinet-Moerman.

Niets is toevallig, echt totaal niets: de datum van het contract, de inhoud, de datum van de oprichting van de firma, de lichtheid van de inhoud of de grootte van het bedrag. Het is niet toevallig dat PBS amper een paar maanden na de installatie van de Vlaamse Regering een opdracht van 65.340 euro op jaarbasis in de wacht sleepte. PBS is een strobbedrijfje van Ernst & Young-consultant Guy Serraes. Zijn moeder, Janiene P. Vermeulen bezit immers 90 procent van de aandelen – hoe toevallig. De andere 10 procent behoort toe aan Marleen Malfait, gewezen kabinetssecretaris van Guy Serraes, toen die laatste nog schepen van Personeelszaken in Gent was. Fientje Moerman was toen schepen van Onderwijs.

Sommige VLD'ers laten elkaar niet in de steek als er te schrapen valt. Van Gent naar Brussel is het maar een

kleine stap. Het trio kende elkaar al langer. Malfait en Serraes hebben in de jaren negentig nog de verkiezingscampagne van Moerman verzorgd met hun bvba Victory onder het motto ‘winnen is een beroep en politiek is geen zeep’. Politiek is geen zeep, maar men moet ervoor zorgen dat men er niet op uitglijdt. Mevrouw Moerman had te veel zeep onder haar voeten en is uitgegleden. Mevrouw Ceysens, ik hoop dat u beter kunt schaatsen of dat u antislipzooltjes aan hebt.

Had de ombudsman enkele personen ondervraagd die op het kabinet van Moerman werkten toen ze nog federaal minister van Economie was, dan had hij kunnen weten dat in juni 2004 een contract in de maak was voor consultant Serraes voor 2000 euro per dag. De stoelendans van de federale naar de Vlaamse Regering gooiden wat roet in het eten, maar alles werd vlug rechtgezet door op 8 augustus PBS op te richten en het lucratieve contract binnen te rijden. Dat dit contract meer stinkt dan de Gentse Leie, is een eufemisme. *(Opmerkingen)*

De Schelde ruikt geweldig, maar de Leie stinkt in dit verhaal.

Het bedrag werd net onder 67.000 euro gehouden zodat men de procedure kon volgen van gunning zonder voorafgaande bekendmaking. Toen Aernoudt niet meer wilde meewerken aan de dubieuze gunningsconstructie, werd hij vervangen door Jan en Francis. Francis was de medewerker van de man van Fientje Moerman op het Europees Parlement, maar door budgetproblemen kon hij er een jaar niet aan de slag. Hij werd dus tijdelijk geparkeerd op het kabinet tot hij weer in het Europees Parlement aan de slag kon. Jan is Jan Kerremans, die het na minder dan een jaar als politiek kabinetschef bij Moerman voor bekeken hield en terugkeerde naar Patrick Dewael. De heer Serraes is naast verdoken eigenaar van PBS eveneens consultant van Ernst & Young en eveneens verantwoordelijk voor – hoe toevallig – contacten en contracten met de publieke sector. We zouden de vraag kunnen stellen hoeveel contracten deze tak van de ‘big 4’ heeft afgesloten met de Vlaamse Regering.

De beïnvloeding van de heer Serraes blijkt duidelijk uit zijn mails aan toenmalig kabinetschef Aernoudt. Het gaat onder andere over mails van 30 augustus en 10 september 2004. Ik zal ze niet voorlezen, maar de ombudsman bevestigt ze. De heer Serraes heeft stafvergaderingen van het kabinet bijgewoond en mailde zelfs op 20 december met het aanbod om te helpen bij de opmaak van een bestek. Nochtans bepaalt – dat werd hier al gezegd – de overheidsopdrachtenwet in artikel 11 dat in elk geval de kandidaat-inschrijvers en derden geen toegang mogen hebben tot documenten betreffende de gunningsprocedure van opdrachten zolang de aanbestedende overheid geen beslissing heeft geno-

men. De inhoud, de prestaties die door PBS geleverd werden, waren veeleer bezigheidstherapie dan consultingwerk. Volgens de Vlaamse Ombudsman waren er in het dossier onvoldoende bewijzen van een correcte en voldoende uitvoering en waren de prestaties in strijd met de opdrachtomschrijvingen in het bestek.

Algemeen strategisch advies is noch tijdelijk noch specifiek, en een stilzwijgende verlenging is reglementair verboden. De verlenging met twee jaar betekent tevens dat het niet gaat om een in de tijd beperkte expertenopdracht. Die valt onder artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering tot de organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering. De stilzwijgende verlenging stond zelfs gestipuleerd in het bestek 2004.001. Mevrouw Moerman heeft hier zeer duidelijk en ontegensprekelijk de wet overtreden.

Mevrouw de voorzitter, we vragen eveneens een parlementaire onderzoekscommissie om het reilen en zeilen op het kabinet-Moerman tot op het bot uit te spitten. Zo is er ook nog de exuberante vraag van minister Moerman naar 10.000 euro persoonlijke representatiekosten en 15.000 euro onvoorziene uitgaven voor een uitstapje naar Brainport Flanders begin november 2006 in de Verenigde Staten. Door het departement Economie, Wetenschap en Innovatie werd dit in het verslag van 23 januari 2007 als substantieel buiten proportie bestempeld bovenop een bedrag van 51.204,01 euro, een erg ruime schatting van de te maken of te verwachten kosten gedurende een zending van enkele dagen. Dat staat in dit document.

Er is nog meer. Mevrouw Moerman was niet te beroerd om 35.000 euro te vragen om aan een moderator te geven om vijf debatjes te leiden voor Hersentoe. Ik herhaal: vijf debatjes aan 7000 euro per stuk voor een halve dag. Dat zijn Woestijnvisprijzen! *(Gelach)*

En dan doen we hier alsof er niets aan de hand is. Het gaat dan nog enkel maar om het kabinet-Moerman. Mijnheer de minister-president, als u dit allemaal hebt gehoord en misschien nog eens wilt nalezen – wat ik zou kunnen begrijpen – durft u dan nog uw hand in het vuur te steken dat dit enkel en alleen kon en kan gebeuren op het kabinet-Moerman? Zult u mij nu zeggen dat het om een uitzonderlijk geval gaat? Durft u uw hand daarvoor in het vuur te steken?

We vragen al een maand een onderzoekscommissie om het hele kabinet door te lichten. Dat is duidelijk. Ik laat de details nog achterwege. We vragen ook de terugstorting van 200.000 euro overheidsgeld dat door minister Moerman als goede daad op duistere wijze aan haar politieke vrienden werd geschonken. Wij vinden dat dit geld terug moet vloeien naar de Vlaamse belastingbetaler. We vragen een interne audit van alle kabinetten om het vertrouwen te herstellen en elke zweem van bedenkelijke praktijken weg te halen, zowel voor de publieke

opinie als voor iedereen in dit huis. We vragen eveneens een afbouw, zoals beloofd, van de ministeriële kabinetten. We zouden graag eens in detail willen zien hoeveel en welke externe experts voor welke euro's werken op welke kabinetten.

De waarheid heeft haar rechten, mijnheer de minister-president. Die ligt hier. Zoveel toevalligheden, zoveel feiten, zoveel details zwart op wit: dat is geen slippertje. Dit is georganiseerd en een smet op deze regering en dit huis. De burger krijgt het gevoel dat het allemaal dezelfde zijn, dat ze allemaal hun zakken vullen en dat ze het allemaal voor zichzelf doen. Ik zou graag hebben dat die smet wordt weggenomen. Ik zetel hier ook, en ik ben niet van plan om ook dat te moeten aanhoren vanwege het feit dat Fientje Moerman een dergelijke praktijk tot uitvoering heeft gebracht. Dat is de politiek onwaardig. *(Applaus bij mevrouw Monique Moens)*

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog eens onderstrepen dat we de zeven aanbevelingen van de ombudsman zeer ter harte nemen en de nodige initiatieven zullen nemen. We zullen het parlement daarover verder informeren, mocht het daar zelf geen vragen over stellen.

Ik betreur dat de oppositie een aantal zaken op een hoopje gooit. Ik zal er alles aan doen, samen met mijn collega's, om de perceptie te bevechten die hier zelf wordt gecreëerd, namelijk dat er op de kabinetten niet hard, correct en zeer efficiënt wordt gewerkt, volgens de regels van de kunst en volgens de regels van de openbare overheidsopdrachten. Dat beeld zal ik met alle energie, samen met mijn collega's, bevechten en corrigeren en daar de volgende dagen en weken de nodige initiatieven en maatregelen toe nemen.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, wij trekken onze eerdere motie, waarin we een onderzoek door het Rekenhof vragen naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancyopdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman in. Na het rapport van de ombudsman is die motie immers zonder gevolg.

We handhaven uiteraard de motie die we vandaag bij hoogdringendheid hebben ingediend.

De voorzitter: Het debat en de besprekingen zijn gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de moties houden.

ACTUALITEITSDEBAT over de financiële situatie van de VRT en de contracten met productiehuisen

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, deze week kreeg ik, zoals iedereen, een document in handen waar ik in de commissie voor Media al bijna 3 jaar achter jaag. We hebben heroïsche discussies gevoerd over dit document. Telkens als we in het parlement vragen stelden over de exclusieve productiecontracten bij de VRT, werden we afgeblaft met excuses zoals: dat wij er geen zaken mee hebben, beroepsgeheim, concurrentieel gevoelige informatie, en dies meer.

Er is het geheime contract. Ik corrigeer: een van de geheime contracten. De waarde van dit document ligt tussen de 20 en 30 miljoen euro, 1 miljard frank over een periode van 7 jaar, dus 7 miljard frank. 7 miljard frank belastinggeld, geld van de gemeenschap dat uitgegeven wordt in een huis waar we onlangs van vernamen dat er 200 banen op de tocht staan. 200 werknemers op de VRT zitten met koud zweet omdat ze terecht vrezen voor hun job, mijnheer de minister. Het gaat over 7 miljard belastinggeld, zonder controle, zonder inzage, totaal ongecontroleerd uit te geven, goedgekeurd door Tony Mary en Aimé Van Hecke, die dan nog het lef hebben om in de pers de politiek te beschuldigen van de nakende teloorgang en de financiële tekorten bij de VRT.

De mantel der geheimzinnigheid maakt dit document verdacht. Woestijnvismiljardair Wouter Vandenhautte verklaart: "dat hij de hele heisa niet begrijpt. Er staat niets in dat het daglicht niet mag zien". Mijnheer de minister: als er dan toch niets instaat dat het daglicht schuwt, waarom dan zoveel geheimzinnigheid? Waarom zoveel jaren geen inzage? Waarom heeft Piet Van Roe, na Tony Mary, vragen verboden over dit document? Waarom verklaart de VRT-woordvoester dan: "We geven geen details, geen enkele zender wil dit meemaken, wie hier verantwoordelijk voor is, zal dan ook bloeden!" Nochtans is er voor dit document geen probleem.

Voor de zoveelste keer in dit verhaal schiet men op de boodschapper.

Mijnheer de minister, degenen die zullen bloeden in dit verhaal, zijn alle eerlijke werknemers bij de VRT die hun broeksriem moeten aanspannen omwille van dit miljardencontract en de productiehuisen die geen opdrachten meer krijgen.

Woestijnvis en miljardair Wouter Vandenhautte maken zich geen zorgen. Hun inkomsten zijn gegarandeerd en blijven stijgen. De prijzen zijn zagezegd marktconform. Ik zal het wel weten, want ik heb zelf ook nog geprodu-

ceerd. Dat zegt een deel van de productiesector. Wat kan men anders verwachten? Bevriende productiehuisen zullen natuurlijk niet toegeven dat ze te veel vragen, want ze hopen dat er ook nog eens een contractje in hun bedelzakje valt met dezelfde tarieven. Zodom zijn ze nu ook niet.

Wat zeer opvallend is in dit contract, is dat de programma's werden betaald en dat dan volgens een waanzinnig commerciële logica van een overheidszender extra's werden betaald voor noteringen in de kijkcijfertoepien en onvoorstelbaar winstgevendende merchandisingpercentages in het voordeel van Woestijnvis werden afgesproken. De echte bonussen in de sector voor een productiehuis houden normaal gesproken in dat je reeks wordt verlengd: je programma is succesvol, dus mag je nog een reeks maken.

De VRT moet zorgen voor kwaliteit, kijkcijfers zijn meegenomen. Waarderingscijfers zijn officieel belangrijker. De zender zegt zelf dat kijkcijfers niet belangrijk zijn, maar diezelfde VRT tekent een contract waarin nu net wél dat kijkcijfercriterium als financiële beloning is opgenomen. Geef toe, dat is, in alle objectiviteit, een bizarre redenering. De openbare omroep, die zelf voor kwaliteit en goede televisie staat, gebruikt zelf de kijkcijfers om financiële extraatjes te geven aan Woestijnvis. Zijn er nog dergelijke contracten?

Met andere productiehuisen? Deze overeenkomst tussen de VRT en Woestijnvis garandeert een continue stroom belastinggeld naar één bedrijf, Woestijnvis, dat in conflicten zelfs verdedigd werd door Aimé Van Hecke, die optrad als tussenpersoon. Hij was toen werknemer van de VRT. Het gaat om dezelfde VRT die dit contract met dezelfde mensen ondertekende als langlopende geldbron.

Ik heb niets tegen bedrijven die winst maken of ondernemers die geld verdienen. Ik heb wel iets tegen verrijking met overheidsgeld of de overheid dubbel laten betalen voor een product dat tegen de helft van de prijs kan worden aangeschaft. Ik heb iets tegen verrijking met door de burgers betaald belastinggeld. Ik heb ook een probleem met een Vlaamse overheid die één bedrijf waanzinnig veel geld laat afkomen en andere kleine productiehuisen uit de markt duwt. Men zegt dan dat het goed is voor de beeldsector. Nee, het is goed voor één of twee bedrijven.

De Vlaamse beeldindustrie wordt gegijzeld door een bedrijf dat de VRT leegzuigt, een overheidsbedrijf. Exclusiviteit, bonussen en extra's: dat was de cultuur van Tony Mary en zijn geldbende. Woestijnvis blijkt een uitzondering te zijn. Een ander productiehuis verwoordde het treffend: "Als wij het meest bekeken programma maken, krijgen we van de VRT een taart." Woestijnvis krijgt geld en bonussen, een ander productiehuis krijgt een taart.

Deze zin maakt alles nog geheimzinniger. Waarom krijgt Woestijnvis zoveel geld? Dat is de vraag. Waarom verdedigden Tony Mary en Aimé Vanhecke Woestijnvis en de geheime afspraken met hun leven? In dit huis gingen ze dwarsliggen als nog maar één vraagje werd gesteld door mezelf of de heer Decaluwe of door mensen van de N-VA. Dan werd hij kwaad. Dat staat zelfs in de verslagen.

Op den duur begint men vragen te stellen. Welke vennootschappen factureren aan Woestijnvis en hadden bindingen met het vroegere management van de VRT? Waarom heeft gedelegeerd bestuurder ad interim, Piet Van Roe, de grote schoonmaak bij de VRT aangekondigd en alleen het Woestijnvisdossier onaangeroerd gelaten? Diezelfde Van Roe mocht nadien aan de slag als interim-CEO bij Woestijnvisaandeelhouder Corelio. Waarom werd Mieke Berendsen – de nicht van Tom Lenaerts en ex-kaderlid van Woestijnvis – binnengehaald bij de VRT, als bewaker van dit geheime contract? Het zijn veel vragen.

Mijnheer de minister, alleen al deze feiten verantwoorden een onderzoek dat verder moet gaan dan het Rekenhof. De feiten verantwoorden een onderzoekscommissie en een onmiddellijk optreden van de aandeelhouder, met name de Vlaamse overheid.

Het gaat niet over de prijzen van een uur televisie. Het gaat niet over concepten. Het gaat niet over de Woestijnvis-BV's op televisie. Het gaat ook niet over de kwaliteit van die producten op de televisie. Daar ga ik geen discussie over voeren. De discussie gaat, voor de zoveelste keer, over een gebrek aan transparantie, over belastinggeld, over een overheidsbedrijf dat mensen op straat wil zetten en miljarden uitgeeft aan privébedrijven voor contracten die verborgen moesten blijven en over bonussen die om onduidelijke redenen uitgedeeld worden.

Het goede bestuur van de VRT is vergelijkbaar met de zaak-Moerman, waar vriendjespolitiek het fundament is om miljardair te worden met overheidsgeld. Ik ken een televisieprogramma dat van toepassing is op deze situatie en op Wouter Vandenhaute. U kent het programma misschien: 'Wie Wordt Euromiljonair?'. Maar helaas voor Woestijnvis is dat een concept van Endemol Producties.

Wij vragen dus een onderzoekscommissie en de doorlichting van alle uitbestedingscontracten via een audit van de VRT.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor het reces hadden we niet gedacht een actualiteitsdebat te moeten houden over de VRT. We hebben een stormachtige managementperiode achter de rug. Daarna werd het windstil en had-

den we het gevoel dat men op een goede en serene manier de openbare omroep in het medialandschap aan het zetten was.

Een aantal weken geleden zijn er toch een aantal onheilspellende berichten gekomen in verband met de nijpende financiële situatie van de openbare omroep. Collega's, dat was toch enigszins vreemd. Uiteindelijk was de beheersovereenkomst afgesloten met een overschot van 3,4 miljoen euro, zelfs 1 miljoen euro meer dan wat oorspronkelijk gerealiseerd moest worden.

Collega's, ik nodig jullie uit om nauwlettend alle cijfers te analyseren. Het is duidelijk dat het vorige management met sprekend gemak de financiële reserves van de openbare omroep heeft aangetast en gehypothekeerd door recurrente uitgaven en zware contracten.

Dat deed men toen vanuit de veronderstelling dat men in de nieuwe beheersovereenkomst veel meer nieuwe investeringen zou mogen doen dan oorspronkelijk gepland en de commerciële ruimte meer zou kunnen benutten. De lokroep van die sirene bracht echter niet de verhoopde ruime dotatie en evenmin meer speelruimte op de commerciële markt.

Als we van de VRT horen dat men meer middelen wilde halen uit de commerciële markt en we bekijken dan dit contract met Woestijnvis, blijkt dat 75 percent van de merchandisingactiviteiten naar Woestijnvis gaat en slechts 25 percent naar de openbare omroep.

Destijds heeft het management in het parlement gezegd dat alle rechten bij de openbare omroep zouden blijven.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Er is op dit moment een Europese richtlijn in de maak die stelt dat de auteurs van producten voor de volle 100 percent eigenaar moeten worden van de afgeleiden van die producten. Binnenkort moet die richtlijn worden omgezet in de Vlaamse mediareglementering. Dat wil zeggen dat dit contract had moeten stipuleren dat 100 percent van de verkoop van dvd's van In de Gloria en andere, naar Woestijnvis zou gaan en niets naar de VRT. Ik wil nu niet discussiëren over de vraag of dit een goed contract is of niet. 75 percent voor Woestijnvis en 25 percent voor de VRT is in tegenstrijd met de voorbereiding van die Europese richtlijn.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, ik weet dat allemaal. U spreekt zichzelf tegen. Het gaat over een contract van 2004 en een richtlijn die nog in de maak is. Ik heb de teksten van die richtlijn ook gezien. Er zitten overgangperiodes in op het ogenblik dat ze wordt geïmplementeerd, zodat lopende contracten kunnen worden afgewerkt. Toen het contract in 2004

werd afgesloten, was er geen sprake van die richtlijn. We hebben in het parlement altijd gehoord dat alle rechten bij de openbare omroep bleven, maar dat blijkt niet het geval te zijn.

De moraal van dit verhaal is dat we kunnen discussiëren over de financiële ruimte, maar we hebben berekend dat, mocht de VRT toch die 4 percent in de lopende beheersovereenkomst tot 2011 hebben gehad, er nog een gecumuleerd tekort zou zijn van 70 miljoen euro. Dit zijn harde cijfers die aantonen dat men structureel niet goed bezig was.

Ik betreur dat de inhoud van het exclusiviteitscontract is gelekt. Maar het bewijst dat dit maar een topje van de ijsberg is, want er zijn nog vier andere exclusiviteitscontracten, waar noch de minister, noch de raad van bestuur, noch wij weten over welke bedragen het gaat. Ik wil het nog niet hebben over het driehoekscontract tussen Woestijnvis, Belgacom en de openbare omroep, waardoor het Belgisch voetbal handenvol geld kost aan de VRT. Vandag weet ook niemand hoeveel dat precies is.

De managementkeuze en de beheersovereenkomst hielden in dat ongeveer de helft door eigen producties wordt ingevuld. Dat wil zeggen dat een groot deel van de beelden op de VRT wordt gemaakt door externe productiehuizen, via langlopende contracten. Ik pleit ervoor om meer intern te werken. De huidige financiële malaise van de openbare omroep ligt in de post voorraden in de boekhouding. Dat zijn de sportrechten en andere grote langlopende contracten. In september 2004 heb ik, naar aanleiding van de bespreking van het jaarverslag 2003, gewaarschuwd voor het feit dat noch de minister, noch de leden van de raad van bestuur, noch de leden van de commissie voor Media weten over welke bedragen het gaat in de langlopende contracten.

Ze wisten het niet. Wel werd de garantie gegeven dat die contracten competitief waren. Ik doe geen uitspraak over het feit of de middelen kloppen, maar toch blijken ze een van de oorzaken te zijn van de huidige financiële problemen van de VRT.

Mijnheer de minister, u hebt al gereageerd op het financiële aspect. U pleit voor een vervroegde evaluatie van de beheersovereenkomst. We moeten dan wel duidelijk weten waar we staan in dit dossier. We moeten ook inzage hebben in het volledige kostenplaatje. Pas dan kan worden gepraat over een eventuele bijkomende financiële inspanning voor de openbare omroep.

Mijnheer de minister, ik verwijt de productiehuizen niets. Ik verwijt de heer Vandenhoute niets. Hij is een goede manager, een goede onderhandelaar. Chapeau voor het feit dat hij een dergelijk contract in de wacht kan slepen. Ik kan echter niet hetzelfde zeggen over de twee publieke personen die de onderhandelingen over

deze contracten blijkbaar op een zeer zwakke manier hebben gevoerd. Is het normaal dat twee personen, zonder enige controle van de regeringscommissaris, van de raad van bestuur, van de minister, een bindend contract kunnen tekenen ten bedrage van 7 of 8 miljard Belgische frank? Ik heb het dan nog niet eens over andere exclusiviteitscontracten. We hebben geen zicht over wat met die bedragen gebeurt.

Ik verwijt die productiehuizen niets. Wel moeten we inspanningen leveren om dergelijke situaties in de toekomst te vermijden. Dat was ook de inzet bij de aanpassing van het decreet. Dergelijke contracten van lange duur vallen onder de strategische beslissingen, en ze moeten dan ook worden voorgelegd aan de raad van bestuur. Mijnheer de minister, kunt u bevestigen dat dit in de toekomst ook zal gebeuren?

We willen ook het signaal geven dat we het nieuwe management, dat het toch goed voorheeft, ten volle willen ondersteunen om de openbare omroep financieel terug op het goede spoor te zetten. CD&V is ook de mening toegedaan dat het VRT-personeel niet het slachtoffer mag worden van de cowboypolitiek van het vorige management. Als er problemen zijn, moeten we een inspanning leveren om te vermijden dat de mensen die bij de openbare omroep werken, worden gestraft.

Mijnheer de minister, hoe kan de evaluatie van de beheersovereenkomst vervroegd worden uitgevoerd? Volgens welke modaliteiten moet ze gebeuren? Hebt u een correct overzicht van de financiële situatie op de lange termijn van de openbare omroep, rekening houdend met de langlopende contracten?

De volgende vraag zal ik morgen ook stellen tijdens de regeling van de werkzaamheden van de commissie voor Media. Er werd al een paar keer verwezen naar het Rekenhof, een instelling die ook werkt voor het Vlaams Parlement. Op vraag van het parlement is het Rekenhof bezig met een onderzoek. De contracten moeten minutieus worden vergeleken. Waarom krijgt het ene productiehuis wel grote bonussen, exclusiviteitsrechten en rechten op merchandising, terwijl andere – vooral de kleinere – productiehuizen dat niet krijgen?

We zijn met de commissie voor Media in Leuven op bezoek geweest bij de onafhankelijke producenten, die steen en been klaagden. Als ze voor de VRT willen werken, moeten ze op alles toegeven.

Die bonussen zijn toch wel opmerkelijk. Als 'Man bijt hond' en 'De Laatste Show' in de top 3 komen, krijgt Woestijnvis 28.000 euro. We moeten ons daarbij de vraag stellen wie de programmaschema's opstelt. Heeft die verantwoordelijke daar iets bij te winnen? Ik denk dan niet aan Woestijnvis, maar aan de openbare om-

roep. Het Rekenhof moet op een gedetailleerde manier nagaan wat er aan de hand is.

Collega's, ik stel al deze vragen omdat we met belastinggeld werken. Het parlement, de minister en alle kijkers hebben het recht te weten dat correct en efficiënt wordt omgesprongen met de enorme middelen. Dat moet de inzet zijn van het rapport van het Rekenhof. Op basis van dat rapport zullen we onze houding bepalen. *(Applaus bij CD&V en bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het uitlekken van het exclusiviteitscontract tussen de openbare omroep en het productiehuis Woestijnvis heeft alvast één voordeel: het parlement weet nu eindelijk over welke orde van grootte het gaat als de VRT het heeft over een overeenkomst met productiehuisen. In de commissie voor Media zijn hierover uittrenturen vragen gesteld. De parlementsleden bleven echter telkens op hun honger zitten. De verantwoordelijken van de VRT verschuilden zich steeds achter het feit dat hun zakelijke belangen geschonden zouden worden als ze iets over dit onderwerp zouden loslaten.

Collega's, iedereen kon in de kranten lezen dat het over zeer veel geld ging – belastinggeld, nota bene. Ik wil het dan nog niet eens hebben over de marktconformiteit van de prijzen. Zelfs los daarvan kunnen we niet anders dan concluderen dat diegenen die het contract namens de VRT hebben onderhandeld, zich gul, maar ook zeer soepel hebben opgesteld.

Er wordt terecht gesteld dat we de mensen van het productiehuis zelf niets te verwijten hebben. Zij hebben goed onderhandeld en hebben geen woestijnvis, maar een gezonde, dikke en weldoorvoede walvis binnengehaald. Als Woestijnvis alle bepalingen in het contract verwezenlijkt, is dat immers goed voor meer dan 30 miljoen euro.

Zoals gezegd waren de onderhandelaars van de VRT soepel en gul. Sommige programma's die in de overeenkomst opgenomen zijn, moeten sowieso afgenomen worden door de VRT, wat er ook gebeurt. De zogenaamde wekelijkse programma's kunnen door de VRT enkel geweigerd worden op basis van redelijke artistieke en/of creatieve gronden. Wat de merchandising betreft van de door Woestijnvis geleverde producten, kan het productiehuis op 75 percent van de inkomsten rekenen. En zo gaat het maar door. We hebben de verdere bepalingen in het contract darnet al gehoord.

Opmerkelijk zijn verder nog de bonussen die gehaald kunnen worden als een Woestijnvisprogramma respectievelijk de top 10, top 5 of top 3 van de kijkcijfers haalt. Ik zou veeleer denken dat een omroep de samenwerking

gewoon voortzet als men tevreden is over het geleverde werk. Moeten daar nog bonussen bovenop komen? We hebben het dan nog niet eens over de exclusiviteitsvergoedingen.

Wat velen tegen de borst stuit, is dat niemand weet had van dit belangrijke contract. Men vertelt me dat de minister gisteren van zijn stoel viel van verbazing toen hij zijn krant opensloeg. Voor de leden van de raad van bestuur van de VRT moet de bekendmaking van de cijfers een even grote verrassing geweest zijn.

Vormt dit niet het structurele probleem in deze kwestie? U stelt in een krant dat dergelijke materie tot de operationele bevoegdheid van het management behoort. Ik ben het daar niet mee eens. Het gaat over zeer veel geld. Als we het over de looptijd van het contract bekijken, gaat het over ongeveer 195 miljoen euro.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer Marginet, pleit u nu tegen de operationele bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder? Pleit u ervoor dat alle contracten vanaf morgen in de krant staan?

De heer Werner Marginet: Helemaal niet. Er is echter wel een precedent geschapen dat een gevaar kan opleveren voor een nieuwe concurrentieslag. Ik kan mij inbeelden dat de mensen die in de krant stelden dat ze enkel een taart krijgen als ze een goed programma gemaakt hebben, hun prijzen zullen willen aanpassen nu ze het contract met Woestijnvis onder ogen gekregen hebben.

Wij pleiten er zeker niet voor dat alles voortaan openbaar wordt gemaakt. Het is wel een feit dat het contract met Woestijnvis nu uitgelekt is, en daar zullen we in de toekomst rekening mee moeten houden.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik wil hier niemand verdedigen, en al zeker geen grote productiehuisen, maar als je de krantenartikels van vandaag vergelijkt met die van gisteren, merk je toch een duidelijke verandering in de toon. Gisteren sprak men vooral zijn verontwaardiging uit over de vele miljoenen euro's die naar Woestijnvis gingen, terwijl er vandaag een veel meer gemodereerde toon wordt aangeslagen. Mensen die het kunnen weten, zeggen vandaag dat de prijzen in het contract met Woestijnvis relatief normale prijzen zijn.

De prijs voor 'Man bijt hond' is zelfs vrij laag. Dat vertellen concurrenten off and on the record. Ik weet het niet, maar ik stel wel vast dat de toon in de krantenartikels is gewijzigd. Ik kan de bedragen niet goed

inschatten. Maar mensen die het kunnen weten, zeggen dat er een zekere redelijkheid in zit. Ze stellen wel vragen over de kijkcijferbonus en de redelijk hoge vergoeding voor de exclusiviteitsverbintenis. Maar afgezien daarvan vinden ze dat het om marktconforme, zelfs niet geweldig hoge bedragen gaat.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik hoor hier van de vorige sprekers opnieuw wat ik in het verleden al heb gehoord. Ze zeggen dat het allemaal zo erg niet is. Ik heb het al gezegd: ik spreek me niet uit over de prijzen. Wat me wel enorm stoort, zijn de bonussen. Als er een exclusiviteitscontract bestaat, waarom zijn er dan nog bonussen voor hoge kijkcijfers nodig? Men kan ook vragen stellen over het feit dat de programmadirecteur die dat contract heeft ondertekend, tegelijkertijd misschien ook verantwoordelijk is voor het uitzendschema.

Destijds heeft de heer Stassen ons constant verweten dat politieke inmenging uit den boze is en de raad van bestuur niet moet onderhandelen over die contracten. Men moet ten minste toch weten over welk bedrag het gaat als zo'n belangrijk contract voor een periode van vijf of zes jaar wordt afgesloten. Verder moeten een aantal basisprincipes worden gerespecteerd, zoals de bepaling dat de rechten in huis blijven. Maar zelfs daarover mag men blijkbaar niet spreken.

Laten we dus niet in de val trappen en terugdeinzen voor het verwijt dat de politieke wereld zich weer wil mengen. Dat is nooit de bedoeling geweest. Ik hoor niemand dat zeggen. Ik vind wel dat het onze verdomde plicht is te weten hoe zo'n bedrag van verschillende miljarden franken wordt besteed. Er is transparantie nodig. Men kan niet zeggen dat de twee VRT-managers erg openhartig zijn geweest. En dan zwijg ik nog over het grote contract tussen Belgacom, de VRT en Woestijnvis. Daarover doen de wildste verhalen de ronde. Men zou 6 tot 8 miljoen euro ontvangen om niets te doen. Ik wil weten of dat waar is.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Stassen, ik heb u met verbazing beluisterd. Ik vraag me af of u zelf gelooft wat u zegt. Het is gazettenpraat. Ik weet waar u de nuances ontwaart: in de kranten van Corelio, die toevallig aandeelhouder zijn van Woestijnvis, dat toevallig onder vuur ligt. Ik beschuldig niemand. Maar is het niet vreemd dat de kranten van de aandeelhouders een gematigde toon aanslaan?

We hebben het hier over één, zij het zwaarwegend contract met Woestijnvis. Maar hoe zit het met de contracten met individuen en met andere productiehuisen? De bewering van andere productiehuisen die anoniem beweren dat in het contract met Woestijnvis de normale tarieven zijn gebruikt, roept vragen op. Politiek bedrij-

ven betekent dat men de productiehuisen eens vraagt wat een half uur tv kost. Een programma zoals 'Man bijt hond' duurt 20 minuten. In 1995 kostte één uur tv 1 miljoen frank. Vandaag zijn de technische hulpmiddelen goedkoper geworden, de megadeals zijn goedkoper en de afschrijvingen zijn gebeurd. Woestijnvis heeft waanzinnig goed onderhandeld. Ze investeren zelf niets, want ze draaien met externe ploegen die worden verplicht om tegen lagere prijzen te werken.

Eigenlijk komt het op het volgende neer. Maak u niet ongerust: ik reken u voor deze consulting niets aan.

De productiehuisen die hebben gereageerd, zijn die andere productiehuisen die vrezen dat ook hun contracten eens onder de loep zullen worden genomen door het Rekenhof. U moet eens vragen aan de MENSEN of Woestijnvis te duur is. Ze zullen dat ontkennen. Natuurlijk, want ze verdienen nu meer geld door uit te besteden.

Er bestaat zoiets als afschrijvingen in de productiesector: programma's zoals 'Man Bijt hond', die in bulk worden gemaakt zijn goedkoper. Het gaat dan niet over de inhoud.

Mijnheer Stassen, als u dan toch de kranten wilt geloven, lees dan misschien eens de kranten die concurreren met de Coreliokranten. Corelio is immers aandeelhouder van Woestijnvis. Dan zult u er misschien komen. Het verbaast me een beetje dat u, na al die jaren in de commissie voor Media te zetelen, de bal zo misslaat. Dat is een vervalsing van het debat. Het verbaast me dat u echt gelooft wat u daarnet zei.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ten aanzien van de heren Stassen en Decaluwe wil ik nog het volgende kwijt. De praktijk dat kijkcijfers ook meteen tot premies leiden, is niet zo gezond. Eigenlijk is dit een verderfelijke contractuele bepaling. Maar er is ook de regeling inzake merchandising en de verkoop van dvd's. Dat is geen nieuw element in het jongste contract met Woestijnvis. Het staat er al in sinds de heer De Graeve overeenkomsten met Woestijnvis afsloot. Ons onderzoek zou dus een wat bredere tijdsspanne dan de lopende kunnen behelzen.

De heer Werner Marginet: Mijnheer Caron, nu moet u wel toegeven dat die 75/25-verdeling een wel zeer voordelige overeenkomst was voor Woestijnvis. Aansluitend op wat de heer Decaluwe en de heer Verstrepen terecht hebben opgemerkt: we moeten er ook rekening mee houden dat dit contract naar media-normen een uitzonderlijk lange tijd bestrijkt, van 2004 tot 2011. Dat mogen we zeker niet vergeten. Er komt inderdaad nog een evaluatie, normaliter in de tweede helft van 2008, hoewel er zou worden geprobeerd dit

vroeger te laten plaatsvinden. Daar zullen we op tijd en stond wel meer over horen.

Dan zeg ik alleszins dat een dergelijke overeenkomst van strategisch belang is voor de openbare omroep. Is het dan niet logisch dat de raad van bestuur de strategische beslissingen neemt? Voor het Vlaams Belang kan het niet dat het parlement, de minister en de raad van bestuur van de VRT worden genegeerd als het gaat over dergelijke zaken.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Dat was het onderwerp van de decreetstekst die we hier anderhalf jaar geleden hebben goedgekeurd en waarover heel wat tumult is geweest. Het decreet past inderdaad het vroegere artikel 12 aan. Het bepaalt dat beslissingen met een strategisch karakter worden toegewezen aan de raad van bestuur. U moet wat volgt echter ook lezen, mijnheer Marginet: “Het is de raad van bestuur die autonoom beslist over het strategische karakter van een aangelegenheid.” De vraag rijst hoe we dat precies moeten bekijken. Valt het onderhandelen over een contract op zich daaronder? Persoonlijk denk ik dat dit niet het geval is. Wel denk ik dat de keuzes die worden gemaakt en de hoeveelheid uitbestedingen zaken van strategisch belang zijn, die inderdaad al dan niet moeten worden verduidelijkt binnen de raad van bestuur. Het is echter de raad van bestuur zelf die beoordeelt of dit al dan niet zijn bevoegdheid is.

De heer Werner Marginet: Het gaat hier toch over buitenproportionele cijfers. Dat speelt hier toch ook een belangrijke rol.

Ondertussen werkt het Rekenhof aan een audit van alle contracten van de VRT met productiehuisen. Mijnheer de minister, u verwacht daar veel van. U stelde in een krant dat “daar het momentum van de publieke evaluatie zal liggen”. U stelde ook dat het management niet aan het rapport zal kunnen voorbijgaan. Allemaal goed en wel, maar is dat niet een beetje mosterd na de maaltijd? Wat als het Rekenhof vernietigend is voor de overeenkomsten met de productiehuisen? Welke stappen moeten er dan volgens u worden gezet? Moeten de betrokken onderhandelaars of ondertekenaars dan worden vervolgd wegens wanbeheer? Het moet mogelijk zijn hier proactief te werken. Dergelijke toestanden moeten worden vermeden. Hoe denkt u dat in de toekomst te doen? Is een audit bij het Rekenhof wel voldoende in deze zaak? Stel dat het Rekenhof geen uitspraak doet, geen malversaties aanduidt, geen wanbeheer vaststelt, gaan we dan gewoon weer over tot de orde van de dag? Ik denk niet dat dat de bedoeling kan zijn.

Deze zaak toont aan dat de huidige manier van werken fout en gevaarlijk is. De huidige manier van werken veroorzaakt een structureel probleem en leidt tot moge-

lijk wanbeheer. Indien er nog geen malversaties zijn, zijn ze alvast zeer dichtbij. Deze manier van werken moet worden veranderd. Ik denk dat de heer Decaluwe gelijk heeft. Een degelijk onderzoek is geen overbodige luxe. Uit een dergelijk onderzoek kunnen immers de nodige lessen worden getrokken. Dit kan tot een verbetering van de manier van werken leiden.

Niet enkel in dit dossier moet duidelijkheid worden geschapen. Dit geldt voor alle toekomstige dossiers. Het Vlaams Parlement heeft recht op informatie. Het is uitgesloten dat de VRT in de toekomst over geld zou kunnen beschikken dat de instelling, zonder enige transparantie tegenover de door ons vertegenwoordigde aandeelhouders, naar eigen goedgevoelen kan opsouperen. Er mogen geen blanco cheques meer worden uitgeschreven.

Tot slot heb ik nog een aantal vragen over de huidige financiële situatie van de VRT. De VRT en de nieuwe gedelegeerd bestuurder voeren de druk op de Vlaamse overheid al een hele tijd op. Het is de bedoeling op deze manier meer middelen los te peuten. Naar verluidt, zou de minister zelfs bereid zijn om het in de beheersovereenkomst voorziene evaluatiemoment naar de tweede helft van 2008 te vervroegen. Klopt dit? Zal de minister aan de financiële verzuchtingen van de VRT tegemoetkomen? Zoiets zal hij alleszins zonder de steun van het Vlaams Belang moeten doen.

Aangezien hij in zijn overeenkomsten zo soepel en zo gul is, kan ik enkel concluderen dat de VRT meer dan genoeg middelen krijgt. De VRT schreeuwt moord en brand omdat hij sinds de inwerkingtreding van de nieuwe beheersovereenkomst minder middelen zou krijgen. Dit is een leugen. Op basis van dit dossier zouden we het moeten aandurven de dotatie van de VRT terug te schroeven.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb aandachtig naar de heer Marginet geluisterd. Ik vind dat hij wel enigszins kort door de bocht gaat. We hebben alles berekend. Het gaat hier over enorme bedragen. De contracten zijn evenwel op een juridisch correcte manier afgesloten. De heer Marginet heeft het over malversaties. Hierover mogen echter geen misverstanden bestaan.

Het punt is natuurlijk dat men van dergelijke contracten niet zomaar afraakt. Over de opportuniteit spreek ik me niet uit. Ik wil gewoon aantonen dat een vermindering van de dotatie van de VRT ernstige gevolgen zou kunnen hebben. In de balans en in de meerjarenbegrotingen bevinden zich immers voorraden die niet zomaar kunnen worden geschrapt.

Ik vind niet dat het huidige management en het huidige personeel het slachtoffer van de cowboypolitiek van het vorige management moeten worden. Denkende dat

het geld toch wel zou binnenstromen, heeft de vorige gedelegeerd bestuurder veel uitgegeven. Het voorbije jaar zijn de geplande commerciële inkomsten tot drie-maal toe naar beneden bijgesteld. De vraag is waarop die inkomsten oorspronkelijk gebaseerd waren. Ik vraag me alvast af of ze al dan niet bewust op drijfzand waren gebaseerd.

Ik ben het niet eens met de suggestie van de heer Marginet. Ik vind niet dat we de huidige betrokkenen binnen de VRT mogen straffen.

De heer Werner Marginet: Daar zijn wij het ook niet mee eens.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb goed naar de heer Decaluwe geluisterd. Zoals ik al heb aangehaald, zal het personeel het slachtoffer worden. Er is al aangekondigd dat ten koste van hen zal worden bespaard. Voor het zomerreces heeft de heer Decaluwe hier verklaard dat het nalaten bepaalde tekorten aan te vullen effectief tot problemen zou leiden. Als de VRT dit contract laat lopen, zullen tekorten ontstaan. Het betalen van een verbrekingsvergoeding zou misschien nog meer geld kosten. De mensen die aan de Reyerslaan werken, zullen het slachtoffer van die tekorten worden. Hoe kan dat aan hen worden uitgelegd? Hoe kunnen die putten worden gedempt? Ik heb die vragen reeds in de commissie voor Media gesteld. Op een bepaald ogenblik is het geld op, kunnen de rekeningen niet meer worden betaald en gaat, bij wijze van spreken, het licht uit. Wat zal de Vlaamse overheid dan doen?

De heer Carl Decaluwe: De politiek draagt met betrekking tot dit dossier ook een zekere verantwoordelijkheid. Ik spreek me niet uit over de vraag of bepaalde productiecontracten al dan niet moeten worden verbroken. De gedelegeerd bestuurder moet nagaan of bepaalde zaken kunnen worden gehegoteerd. Wij moeten daarop aansturen. Ik hoop dat de gedelegeerd bestuurder en de raad van bestuur zich hiermee bezighouden.

Maar het is niet aan het parlement om te zeggen wat de VRT moet doen. Er is een beheersovereenkomst en de operationele leiding van de VRT moet die uitvoeren. Als men werkelijk kan aantonen dat men alles heeft uitgeput en dat men met putten zit omwille van het beleid van vroeger, dan moeten wij als politici de verantwoordelijkheid nemen om die instelling recht te houden.

De heer Werner Marginet: Het personeel mag er inderdaad niet de dupe van zijn dat er nog contracten lopen. Maar dat wil niet zeggen dat we de dossiers niet zouden mogen herbekijken en eventueel zelfs niet aan de dotatie van de VRT zouden mogen peuteren. Het zal het management in ieder geval aanzetten om de tering naar de nering te zetten en eindelijk te beseffen dat ze omzichtig en verantwoordelijk met belastinggeld moeten omsprin-

gen. Het moet afgelopen zijn met het geld door ramen en deuren te smijten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is een tijdje geleden dat we nog een debat van deze omvang over de VRT gehad hebben. Het was eigenlijk een beetje voor de hand liggend dat het zou gebeuren, de vraag was alleen wanneer. De interim-manager Piet Van Roe had al bij zijn afscheid gezegd dat er zich grote financiële problemen aandienden.

In de voorbije maanden was er met de VRT het ene incident na het andere over de financiële situatie. Er was de discussie over de al dan niet onderschatte inkomsten. Er was de discussie over het aantal managers bij de VRT. Ik heb het een waterhoofd genoemd. De VRT zou maatregelen nemen en de nieuwe directie is er inderdaad mee bezig. En er is de onrust bij het personeel en er zijn de acties die door de vakbonden zijn aangekondigd. Het is dan ook geen toeval dat juist op dit ogenblik een contract met Woestijnvis lekt, een contract waarover hier veel te doen geweest is.

Het moet eerst gezegd worden dat ik geen enkel bezwaar heb tegen de samenwerking met externe productiehuisen. Overigens staat in de beheersovereenkomst dat er moet worden samengewerkt met Vlaamse audiovisuele productiehuisen. Er is hier over de markconformiteit van de prijzen van Woestijnvis gesproken. Daar wens ik mij eerlijk gezegd niet over uit te spreken omdat het succes van Woestijnvis en de kwaliteit van de programma's die ze aan de VRT leveren, buiten kijf staan. Wellicht zijn er marktconforme prijzen die lager liggen, maar er zijn er ook die hoger liggen.

Het heeft ook veel te maken met ons. Wij hebben namelijk in de opeenvolgende beheersovereenkomsten een kijkcijfersyndroom binnengebracht. En de kijk- en luistercijfers van de VRT zijn de laatste jaren spectaculair gegroeid. Dat komt door de nieuwe structuur maar ook door diegenen die de programma's voor de VRT maken. Woestijnvis was en is een succesvol productiehuis voor de VRT omdat het de kijkcijfers voor die omroep hoog houdt. Wij leggen in die beheersovereenkomst aan de VRT percentages kijkcijfers op.

Mijn vraag is veel fundamenteleler dan de discussie over Woestijnvis. De vraag is of wij er toch niet in zouden kunnen slagen om niet alleen met kijk- en luistercijfers bezig te zijn, want anders zitten we in een vicieuze cirkel. De VRT moet kijkcijfers halen omdat wij het zeggen en omdat ze kijkcijfers moeten halen, moeten ze natuurlijk ook programma's maken die hoge kijkcijfers halen.

De heer Jos Stassen: Ik wil dat wel doen, mijnheer Vandebossche. Maar uw meerderheid heeft nog niet zo lang geleden een derde beheersovereenkomst goedgekeurd. Nu wilt u bij de nieuwe onderhandelingen die de minister aankondigt, het belang van de kijkcijfers doen krimpen. U wilt iets anders in de plaats. Het is gemakkelijk om dat hier nu te beweren. De VRT moet werken op basis van die beheersovereenkomst. De VRT moet zich aan de kijkcijfers van die overeenkomst houden.

De heer Dany Vandebossche: De overheden die de beheersovereenkomsten afsluiten en de dotaties toekennen, vinden geen normen waaraan de VRT moet beantwoorden om die dotaties te verdienen. Mijnheer Stassen, vergeet de geschiedenis niet: ook tijdens de vorige legislatuur werd een beheersovereenkomst afgesloten met diezelfde kijkcijfervoorwaarden. Het is gewoon moeilijk om naast een kwantitatief ook een kwalitatief meetinstrument te vinden.

De heer Jos Stassen: Ik val de kijkcijfers niet af. Ik wil niet dat u ze schrappt. U herhaalt steeds hetzelfde: laten we de kijkcijfers minder doorwegen. Gaat u dat doen bij de onderhandelingen volgend jaar?

De heer Dany Vandebossche: Dit is absoluut een punt van evaluatie van de lopende beheersovereenkomst.

Het contract met Woestijnvis kan op verschillende manieren worden gelezen. Op het eerste gezicht kost het de VRT jaarlijks 30 miljoen euro. Wat echt en effectief is uitbetaald, bedraagt maar 20 miljoen euro. De VRT liet gisteren nog via een perscommuniqué weten dat Woestijnvis 8 tot 11 percent uitmaakt van de televisieuitgaven van de VRT. U hebt het wellicht gelezen. Of de gehanteerde prijzen marktconform zijn of niet, maakt voor ons geen deel uit van de discussie. Die discussie moet worden gevoerd door degenen die op de hoogte zijn. Zoals de heer Decaluwe al zei, hebben de andere productiehuisen en zelfs ex-werknemers van Woestijnvis in de kranten zeer gematigde kritiek laten horen over de prijzen.

De bijkomende vergoedingen zijn echter een ander paar mouwen. Een marktconforme prijs voor een exclusiviteitsovereenkomst gaan we natuurlijk niet vinden. Het een sluit het ander uit. De VRT streeft ernaar om marktleider te blijven in het televisielandschap. Men zou dus kunnen vermoeden dat die exclusiviteit bedongen werd omdat men geen concurrentie duldde op andere zenders die door dit productiehuis gemaakt zouden zijn. Er zijn er zelfs die beweren dat het goedkoop is.

Waar ik grote problemen mee heb, is onder meer de success fee. Ik heb daar bezwaren bij omdat we ertoe aanzetten programma's te maken die in de top tien, top vijf en zelfs top drie blijven staan, en waarvan we eigenlijk op voorhand weten dat ze in de top drie gaan blijven.

Ik heb nog meer bezwaar bij het feit dat in het contract is opgenomen dat de vergoedingen aan Woestijnvis stijgen wanneer ook de dotatie van de VRT stijgt. Daar val ik van achterover. En ik hoor nochtans bij diegenen die dit huis hier met hand en tand hebben verdedigd. Woestijnvis zal dan ook heel enthousiast zijn wanneer in dit parlement wordt gepleit voor een hogere dotatie aan de VRT. Wanneer de dotatie aan de VRT met 4 percent stijgt, dan is dat ook een verworven prijsstijging voor Woestijnvis. Daar moet opnieuw over onderhandeld worden.

De heer Jos Stassen: Het contract van Woestijnvis is op straat gegooid. Het is dan ook een politiek feit dat iedereen dat kan lezen. Ik ben vragende partij om daar een openbaar debat over te voeren. We moeten dat debat voeren met mensen die in staat zijn om te interpreteren wat in dat contract staat. Daarbij moet worden nagegaan of de prijzen die worden gevraagd, correcte prijzen zijn.

Mijnheer Vandebossche, u zegt dat het vrij gemakkelijk is om te voorspellen wanneer programma's in de top tien zullen komen. Als dat dan toch zo gemakkelijk is, dan stel ik voor dat u en ik samen een bedrijf oprichten en producties maken die de top tien zullen halen. We zullen dan samen veel geld verdienen.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer Stassen, we zullen ons terugtrekken in de koffiekamer en 'Watervos' oprichten.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, u gaat wat kort door de bocht. Degene die het contract heeft getekend langs publieke zijde, en ook de bonussen en de voorwaarden inzake top drie, top vijf en top tien heeft toegezegd, heeft ook bepaald dat deze programma's worden uitgezonden om acht uur in prime time of 's avonds laat. Als je dat zelf kunt bepalen, dan wordt die voorspelling over de top drie, top vijf en top tien al een stuk makkelijker. Daarover kunnen zelfs op deontologisch vlak vragen worden gesteld.

De heer Dany Vandebossche: Toen het contract met Woestijnvis werd gesloten, zijn in de commissie Media maar ook in deze plenaire vergadering debatten gevoerd over dat contract maar ook over de toenmalige gedelegeerd bestuurder en zijn relatie tot Woestijnvis. Ik heb toen in de commissie gezegd dat ik bezwaar heb tegen het feit dat een gedelegeerd bestuurder en zijn directie een contract afsluiten dat verder loopt dan de lopende beheersovereenkomst. Men heeft de volgende beheersovereenkomst al bezwaard door het afsluiten van een contract dat loopt tot 2011. Het juridische bezwaar daarbij is dat niemand kan voorspellen wat de overheid in 2011 veul zal hebben voor de VRT. Zo'n langlopend contract is ongewoon. Een van de grote fouten is niet zozeer de geheimhouding, maar wel de strategische

beslissing van een management om een contract te sluiten dat zeven jaar loopt terwijl beheersovereenkomsten maar vijf jaar lopen. Daarmee is de volgende beheersovereenkomst dus eigenlijk al bezwaard.

De vorige manager ad interim, de heer Piet Van Roe, is de man die Woestijnvis op de kaart heeft gezet.

Hij was het die terecht redeneerde dat de creativiteit van de mensen van de VRT op een betere wijze kon worden benut buiten de VRT-structuur. Toen is Woestijnvis ontstaan. Niemand zou er een boodschap aan hebben als we hier tijdens deze discussie stellen dat we de samenwerking met productiehuisen niet meer zien zitten. We zijn overigens ook heel slecht geplaatst om te bepalen wat een goed en wat een slecht productiehuis is.

Ik kan de suggestie van de heer Decaluwe over het Rekenhof wel begrijpen, maar ik wacht af wat het Rekenhof in de loop van de volgende maanden aan de VRT zal presenteren met betrekking tot de relatie met alle productiehuisen. Het moet gezegd dat de VRT al in de heronderhandelingsfase zit, want de VRT zit al met de productiehuisen aan tafel. Het contract werd dus een beetje op een ongelukkig moment gelekt. De VRT bevindt zich in een niet al te makkelijke positie. Wat de heer Stassen zei, is juist: alleen al door het feit van de publicatie werden de bepalingen van de overeenkomst overtreden. U weet dat een artikel van de overeenkomst de geheimhoudingsplicht betreft. Ik hoop dat de anonieme schrijver – die al niet meer anoniem is – geen claim ontvangt van Woestijnvis, want gelet op de omvang van het contract, zou die niet min zijn. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb al veel gehoord vandaag. Ik heb al veel mensen een mening horen geven en ik herinner me ook onze decreetsaanpassing van nog niet zo lang geleden met betrekking tot meer bevoegdheden voor de raad van bestuur. De heer Decaluwe merkte op dat hij niet had gedacht dat we dit discours hier zo snel opnieuw zouden voeren. Ik had dat eerlijk gezegd wel verwacht. Al wekenlang is er onderhuids iets bezig dat niet klopt. Het is nu allemaal bijzonder snel gegaan. De VRT heeft blijkbaar interne financiële moeilijkheden, en heel toevallig lekt precies nu de inhoud uit van het exclusiviteitscontract dat door de VRT in 2004 werd afgesloten met het productiehuis Woestijnvis en dat nog loopt tot 2011.

Zo toevallig is dat natuurlijk niet, want er is op dit moment een heleboel weerstand merkbaar bij het personeel van de VRT. Mag ik een klein voorbeeldje geven van het financiële plaatje dat de VRT soms uitwerkt? Ik haal het uit ervaringen tijdens mijn eigen verleden bij de VRT, want toen al bleek een onrealistische inschatting

van marktwaardes en werden er rare afspraken gemaakt. Ik herinner me een heel slimme afspraak van het managementbureau van Demis Roussos op het einde van de jaren tachtig. Demis Roussos werd toen geëngageerd door de VRT om voor 1 miljoen frank voor Radio 2 op te treden in het Sportpaleis in Antwerpen. Veertien dagen later stond ik met dezelfde Demis Roussos in de Salons Mantovani in Oudenaarde. Hij stond er onder dezelfde omstandigheden en met dezelfde orkestrale bezetting te spelen voor 35.000 frank. Ik wist niet wat er gebeurde. Blijkbaar was de manager van Demis Roussos een hele slimme. Zo gebeurt het al meerdere jaren dat er van die heel rare contracten worden gesloten door de VRT.

Ik spreek me niet uit over het contract met productiehuis Woestijnvis. Het is inderdaad zo dat Vandenhoute heeft aangetoond dat hij een heel verstandige en heel goede manager is. Ik ben een beetje jaloers op hem als ik zie wat hij gedaan krijgt en als ik dat vergelijk met het werk dat wij hebben verricht voor veel lagere prijzen. Ik besef dat we van hem nog iets kunnen leren.

De onderhuidse wreveld was ook aanwezig in de commissie voor media en vooral bij Open Vld. Al jaren vragen wij meer transparantie in de opdrachten die de VRT geeft aan onafhankelijke productiehuisen. Ik weet wel dat wij de boekhouding van de VRT niet moeten doen. De VRT moet zelf verantwoordelijkheid nemen. Wel is het zo dat elke keer dat wij er vragen over stellen in de commissie, het bij de VRT stoïcijns stil bleef. We kregen geen enkele toelichting, zagezegd om de zaken niet te bemoeilijken of om hun interne keuken en afspraken niet te bezwaren.

De Vlaamse overheid is vragende partij in deze beheersovereenkomst om een samenwerking van productiehuisen met de VRT op gang te houden.

De heer Jos Stassen: Mevrouw Hermans, u zegt dat Open Vld vragende partij is voor transparantie, onder andere bij de contracten met productiehuisen. Wat moet er dan transparant worden? Moeten de bedragen worden bekendgemaakt? Moeten de contracten worden bekendgemaakt? Het is belangrijk dat u dit specificeert.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik zal het specificeren. Ik heb daar geen enkel probleem mee. De bedragen moeten worden bekendgemaakt. Het gaat om overheidsgeld. Het gaat om ons geld dat wordt uitgegeven. We hebben dan ook het recht om te weten hoeveel geld verhoudingsgewijs naar de productiehuisen gaat.

De heer Jos Stassen: Het totale budget of het budget per productiehuis?

Mevrouw Margriet Hermans: Voor mij mag dat het totale budget zijn. De rest zijn privéafspraken: wie goed onderhandelt, onderhandelt goed.

Het is opvallend dat we weinig zicht hebben op deze afspraken. Het is zelfs een tijdje geleden nog een probleem geweest. Het personeel van de VRT klaagde aan dat er zoveel geld naar de productiehuisen stroomde waardoor de eigen productiecapaciteit in vraag werd gesteld. Ze vroegen zich af of ze nog met een eigen camerateam en eigen productiemensen producties mochten maken of dat ze zo'n kwieten of snullen waren dat ze daartoe niet meer capabel werden geacht? Dat gevoel leefde bij het VRT-personeel. Ik herinner me nog het debat in de commissie voor Media waarin werd gesteld dat dit absoluut niet de bedoeling kon zijn van de samenwerking met privéproductiehuisen.

In deze groeiende mediacontext kunnen we niet anders dan ingaan op de uitdagingen. We moeten die productiehuisen een kans geven op het gebied van ondernemen en talentscouting. De dynamiek die er sinds een paar jaren in de media is, mag niet onbenut worden gelaten. Toch bleven de opdrachten met onafhankelijke productiehuisen steeds gehuld in een bijzonder vage mist. We hadden er eigenlijk geen idee van hoe die werden ingevuld. Ik had er echter wel een idee van. Mensen die in een productiehuis hebben gewerkt, hebben wel een idee van de tarieven en wat haalbare kaart is en wat overdreven. Verstandig genoeg spreekt niemand zich daarover uit, ook andere productiehuisen niet. Ook zij hebben morgen aan de onderhandelingstafel een plaatsje nodig om budgetten los te krijgen. Zo eenvoudig is dat.

Dat de opdracht van het mediadecreet, namelijk het grote publiek bereiken, op dit moment andere opdrachten van de VRT op de helling zet, wordt pijnlijk zichtbaar. Het wordt naar mijn bescheiden mening de hoogste tijd om de mediadecreten te herevalueren en misschien zelfs te herformuleren. Een suggestie is de scheiding van de boekhouding van radio en televisie. Ik vraag dit al jaren. Er worden middelen versast van de een naar de ander. Oorspronkelijk was de radio de gatenvuller van de televisie en nu blijkt het andersom en moet de tv de gaten van de radio vullen. We hebben er geen zicht op en ik vind het een ongezonde situatie.

Mijnheer de minister, is er bij het afsluiten van dit contract een marktconformiteitstoets gebeurd? Ik heb collega's al horen zeggen dat dit niet bestaat. Het bestaat wel, ook op internationaal vlak. We zitten met een kijkerspotentieel van 5 miljoen. Als we weten wat een Nederlandse firma vraagt voor 12 miljoen kijkers, kunnen we snel de berekening maken. Zo eenvoudig is het uiteraard niet, maar het kan wel. Is er nagegaan of de contractsvaarden qua prijs, duur en merchandising marktconform zijn met de gangbare contractsvaarden? Dit is mijn vraag voor vandaag. We kunnen later de inhoudelijke discussie verder voeren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik wil de basislijn waarop we het hele VRT-dossier altijd hebben beoordeeld, nog eens

duidelijk schetsen en vandaaruit een aantal consequenties in ogenschouw nemen. Onze basislijn is altijd geweest dat we voor een sterke openbare omroep zijn, en dat heeft zijn consequenties. Het betekent dat er middelen moeten zijn om de digitale opdracht te kunnen vervullen, om eigen producties te kunnen maken voor radio en televisie, om te kunnen investeren in de Vlaamse audiovisuele industrie, om de informatie- en cultuuropdracht te kunnen vervullen, om jongeren beter te kunnen bedienen.

In de discussie in verband met de beheersovereenkomst hebben we dat vertaald in een aantal voorstellen. We hebben gezegd dat de VRT minstens de 4 percent stijging per jaar die hij heeft gekregen in het verleden, moet blijven krijgen. Men moet in de toekomst in het nieuwe beheerscontract een ontkoppeling maken van Ketnet en Canvas, zodat jongeren van 12 tot 16-17 jaar, die nu niet door de VRT bediend worden, wel bediend kunnen worden. Men moet de mogelijkheid krijgen om een digitaal informatie- en cultuurkanaal te maken. Deze basislijn, principes en operationalisering, hebben we altijd verdedigd, voor en na de beheersovereenkomst.

Na de beheersovereenkomst hebben we zeer duidelijk gezegd dat wat er afgesproken is tussen de VRT en de minister, en goedgekeurd door de meerderheid, gevolgen heeft voor het personeel, de financiën en de productiemogelijkheden van de VRT, zowel wat betreft eigen producties als producties die door anderen worden gemaakt. Dit hebben we altijd gezegd tijdens de discussie over de goedkeuring van de beheersovereenkomst een aantal maanden geleden.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer Stassen, u spreekt voor uw tijd. In de overeenkomst is voor de eerste twee jaar in een stijging voorzien met hetzelfde percentage als voordien. Er is in een evaluatiemoment voorzien in 2008. U maakt al onmiddellijk het proces over de hele loop van de beheersovereenkomst, en dat klopt niet.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, u gaat wel erg kort door de bocht. Het is voorspelbaar dat u nu zegt dat het de fout is van de minister dat we nu in de problemen zitten. Het is een slechte beheersovereenkomst. Ik hoor u dat al perfect zeggen. Ik heb daarstraks gezegd dat, zelfs als men de 4 percent zou hebben gekregen tegen 2011, men dan nog altijd een gecumuleerd tekort van 70 miljoen euro zou hebben. Dat zijn cijfers van het nieuwe management van de VRT.

De heer Jos Stassen: Vandaar mijn voorspelling dat er een financieel tekort is op termijn.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, u hebt hier grote dingen voorspeld. Ik heb vaak laconiek gezegd dat

u de buikspreker lijkt te zijn van de voormalige gedelegeerd bestuurder. Uw voorspellingen kloppen van geen kanten. Belangrijk is dat de minister, de voltallige regering en de gedelegeerd bestuurder niet voor 100 percent zeker zijn dat ze van een aantal marketeers, de Tony Mary-boys van de VRT, correcte cijfers krijgen. Dat is de harde realiteit. Er is een beheersovereenkomst afgesloten en er zijn cijfers gegeven, maar ondertussen hebben de heer Van Roe en anderen deze cijfers tot driemaal toe spectaculair naar beneden moeten brengen. Ondertussen hebben diezelfde managers langlopende contracten afgesloten, wetende dat er geen geld was. Dat zijn misbruiken, dat heeft niets met voorspellingen te maken.

Uw betoog is een beetje te gemakkelijk. Mocht uw visie doorgedrongen zijn, namelijk een stijging van 4 percent, een ontkoppeling van Ketnet en Canvas en zo verder, dan zouden er nog tekorten van 150 miljoen euro zijn in vergelijking met de laatste beheersovereenkomst. Dat plan van Groen! zou pas het faillissement van de openbare omroep geweest zijn.

De heer Jos Stassen: Ik blijf herhalen dat we een aantal krijtlijnen hebben vastgelegd. Op die basis zouden we een beheersovereenkomst hebben willen laten maken. Ik heb die financiële voorspellingen gedaan. Bij zijn afscheidsgesprek heeft de heer Van Roe duidelijk gezegd dat er financiële problemen zijn.

Als u mij niet wilt geloven, tot daar aan toe. De heer Van Roe denkt dat we er samen mee akkoord gaan dat de man weet waarover hij spreekt. Hij heeft bij zijn afscheid gezegd: "Ik voorspel u grote problemen." Hij is toch een autoriteit waarmee men kan uitpakken.

We zitten met een beheersovereenkomst waarmee een aantal opdrachten niet betaald kunnen worden.

De heer Kris Van Dijck: Het ligt niet alleen aan de beheersovereenkomst. We komen daar zo dadelijk op terug. Zou het niet kunnen dat er contracten afgesloten zijn en dat deze niet betaalbaar zijn binnen de budgetten zoals ze bekend zijn?

De heer Jos Stassen: Ik kom daar seffens op terug. Wat is de situatie vandaag? We zitten in de VRT met een bijna-stakingsaanzegging. Dat is lang geleden. We zitten met zeer slechte financiële vooruitzichten die voorspeld zijn door sommige mensen, onder meer door Piet Van Roe. We zitten met een gedelegeerd bestuurder die op het moment dat zijn bedrijf belaagd wordt, zwijgt, onhoorbaar en onzichtbaar is. Hij zegt dat hij volgende week zijn 'negen werken van Wauters' zal voorstellen. Hij reageert niet. Ik vind het zeer eigenaardig dat een gedelegeerd bestuurder in tijden van crisis geen uitleg kan geven over het geheel. We zitten met een VRT die een probleem heeft met betrouwbaarheid.

De heer Dany Vandebossche: Collega Stassen, van wat de gedelegeerd bestuurder al dan niet doet, lig ik

niet wakker. Hij is wel de eerste gedelegeerd bestuurder die stelt dat hij de primeur voor dit huis voorbehoudt. Daarvoor krijgt hij mijn respect. Vroeger liepen we altijd achter.

De heer Carl Decaluwe: Mocht het omgekeerde gebeuren, zou de reactie van de heer Stassen heel voorstelbaar zijn. We zouden het allemaal in de krant moeten lezen.

Het is nu de eerste keer dat een gedelegeerd bestuurder, die intussen al 130 dagen met zijn raad van bestuur op een coherente manier en goed aan het werk is, een aantal problemen vaststelt. Hij gaat in de commissie Media – een primeur – een aantal voorstellen doen. Wat kan men daartegen hebben?

Denk aan de Koppeninterviews van de heren Mary en Van Hecke, nu groot directeur van Humo, die weer zijn boezemvriend in beeld brengt. Vindt u dat fantastisch? Is dat het mediabeleid waar Groen! voor staat?

De heer Jos Stassen: Ik stel alleen maar vast, mijnheer Decaluwe, dat een van de basislessen in crisiscommunicatie erin bestaat dat als er een crisis is, men moet communiceren. We kunnen moeilijk zeggen dat er geen problemen zijn bij de VRT. Kijk maar naar de financiële situatie en de personeelsproblemen die zich aandienen. Ik waardeer het dat de heer Wauters uitleg gaat verschaffen voor het parlement, maar aan de andere kant zou men kunnen stellen dat hij nu de kans heeft om een aantal zaken uit te leggen.

De heer Jurgen Verstrepen: Even serieus, over communiceren gesproken. Deze week heeft inderdaad iemand gecommuniceerd. De man die u met hand en tand verdedigt, heeft gecommuniceerd. Hij heeft publiekelijk gezegd dat de schuld voor de tekorten en de gaten bij de VRT bij de politiek en bij de minister liggen. Is dat het soort van communicatie dat u voorstaat?

De heer Jos Stassen: Er is hier een merkwaardig fenomeen aan de hand. Er zijn mensen die mijn tussenkomst kunnen voorspellen, er zijn mensen die kunnen zeggen wat een aantal mensen hadden moeten zeggen. Ik weet dat een van de basislessen van crisiscommunicatie erin bestaat te communiceren. Ik stel vast dat het niet gebeurt. En ik ben even benieuwd als de heer Vandebossche naar de uitleg die er volgende week zal worden verstrekt.

De heer Dany Vandebossche: Ik wou nog iets toevoegen aan het feit dat de gedelegeerd bestuurder ervoor heeft geopteerd om met zijn plannen naar de commissie Media te komen. Het is namelijk niet waar dat hij niet heeft gecommuniceerd. De directeur Televisie heeft gisteren gecommuniceerd over Woestijnvis.

De heer Jos Stassen: De VRT doet wat ze vindt te moeten doen. Ze communiceren wat ze moeten com-

municeren. Ik zeg alleen maar dat een gedelegeerd bestuurder in dit geval een duidelijke uitleg had gegeven.

Mevrouw de voorzitter, ik vind het zeer erg dat door het uitlekken van het contract met Woestijnvis, de VRT een onbetrouwbare partner is geworden voor een aantal productiehuisen. Het afsluiten van een exclusiviteitscontract, met een aantal clausules, is blijkbaar de gewoonte in die wereld, want er zijn nog soortgelijke contracten, ook met internationale firma's als het gaat over sportwedstrijden en dergelijke. Ik kan me best voorstellen dat die mensen geen contracten meer willen afsluiten met de VRT, want de kans is groot dat het op straat geraakt. Ik denk dat er een groot probleem is inzake betrouwbaarheid.

Mevrouw de voorzitter, ik ben samen met een aantal mensen vragende partij om een aantal zaken, als ze toch op straat worden gesmeten, verder te onderzoeken.

Op dit moment zit de VRT met een serieus probleem: een personeelsprobleem, een financieel probleem en het probleem dat ze een aantal beloftes om producties in eigen huis te laten uitvoeren door anderen, niet meer kan waarmaken.

Ik denk dat vandaag een grote verantwoordelijkheid bij de politiek ligt. Hoe reageert de politiek? Ik vind dat het vandaag nogal meevalt, maar ik heb een aantal duidelijke uitspraken gelezen. Mijnheer Decaluwe, ik heb gelezen dat u een onderzoekscommissie wilt. U hebt dat vandaag niet meer herhaald, maar u hebt dat ergens geschreven. Mijnheer de minister, ik heb u horen zeggen dat u wilt dat de laatste steen bovengehaald wordt. Ik vraag me af waarom deze teneur naar boven is gekomen, terwijl de teneur eigenlijk zou moeten zijn dat we samen – dit parlement en de minister – de verdediging opnemen van de openbare omroep en ons niet meer profileeren door een aantal straffe uitspraken.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, mijn klomp is al 20 keer gebroken tijdens uw zeer korte uiteenzetting. Ik denk dat alle sprekers, en u ook, pleiten voor een sterke openbare omroep.

Als het onderzoek goed is, hoeft er vanzelfsprekend niets meer bekeken worden. Maar als blijkt dat het rapport van het Rekenhof totaal onvoldoende is of met een aantal dingen geen rekening houdt of een quasi blanco rapport is met nietszeggende zinnen, moeten we verder graven. Dat heb ik gezegd.

Als blijkt dat er inderdaad serieuze financiële tekorten zijn en als blijkt dat het efficiëntiepad dat is opgelegd in de beheersovereenkomst is uitgevoerd, maar dat er toch nog ernstige tekorten zijn omwille van een aantal contracten die destijds werden afgesloten – met veel te hoge bedragen waar ook de minister en de raad van bestuur geen weet van hadden –, moet de politiek haar verant-

woordelijkheid nemen om de openbare instelling opnieuw op de juiste rails te zetten.

Als er dan meer geld nodig is, zullen we daar ook voor pleiten. Mijnheer Stassen, dat is pleiten voor een sterke openbare omroep. U draait hier constant om. U hebt me destijds verweten dat ik vragen stelde over langlopende contracten. U hebt gezegd dat het ging om politieke inmenging en dat ik me wilde bemoeien, maar ik wil me totaal niet bemoeien.

Ik heb altijd gezegd dat ik wil weten over welke bedragen het gaat, maar ik moet niets weten over de bonussen. Gelukkig is dat nu naar buiten gekomen, dus we kunnen er wel eens over debatteren en ook de raad van bestuur zal waarschijnlijk voor de toekomst wel een aantal visies meegeven waardoor dat niet meer kan.

Mijnheer Stassen, ik stel voor dat u uw uiteenzettingen van de voorbije drie jaar herleest.

De heer Jos Stassen: Ik heb altijd dezelfde lijn gevolgd, mijnheer Decaluwe. Ik ben begonnen met de lijn te herhalen die ik altijd gevolgd heb.

De heer Carl Decaluwe: Met uw beleid gaat de openbare omroep regelrecht de afgrond in. Dat is het resultaat.

De heer Jos Stassen: Ik stel vast dat u niet meer pleit voor een onderzoekscommissie.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik denk dat we allemaal nog voorstander zijn van een sterke omroep. Daar gaat het niet om, want dat standpunt delen we unaniem.

Als er geen transparantie is en er een waas van geheimzinnigheid rond hangt, mijnheer Stassen, moet u toch wel begrijpen dat er achterdocht groeit. Een sterke omroep heeft daar niets mee te maken. Daar staan we allemaal achter, maar die waas van geheimzinnigheid is al jaren een onderhuids probleem.

We hebben dat al jaren aangekaart maar we hebben er nooit een zicht op gehad. Het gaat er niet om dat we wilden inkrimpen, het gaat over de rentabiliteit. De VRT werkt met overheidsgeld, het gaat ook over ons imago. We lenen een gezicht en veel geld aan een omroep, dus is het niet meer dan normaal dat die oproep daar ook verantwoordelijkheid voor aflegt. Of die producties nu binnenshuis of buitenshuis worden gemaakt, we hebben recht op een zicht daarop.

Mijnheer Stassen, u zegt dat dit nu op de markt wordt gegooid en dat nationaal en internationaal wenkbrouwen worden gefronst. Een richtlijn in die zin is heel belangrijk.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Stassen, de klomp is ondertussen een hele vrachtwagen geworden.

Ik vraag me af wat u hier staat te verdedigen. In een paar lijnen zegt u het volgende: er was een geheim contract, dat is om een of andere reden op straat gegooid, de impact van dat contract op wat dit huis aan de openbare omroep betaalt, is heel groot.

De heer Jos Stassen: Wist u dat niet? Iedereen wist dat het een duur contract was.

De heer Jurgen Verstrepen: U wist dat niet, ik wist dat niet, wij wisten dat niet, de commissie wist dat niet, de minister wist dat niet, de raad van bestuur wist dat niet, niemand wist dat. Wist u het? Misschien bent u het lek. De overeenkomst ondermijnt de beheersovereenkomst die in dit huis is afgesloten. Dat betekent dus in industriële termen dat het management van dat bedrijf, dat u met hand en tand verdedigt, informatie heeft achtergehouden, wetende dat het een impact zou hebben op de beheersovereenkomst en de financiering van de VRT, wetende dat dit huis de rekening zal betalen van de gaten van de VRT. U verdedigt het mismanagement waarvan de Vlaamse burger de rekening moet betalen.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer Stassen, ik heb de indruk dat u zegt dat dat contract prima in orde is. Het management heeft alle rechten om contracten af te sluiten. Nu dit contract bekend is, worden daar kritische vragen over gesteld omdat er elementen zijn waarover we vragen kunnen stellen, zoals de grootte van de bedragen en de bonussen. Dat wordt nu gelinkt aan de financiële problemen van het huis op dit moment. U zegt hier dat dit een probleem is van de politiek, het parlement en de regering omdat we niet voldoende middelen veil hebben voor de VRT. Daarmee is de kous af.

Mijnheer Stassen, vindt u dit contract nu zo prima? U zegt dat iedereen dat weet. Hier zitten de vorige en de huidige minister van Media. Ik denk niet dat zij op de hoogte waren van de omvang van dit contract.

De heer Carl Decaluwe: Ik wil formeel protesteren tegen de bewering van de heer Stassen dat we wisten dat het over grote bedragen ging. Waarom hebben we al drie jaar aan een stuk onze tanden kapotgebeten om een aantal zaken te weten? Weet u wat het contract van Telesaurus waard is? Ik heb nog schriftelijke vragen gesteld aan de minister over welke productiehuisen voor de VRT werken en Tony Mary antwoordde laconiek: "Mijnheer Decaluwe, kijk naar tv, schrijf het op en dan weet u het." Dat was in 2003. Door de druk van het parlement weten we ondertussen over welke productiehuisen het gaat en over welke periode. Als u nu nog kunt vertellen over welke bedragen het gaat, dan gaan we allemaal tevreden naar huis.

De heer Jos Stassen: Ik herhaal nog eens mijn lijn, want blijkbaar snappen jullie het niet. Een sterke omroep heeft consequenties, ook financiële. Deze minister en

deze meerderheid hebben die niet gedragen. Het decreet zegt dat de raad van bestuur strategische beslissingen moet nemen. Het operationele is voor de gedelegeerd bestuurder en zijn staf.

U en een aantal mensen zeggen dat bepaalde operationele zaken – de contracten – besproken moeten worden.

Sommige gegevens kenden we. We zijn samen op bezoek geweest bij de VRT. Toenmalig directeur van de televisie, de heer Van Hecke zei toen dat het bedrijf bezig was met een project om het aantal interne producties op te drijven. Hij voegde er ook aan toe dat de VRT met vijf productiehuisen een specifieke relatie had: Woestijnvis, Kanakna, deMENSEN en twee andere producenten waarvan de naam me nu even ontschiet. Dat was duidelijk geen geheim.

Het feit dat er zoveel vragen worden gesteld over Woestijnvis, betekent toch dat iedereen wist dat het om veel geld ging. Hoe hoog het bedrag was, was onbekend. Over kleine bedragen worden echter toch niet zoveel vragen gesteld! Wat dat betreft, moeten we elkaar niets wijsmaken. *(Rumoer)*

Collega's, ik vrees dat ik u zal verbazen. Gelet op de huidige situatie en de verdachtmakingen ten aanzien van het financiële beheer uit het verleden moeten bepaalde zaken verduidelijkt worden. Het is belangrijk te weten hoe contracten tot stand zijn gekomen, waarover werd onderhandeld enzovoort. Ik hoop dat het rapport van het Rekenhof duidelijk zal zijn zodat we weten wat er aan de hand is.

De raad van bestuur heeft nu meer bevoegdheden en kan beter controleren. Voor mijn part mag onderzocht worden hoe de middelen werden besteed en welke fouten in het verleden werden gemaakt. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Er mag een onderzoek gedaan worden naar die cowboyverhalen, zodat we weten wat er aan de hand was. Laten we een onderzoek doen naar de blijkbaar overtollige overheid. Er zijn zo veel verhalen dat we duidelijkheid moeten krijgen over zogenaamde disfuncties, malversaties enzovoort. We zijn allemaal vragende partij om dergelijke verhalen te onderzoeken.

U mag dat bestrijden zo veel u wilt, maar ik blijf er bij dat de beheersovereenkomst de VRT niet de nodige middelen geeft om de digitale en andere opdrachten te vervullen. *(Opmerkingen)*

Ik blijf bij mijn mening. We hebben altijd dezelfde houding aangenomen. We zullen dat ook in de toekomst doen. Samen zijn we wel vragende partij om duidelijkheid te scheppen over de situatie uit het verleden. Wij willen af van die cowboyverhalen en u blijkbaar ook. Ik zie dat bepaalde contracten op tafel worden gelegd. We

kunnen nu nagaan of ze marktconform zijn. Nadat we het rapport van het Rekenhof hebben ontvangen, kunnen we de discussie voeren in de commissie voor Media. Volgende week gaan we dan luisteren naar de '9 werken van Wauters'. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, ik zal het vrij kort houden. Ik geloof weinig in toeval. Op het moment dat heel wat kritiek wordt geuit, ook door het vorige bestuur, op de financiële situatie en de rol van de regering, komt plots ook dit exclusiviteitscontract boven water. Ik kan niet precies zeggen waarom die twee zaken samenvallen.

We kunnen de contracten met de externe productiehuisen en ook andere contracten, zoals die voor het voetbal, niet los zien van de financiële situatie. Zoals al uitvoerig is gezegd, zijn velen onder ons verbaasd over het contract. Dat Woestijnvis kwaliteit brengt, daar zal ik niet over discussiëren. Over de omvang en bepaalde elementen van het contract kunnen we echter wel enkele vragen stellen.

Mijnheer Stassen, ik wil toch even in herinnering brengen dat tijdens de bespreking, anderhalf jaar geleden, uw kritiek vooral was dat de politiek zich opnieuw te veel zou mengen. Ik blijf erbij dat de aanpassing aan het decreet voor een beter evenwicht gezorgd heeft, en dat de raad van bestuur in deze kwestie een grotere stem in het kapittel zal hebben wanneer hij de bevoegdheid naar zich toe trekt.

Er wordt hier gevraagd om meer duidelijkheid over de middelen. Ik denk echter dat we op dit moment wat te voorbarig zijn. Het Rekenhof is immers bezig met een audit. Het Rekenhof heeft zelf het initiatief genomen om een audit uit te voeren met betrekking tot de besteding van de middelen door de VRT aan externe productiehuisen.

De samenwerking met productiehuisen is op zich ook een opdracht van de VRT. Verschillende decretale bepalingen en elementen uit de beheersovereenkomst stellen dat de VRT een belangrijke rol heeft om de audiovisuele media in Vlaanderen te promoten en kansen te geven. De vraag is alleen hoe groot het aandeel van de middelen die naar productiehuisen gaan, precies moet zijn, en hoe dat aandeel verdeeld is. Klopt het dat er één grote slokop is, en dat de andere productiehuisen de resterende kruimels krijgen? Hoe liggen de verhoudingen tussen de productiehuisen? Zijn er alleen grote contracten voor een handvol spelers? Ik hoef daarom niet de precieze inhoud van al die contracten te kennen, mijnheer Stassen.

De anonieme schrijver heeft enkele pertinente vragen gesteld, die hier ook door verschillende sprekers naar voren geschoven zijn. Ik ga ze niet herhalen, maar ik wil wel één zaak duidelijk stellen: de financiële situatie is

wat ze is, maar we moeten er met zijn allen voor blijven zorgen dat de openbare omroep zijn rol en zijn opdracht, die hij van dit parlement gekregen heeft, kan blijven vervullen.

Ik stel vast dat er in dit parlement een groot draagvlak is voor de openbare omroep. Men moet dus niet stellen dat we de openbare omroep kapot willen. Het tegendeel is waar. Maar het gaat hier tenslotte om gemeenschapsgeld. Wij wensen dan ook dat het Rekenhof zijn werk naar behoren kan vervullen. Het is nog niet duidelijk wanneer wij die audit mogen verwachten, maar we zullen hem in elk geval zeer grondig doornemen. We zullen er lessen uit trekken om de openbare omroep in de toekomst kansen te kunnen blijven geven. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik vind het verbazingwekkend hoe sommige media problemen tot een bepaalde proportie opblazen en zo het politieke debat op een aantal terreinen mee vormgeven. Dat is ook in deze kwestie het geval.

De eerste voorstelling van de cijfers van het Woestijnviscontract wekte bij veel mensen – ook bij mij – een zekere vorm van morele verontwaardiging op. Is het wel verantwoord om daar zoveel geld aan te besteden? Vandaag zijn de bronnen daar al heel wat genuanceerder over. Ik heb mij eens geïnformeerd, en blijkbaar zijn deze cijfers toch niet zo waanzinnig hoog als men op het eerste gezicht zou denken.

Het verhaal van Woestijnvis is bovendien niet uniek. Ook enkele andere productiehuisen – waar onder meer ook VTM en VT4 mee samenwerken – zitten in dezelfde categorie. We hebben het dan nog niet over de prijzen van de internationale sportrechten. Die zijn soms zodanig hoog dat de sportwedstrijden in kwestie niet eens uitgezonden kunnen worden.

Wat duister lijkt, moet het licht zien. Er moet nagekeken worden in hoeverre dit contract met Woestijnvis, maar ook andere contracten met productiemaatschappijen, al dan niet correct zijn. Het Rekenhof is bezig met een audit om de rechtmatigheid van de contracten tussen de openbare omroep en de productiemaatschappijen te bekijken. Ik hoop dat die audit duidelijkheid zal brengen.

Als er bijkomende audits nodig zijn, dan moet dat kunnen. Ik vraag wel dat de positie van de VRT wordt beschermd. De VRT treedt op in een hyperconcurrentiële omgeving. De omroep moet contracten afsluiten met privébedrijven, en mag als actor op de markt niet

worden benadeeld. Het wordt een moeilijke oefening om dat evenwicht te behouden.

Het contract met Woestijvis roept vragen op, onder meer over de kijkcijferbonus en de prijsstijgingen in verhouding tot de stijging van de dotatie van de Vlaamse overheid aan de VRT. Dat kan niet, en dat moet absoluut opnieuw worden onderhandeld. In dat licht moeten we met de VRT een aantal algemene principes afspreken, om te vermijden dat dit soort van zaken zich in de toekomst nog zou voordoen.

Ik besluit met een bedenking over kwaliteit. Vrijwel iedereen heeft hier gezegd dat de VRT kwaliteit moet brengen en een sterke omroep moet zijn. Kwaliteitsvolle programma's maken, kost geld. Ik zeg niet dat er geen contracten zijn die niet beter zouden kunnen onderhandeld worden en sommige programma's niet zuiniger zouden kunnen gemaakt worden, al dan niet in eigen huis. Kwaliteit zal geld blijven kosten, en morgen misschien nog meer dan vandaag. Ik vraag daarom aan de minister om te ijveren voor een slagkrachtige omroep die een klare en duidelijke relatie heeft met de privésector, zijn aandeelhouders en de burgers. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, collega's, sommigen hadden dit debat verwacht, anderen dan weer niet. Ik geloof dat dit soort van debatten altijd zal weerkeren. En het zullen altijd moeilijke debatten zijn. Vlaanderen kiest voor een publieke omroep met een grote graad van zelfstandigheid en veel bevoegdheden voor het management. Dat is decretaal verankerd. Dat betekent natuurlijk niet dat het management geen verantwoordelijkheid draagt, laat staan dat het geen verantwoording zou moeten afleggen.

Het is een moeilijke oefening. Een: het management moet de ambitieuze publieke missie die wij bepalen ook realiseren, en het slaagt daar ook in. Het debat over het kijkbereik wordt gevoerd. Wij gaan ervan uit dat de openbare omroep een groot bereik moet hebben. Twee: het management moet de omroep als een performant bedrijf in een zeer concurrentiële omgeving leiden. In ons duaal medialandschap leidt dat permanent tot fricties en discussies. Drie: het is evident dat ons management daarbij regels moet naleven. De grote mate van autonomie betekent niet dat men geen wetten en regels inzake mededinging en dergelijke moet naleven.

Wie dat laatste zegt, is daarom geen tegenstander van een sterke openbare omroep. Integendeel: omdat we voor een sterke openbare omroep met een grote mate van autonomie zijn, kunnen we zeggen dat wie bevoegdheid heeft, daar ook verantwoording moet over afleggen. Dat is nu precies de moeilijkheid, want we willen dat de politiek op meer dan een armlengte blijft.

De raad van bestuur heeft een aantal bevoegdheden, maar niet op het operationele vlak. Er moet een vorm van controle zijn: dat is in een democratie evident. We kunnen geen vrijbrieven geven, hoe groot het vertrouwen ook is. Dat zijn de basisprincipes die we altijd voor ogen moeten houden.

Ik ben het er helemaal mee oneens dat dit debat in verband wordt gebracht met de beheersovereenkomst. Dit debat heeft daar niets mee te maken. Zoals de heer Decaluwe het zei: schijn bedriegt. Het overschot bij het einde van de vorige beheersovereenkomst verborg een onderliggend structureel tekort. Het ging over recurrente grote uitgaven die voortvloeiden uit eerder genomen opties en afgesloten contracten.

Zelfs met een recurrente stijging met 4 procent zat de VRT met een tekort. Mijnheer Stassen, geachte leden, ik wil er nogmaals op wijzen dat de beheersovereenkomst voorziet in een stijging van de dotatie. Op het einde, in 2011, zal er recurrent 25 miljoen euro meer zijn dan in 2006. Tegelijk heeft de regering gezegd dat er een efficiëntieoefening moet gebeuren. Is het zo vreemd dat de overheid zegt dat een kwalitatief hoogstaande publieke omroep vorm moet krijgen, op voorwaarde dat dit kostenefficiënt gebeurt? Dat lijkt me de logica zelf. Dat leggen we ook op andere vlakken op aan de Vlaamse overheid.

Die oefening is gaande. De VRT en zijn nieuwe management leveren wat dat betreft een heel grote inspanning. Deze oefening levert in 2007 12,3 miljoen euro op, in 2008 24,1 miljoen euro, in 2009 27 miljoen euro, in 2010 34,6 miljoen euro. Ten slotte, in 2011, zal er sprake zijn van een kostenefficiëntie van 40 miljoen euro. Dat is een zeer grote inspanning, die tot nu toe nog op geen enkel vlak door een agentschap, een VOI of wie dan ook binnen de Vlaamse overheid werd geleverd.

Mijnheer Verstrepen, dit hoeft er niet toe te leiden dat het personeel het kind van de rekening wordt. Dat is helemaal niet zo. Laten we het management, dat die oefening moet doen en daar ook ten volle mee bezig is, vertrouwen schenken. Ik kom daar straks op terug als het gaat over de uitbesteding van de productie. Het management moet ook in moeilijke omstandigheden een sociaal akkoord kunnen sluiten. Die oefening is ook elders binnen de Vlaamse overheid gedaan. Daar waren soms zelfs alleen bepaalde enveloppes om tot sociale akkoorden te komen, en niettegenstaande die moeilijkheden is dat binnen die diverse overheidsdomeinen met succes afgerond.

Het probleem met deze beheersovereenkomst is dat de eigen inkomsten die werden vooropgesteld door het vorige management, niet zijn gerealiseerd. Er is dus een tekort. We vertrokken van een beheersovereenkomst met een evenwicht, maar nu blijken die eigen

inkomsten tegen te vallen. Ze waren overschat. Een tegenvallende parameter is de radioreclame, die niet meer die maximumbedragen bereikt. Dat hangt samen met de luistercijfers van Radio Donna, de grote trekker ter zake. Maar er zijn ook andere factoren binnen de VRT die maken dat de inkomsten uit die digitalisering, video on demand en dergelijke niet kloppen en zwaar overschat zijn. Dat creëert een probleem. Daarom heeft de regering al de politieke beslissing genomen de evaluatie van de efficiëntieoefening te zullen vervroegen. Zoals u weet, was die gekoppeld aan de beslissing of er al dan niet een ander kanaal zou komen. We gaan bekijken wat er nodig is opdat de VRT even performant als nu zou blijven. We gaan dat dus vervroegen. Het management moet verslag uitbrengen over de geleverde efficiëntie-inspanningen. Ik kan u zeggen dat het huidige management die ook aan het vervroegen is, en dus een zwaardere inspanning levert dan de aanvankelijk geplande. Ook moet er verslag worden uitgebracht over de opbrengst van de eigen inkomsten. Ik ben het volledig eens met wat onder meer de heer Decaluwe ter zake heeft gezegd: bij die evaluatie moet ook het verslag van het Rekenhof in rekening worden gebracht. Dat lijkt me evident. Op die manier zullen de regering en de VRT met kennis van alle elementen tot een dialoog kunnen komen. We hebben de politieke afspraak gemaakt dat de regering en de VRT er dan voor zullen zorgen dat er een oplossing komt. Dat zal gebeuren naar aanleiding van de begrotingscontrole. Natuurlijk moet de VRT die efficiëntieoefening blijven maken.

Wat niet het voorwerp van dit debat is, maar me een beetje bedroeft, is de stelling dat de VRT iets inlevert inzake digitalisering. De VRT levert niets in. Integendeel, qua digitalisering behoort de VRT tot de Europese koplopers. Het moet worden gezegd dat dat gebeurt in samenwerking met de schitterende platformen van de distributeurs die in Vlaanderen bestaan. De VRT is dus een koploper. Denken we maar aan de cultuurdelta die er moet komen, aan Net gemist, aan de digitale mediafabriek en het digitale productieproces dat doorheen die omroep loopt. Dat is volop bezig. Heel veel omroepen kijken daar met afgunst naar.

De VRT kiest niet voor themakanalen. Dit is geen politieke keuze. Het nieuwe management heeft verklaard niet langer voor die optie te kiezen. Het zou hier immers om nichekanalen met een beperkt bereik gaan. In verhouding tot wat ze bereiken, zouden die nichekanalen overigens veel geld kosten. De BBC stelt gratis zes televisienetten ter beschikking. Met een budget van 308 miljoen euro bereiken die zes themakanalen slechts 3,6 percent van de markt.

Ik vind dat we het huidig management alle vertrouwen moeten geven. Het huidig management wil initiatieven als de cultuurdelta in functie van de multiformiteit van de gehanteerde platformen aanwenden. Het is hierbij de bedoeling zo veel mogelijk mensen langs digitale weg te bereiken.

Het eigenlijke voorwerp van dit debat is het contract tussen Woestijnvis en de VRT. Dit contract is op 13 januari 2004 afgesloten en loopt tot 2011. Namens Woestijnvis hebben de heer Vandenhoute en de heer Watté getekend. Namens de VRT hebben de heer Mary en Van Hecke getekend. De VRT heeft me bevestigd dat het recent verspreide document een correcte kopie van het contract is.

Mevrouw Hermans, voor zover ik weet, is naar aanleiding van dit contract geen marktconformiteitsonderzoek verricht. Zoals met betrekking tot dergelijke contracten steeds gebeurt, hebben Woestijnvis en de VRT een onderhandelingsprocedure doorlopen. Conform een Europese richtlijn is dit contract niet onderhevig aan de wetgeving op de overheidsopdrachten. Dergelijke contracten vormen een uitzondering op deze verplichting. Dit betekent uiteraard niet dat de betrokkenen niet aan marktconforme voorwaarden moeten werken. Deze verplichting is de VRT wel degelijk opgelegd.

Ik heb kennis van dit contract genomen. De vorige bevoegde minister, die hier overigens aanwezig is, kan bevestigen dat dit contract pas nu bekend is gemaakt. Het is de logica zelf dat hij en ikzelf daar geen kennis van hadden. Ik heb de namen van de ondertekenaars net meegedeeld. Het contract is namens de VRT door het management en niet door de voorzitter van de raad van bestuur ondertekend. Ik wil hier nogmaals beklemtonen dat dit deel van de operationele autonomie uitmaakt. Dit staat tevens in het decreet. Ik wil gerust met de heer Vandebossche nadenken over de strategische contouren van bepaalde contracten.

Zoals de heer Decaluwe daarnet heeft verklaard, kunnen dergelijke contracten belangrijke financiële repercussies hebben. Ten gevolge hiervan kan een bepaald budgettair kader worden overstegen. De vraag is dan hoe lang dergelijke contracten mogen lopen. Mogen zij de duur van een beheersovereenkomst overschrijden? Ik wil hier gerust eens over nadenken. We mogen de VRT echter niet verplichten om enkel nog contracten af te sluiten die voor de duur van een beheersovereenkomst lopen. Daarna zouden de betrokken partijen immers in een soort vacuüm terecht kunnen komen. De tijdsduur en de enorme financiële repercussies zouden strategische elementen van dergelijke contracten kunnen zijn.

Het blijft mijn stelling dat dergelijke contracten onder de operationele autonomie vallen. Dat staat overigens ook in het decreet. De VRT kan de inhoud van die contracten niet zonder meer bekend maken. Indien de VRT een contract afsluit waarin staat vermeld welke programma's zullen worden gemaakt en in welke time slots die binnen twee tot vier jaar zullen worden uitgezonden, kan hij dat moeilijk op voorhand bekendmaken. De VRT, die in een zeer concurrentiële omgeving werkt, zou dan even goed zijn hele bedrijfsplan vijf

jaar op voorhand kunnen publiceren. De VRT is een bedrijf dat in een moeilijke omgeving moet concurreren en bijgevolg van een bepaalde bedrijfseconomische vertrouwelijkheid moet kunnen genieten. Dit alles ontslaat de VRT op geen enkele wijze van de verplichting de regels van het goed bestuur toe te passen.

Ik stel me vragen bij de indexering, die in bepaalde omstandigheden zelfs aan de stijging van de overheidsdotatie wordt gekoppeld, en bij het verstrekken van bonussen voor programma's die in de top tien van de kijkcijfers belanden. We mogen trouwens niet vergeten dat bepaalde van die programma's in primetime worden uitgezonden. Als een bedrijf een bepaald product aankoopt en daar vervolgens goede zaken mee doet, betekent dat een bonus voor dat bedrijf. In dat geval zou het om een bonus voor de VRT moeten gaan en niet om een bonus voor de leverancier van het product, die in feite niets met de door de koper geboekte resultaten te maken heeft. Ik stel me hier vragen bij en ik heb vastgesteld dat vele anderen zich soortgelijke vragen stellen.

In 2006 is iets meer dan 17,7 percent van de totale televisieproductie uitbesteed met een kostenpercentage van 25 tot 30 percent van de productiekosten. U weet dat wij met deze beheersovereenkomst de VRT opgelegd hebben om meer eigen producties te doen. We hebben gezegd dat IPRO, de interne productie, een eigen afdeling moet worden. Ook dat proces is volop bezig. Ik meen dat dit een heel goede keuze is want men kan niet tegelijk zeggen dat men een omroep is met heel veel medewerkers en creatief talent maar dat men die mensen minder gaat laten werken en zeer veel gaat uitbesteden. We hebben ook een aantal strategische opties vastgelegd over zaken die niet kunnen en mogen uitbesteed worden.

Ik wil aan diegenen die verdere maatregelen vragen ook zeggen dat het huidige management op dit ogenblik bezig is met het heronderhandelen van de contracten met de productiehuisen. Die onderhandelingen hebben betrekking én op de prijs, én op het volume, én op de looptijd van de contracten. Ik hoop dat dit voor u allen een garantie is dat er op dit ogenblik geen andere dringende maatregelen moeten genomen worden aangezien het management die verantwoordelijkheid op zich neemt en de brief waarmee het contract bekend gemaakt is aan het Rekenhof bezorgd heeft.

Het Rekenhof is een onderzoek gestart in augustus 2006 en verwachtte de resultaten in het tweede kwartaal van 2007. Ik stel vast dat het onderzoek langer duurt. Het Rekenhof zegt dat het voorlopige rapport in december aan het management zal worden bezorgd, dat dan één maand tijd heeft om te reageren. Daarna wordt het aan mij bezorgd en ik heb ook één maand tijd om te reageren. In januari of februari wordt het dan definitief bezorgd aan het Vlaams Parlement.

Het onderzoek van het Rekenhof is zeer omvattend. Het heeft ten eerste betrekking op de vraag of de gunning en

de uitvoering van aankopen van televisieprogramma's op rechtmatige wijze verloopt. Ten tweede of de regelgeving betreffende televisieprogramma's nageleefd wordt. Ten derde of het aankoopproces van mensen en middelen voor de productie van televisieprogramma's voldoet aan de voorwaarden van doelmatigheid. Ten vierde in welke mate de prestaties van externen bijdragen tot het behalen van de doelstellingen van de beheersovereenkomst. Ten vijfde of de VRT de kosteneffectiviteit van de inzet van externe productiemiddelen bewaakt. Ten zesde of de VRT op afdoende wijze verantwoording aflegt over de aanmelding van prestaties van externen.

Dit is dus een omvattend onderzoek van het Rekenhof, een instelling van het parlement. In die zin heb ik gezegd dat ik hoop dat het Rekenhof het volledige onderzoek voert. Ik heb begrepen, mijnheer Stassen, dat u dat evenzeer wenst. Het is in het belang van iedereen: van de belastingbetaler, van het parlement, van de VRT zelf. Want de sfeer van verdachtmakingen – sommige tussenkomsten wezen hier op belangenvermengingen en belangentegenstellingen – is een zeer ongezonde situatie. Ik hoop dat er volledige klaarheid komt en dat we dan die evaluatie kunnen opnemen bij de efficiëntieoefening. Ik neem aan dat het huidige management volledig op die lijn zit aangezien het management onmiddellijk toen die brief begon te circuleren, zelf het initiatief genomen heeft om hem aan het Rekenhof te bezorgen. Het Rekenhof is dus met meer dan alleen maar procedurekwesties bezig. Het gaat hier om de inhoud zelf.

Ik ben niet van plan me aan te matigen om te oordelen of de prijzen marktconform zijn of niet. Ik hoor hier diverse klokken daarover. Ik ben het ermee eens dat dit het best wordt uitgezocht door de daartoe geëigende instantie. Ik heb u de timing gegeven van het onderzoek. Het is een beetje verschoven naar de periode zoals ik u die meegedeeld heb.

Voor mij moeten op dit moment geen bijkomende onderzoeksmaatregelen worden getroffen aangezien het Rekenhof alles gaat doorlichten. Bovendien gaat het management de lopende contracten heronderhandelen. De nodige actie wordt dus onmiddellijk ondernomen. Het management is natuurlijk wel gebonden aan de contractuele bepalingen. We moeten daar niet te veel publieke uitspraken over doen. We moeten vertrouwen hebben in het management.

Ik stel voor om het nu hierbij te laten. We laten het best het Rekenhof zijn werk doen. Ik herhaal het engagement om dat bij de evaluatie van de efficiëntieoefening mee op te nemen. We moeten zicht krijgen op deze toestand. Hier worden publiekelijk geregeld vragen gesteld. Het Rekenhof heeft die signalen opgevangen en is overgegaan tot onderzoek. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jurgen Verstrepen: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

We moeten het resultaat van die heronderhandelingen nog afwachten. Als ze niet bevredigend zijn, kunnen we nog altijd een stap verder gaan, met een onderzoekscommissie bijvoorbeeld.

Alles heeft zijn geschiedenis. Het gaat hier over een overheidsbedrijf. Wat me nog steeds verontrust, is de systematiek die hier vervat zit. Of het nu Woestijnvis is, of Osebolle O, dat speelt voor mij geen enkele rol. Sommige mensen denken dat het hier om een strategisch contract gaat omdat het over een lange termijn loopt en betaald wordt met belastinggeld. Dat contract is getekend zonder enige controle, zonder de raad van bestuur, de minister van Media of het parlement daarin te kennen. Ik zeg niet dat men dat op de straat moet gaan doen. Ik heb ook gepleit voor het vrijgeven van contracten achter gesloten deuren. Het is niet eens moeilijk om dat te organiseren, iedereen kan een geheimhoudingsclausule ondertekenen. Nu is het gezond.

Eigenlijk zouden we uit de toestand met Woestijnvis veel meer moeten leren betreffende de openbare omroep. Dat wordt vergeten. Ik wil die geschiedenis nog eens bovenhalen. De stichters van Woestijnvis stonden op de loonlijst van de VRT. Ze hebben ontslag genomen bij de VRT, hun knowhow meegenomen en een productiehuis opgericht. In één adem hebben ze een blanco cheque gekregen omdat de VRT compleet in de touwen hing. Alle talent was weggelopen naar de commerciële zender. De kijkcijferaandelen van de openbare zender kelderden continu. Het enige wat men kon doen en wat men dan ook probeerde, was de overloop naar de commerciële zender stoppen. Men liet hen dan maar een eigen productiehuis oprichten en betaalde hen daar vet voor. Dat was de enige manier om Woestijnvis te binden aan de VRT. Men was radeloos. Niemand die tv kon maken, wou bij de VRT blijven. Dat is het vertrekpunt van het hele verhaal. Waarom vertel ik u dat? We verkeren in een competitieve maatschappij. De overheid heeft ervoor gekozen om de openbare omroep te financieren. Men kan daarover debatteren. Ik vind dat een dure keuze. Van alle knowhow die aan de Reyerslaan wordt ontwikkeld, moeten we ons afvragen of hij in of buiten de VRT zit.

Als morgen Woestijnvis het contract met de VRT verbreekt, dan heeft de VRT opnieuw een probleem. Morgen kan een productiehuis als Woestijnvis een digitaal kanaal beginnen bij Telenet of Belgacom TV, met eigen producten, met allerlei formats en contracten, en met de knowhow, de coryfeeën en een archief die door de overheid zijn betaald. Vanaf dat moment kan de overheid dit echter niet meer uitzenden omdat de rechten bij de commerciële zenders liggen.

Dat het contract op straat is terechtgekomen, is een strategie. Dat zijn de gevolgen van een management dat heel

goed op de hoogte was. Zo'n contract wordt niet getekend in een vlaag van zinsverbijstering. Dit contract heeft een grote impact op de financiële toestand.

Wat die concurrentiële omgeving betreft, stel ik me de vraag of het wel nodig is dat de VRT superconcurrentieel is en mediaproducten maakt die concurreren met de commerciële zender. Is dat absoluut nodig? In het buitenland zijn er openbare omroepen die in primetime programma's uitzenden. Ik vraag me dan ook af waarom dat niet het geval is bij de openbare omroep in Vlaanderen. De discussie daarover moet worden gevoerd in combinatie met alle contracten die de VRT op dit ogenblik beheert.

De heer Jos Stassen: Ik zal de discussie over de politieke verantwoordelijkheid niet meer voeren want blijkbaar werkt dat in heel dit parlement als een rode lap op een stier. Ik ben overigens blij dat de heer Caron, in iets meer diplomatische bewoordingen, hetzelfde heeft verteld. Dat zijn dan toch twee fracties die dezelfde lijn blijven volgen.

Mijnheer de minister, ik zou graag duidelijkheid hebben zodat al die verdachtmakingen de wereld uit kunnen worden geholpen.

Mijnheer de minister, ik begrijp uit uw betoog dat indien vandaag hetzelfde contract zou worden gesloten met Woestijnvis, met dezelfde inhoud en dezelfde tijdsduur, dat nog altijd onder de operationele bevoegdheid zou vallen van de gedelegeerd bestuurder. Sommige collega's hebben dat anders geïnterpreteerd.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, uw antwoord stelt me niet helemaal gerust. Wij willen volledige klaarheid in dit dossier.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmotie

De voorzitter: Door de heer Marginet werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie aangekondigd.

Het Parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

Op vraag van de minister-president schors ik de vergadering nu om de Vlaamse Regering de gelegenheid te geven de bevoegdheden opnieuw op punt te stellen. We komen over een half uur opnieuw bijeen.

- *De vergadering wordt geschorst om 17.54 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 18.48 uur.*

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de mevrouw Dillen bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, ik wil namens onze fractie protesteren tegen deze gang van zaken. Het is absoluut ongehoord dat het parlement meer dan drie kwartier stilgelegd werd wegens een probleem binnen de regering: de herschikking van de bevoegdheden. Vandaag komt het parlement samen. De zitting was op voorhand gepland en onze agenda lag vast. De regering beschikte over voldoende tijd voor of na deze zitting om de eigen werkzaamheden te regelen. De regering doet dat natuurlijk autonoom en mag de zaken regelen zoals ze zelf wil, maar het gaat niet op om het parlement gedurende drie kwartier in de tang te houden. De regering liet ons hier gewoon wachten en met de duimen draaien. Ook wij hebben een agenda. Ook wij verdienen respect. Dit is absoluut ongehoord.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, bij een herschikking van de regering is het gebruikelijk dat de regering onmiddellijk na de eedaflegging bijeenkomt voor een bespreking. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Het was een inschattingsfout om te denken dat de werkzaamheden om 18 uur gedaan zouden zijn. Dat was dus niet het geval. Noteert u dit maar als een verkeerde afspraak tussen mij en de minister-president.

Mevrouw Marijke Dillen: De regering had uit respect voor het parlement hier een zaal kunnen gebruiken, dan was ze na 10 minuten klaar. Nu zijn ze met zijn allen naar het Martelarenplein – of weet ik veel waar naartoe – gegaan. Uiteraard heeft het daardoor langer geduurd. Brussel zit volop in de avondspits.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van een aantal burgemeesters in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over mogelijke sancties tegen burgemeesters van faciliteitengemeenten

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van een aantal burgemeesters in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de benoeming van een aantal burgemeesters in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de gemeenteraadsverkiezingen vonden een jaar geleden plaats en nog steeds werden vier burgemeesters van faciliteitengemeenten niet benoemd – misschien is dat ook in andere gemeenten het geval. Ik vind het een beetje raar dat het zo lang duurt.

Ik heb u hierover op 14 maart 2007 al een vraag gesteld. U zei toen dat er een onderzoek aan de gang was. U vertelde dat u aan de gouverneur hebt gevraagd om een onderzoek in te leiden. Op 26 juni zei u dat het onderzoek nog steeds aan de gang was. U zei ook: “Zoals vroeger reeds gesteld, houdt de niet-benoeming al een sanctie in, namelijk dat er in praktijk een Frans-talige schepen minder is in die vier randgemeenten. U begrijpt dat ik pas een standpunt zal innemen over het eventueel opstarten van een tuchtprocedure tegen de betrokken burgemeesters, nadat ik het verslag van de gouverneur heb ontvangen.”

Ik heb van de burgemeesters vernomen dat er onder-tussen een aantal gegevens werden overgemaakt aan de gouverneur. Blijkbaar is er een spelletje aan de gang, want er wordt gevraagd wie nu de betrokkene is. Ik heb vernomen dat de beslissing om de oproepingsbrieven te versturen, collegiaal werd genomen. Er kan dus niemand worden aangeduid.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn concrete vragen. Valt het onderzoek dat u hebt aangevraagd bij de gou-

verneur, effectief onder een tuchtprocedure die u wenst op te starten? Hebt u het onderzoek gevraagd in het kader van het besluit van juli van dit jaar? Wordt er effectief een tuchtprocedure opgestart?

Er is veel gesproken over de burgemeesters. Ik stel vast dat ook de voorzitters van de OCMW's in die gemeenten niet zijn benoemd. U hebt in de commissie gezegd dat dit er niets mee te maken heeft. Hoe zit het met de benoeming van de OCMW-voorzitters? Welke OCMW-voorzitters zijn er tot op heden nog niet benoemd in het Vlaamse Gewest, misschien ook buiten de Rand? Welke burgemeesters zijn nog niet benoemd en om welke redenen, in en buiten de Rand?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik ben blij te zien dat u nog minister van Binnenlands Bestuur bent.

De heer Van Eyken fietst heel handig om de problematiek. Het is niet slecht om eerst nog eens klaar en duidelijk te zeggen waarover het gaat. De burgemeesters van de vier faciliteitengemeenten Linkebeek, Wezembeek-Oppem, Kraainem en Sint-Genesius-Rode zijn inderdaad nog altijd niet benoemd omdat voor de gemeenteraadsverkiezingen van vorig jaar oproepingsbrieven in het Frans werden verstuurd. Dat is uiteraard in strijd met de taalwetgeving. Er zijn blijkbaar oproepingsbrieven verstuurd in functie van taalaanhorigheid en dat veronderstelt dat er taalregisters worden bijgehouden. Ook dat is in strijd met verschillende wetsbepalingen. Het is trouwens niet de eerste keer: dit gebeurt bij herhaling op een zeer provocatieve manier. De concrete aanleiding voor het huidige onderzoek van de gouverneur is het versturen van de oproepingsbrieven voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Mijnheer de minister, u hebt inderdaad gezegd dat we niet met de fanfare op kop sancties zouden uitdelen. Het zou degelijk worden onderzocht, wat uiteraard goed is. De gouverneur heeft de opdracht gekregen om een en ander te onderzoeken, maar u stelde dat sancties niet uitgesloten waren. U zei letterlijk: "Het hoofdstuk sancties is niet afgesloten." Ik voeg eraan toe dat er, los daarvan, nog een procedure voor de rechtbank loopt nadat ikzelf samen met een aantal inwoners van de vier betrokken gemeenten klacht heb ingediend met burgerlijke partijstelling. Die zaak komt voor op 6 november.

Ondertussen voert de voorzitter van het FDF, de heer Maingain, de druk op. Het FDF is trouwens de partij van de heer Van Eyken. Maingain zegt dat hij niet verder wil onderhandelen over de communautaire dossiers zolang de vier burgemeesters niet zijn benoemd. Dat is een staaltje van bijna perverse politieke chantage. Het ene dossier heeft absoluut niets met het andere te maken.

Er is meer. In Wezembeek-Oppem loopt de bouw van een Vlaamse basisschool vertraging op. De burgemeester van FDF-signatuur, de heer van Hoobrouck, verklaart doodleuk in de pers dat dit komt doordat hij nog niet is benoemd. Daardoor is er één schepen minder en die ontbrekende schepen is nu net diegene die de bevoegdheid voor Vlaams onderwijs zou krijgen. Die man gijzelt dus Vlaamse kinderen om zijn zin te kunnen doordrukken. Dat is de realiteit. Het is een staaltje van de pesterijen die we in de faciliteitengemeenten gewoon zijn. Ik vraag me af hoe hoog de Vlaamse pijndrempel wel is. Mag dit allemaal zomaar? Laten we dit zomaar gebeuren? De mandatarissen leggen toch ook de eed af en beloven toch ook hun verplichtingen trouw na te komen? Hebben ze dan geen verplichtingen tegenover die Vlaamse kinderen? Mogen ze die zomaar in gijzeling nemen?

Dit soort pesterijen maken we mee. U hebt gezegd dat het hoofdstuk sancties niet is afgesloten. Misschien is het tijd om sancties te overwegen. De gouverneur onderzoekt wie de verantwoordelijke is. Is het individueel of collectief? Indien blijkt dat het een collectieve verantwoordelijkheid is, zullen er misschien collectieve sancties moeten worden genomen.

Ik hoop dat dit soort pesterijen de Vlaamse politici, die vandaag zeggen dat voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde toch weer opnieuw compensaties zullen moeten worden gegeven, aan het denken zal zetten.

Mijnheer de minister, is het rapport van de gouverneur klaar? Zo ja, kunnen we daar dan iets meer over vernemen? Zo nee, wanneer verwacht u dat? Hoe staat het met het onderzoek naar schepen Libert van Sint-Genesius-Rode? Ik verwijs naar de met redenen omklede motie van 10 juli, waarin het parlement u vraagt om zo nodig tuchtsancties te nemen tegen de vier burgemeesters en onmiddellijk ook de tuchtprocedure op te starten tegen schepen Libert van Sint-Genesius-Rode.

De FDF-voorzitter vraagt van de Vlaamse partijen een signaal. Hij bedoelt daarmee het benoemen van de vier burgemeesters. Heeft hij, of iemand anders, dat signaal gevraagd? Mag ik er alstublieft op rekenen dat u zich niet onder druk laat zetten door dit soort chantage?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u bent nog altijd minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Integratie, Stedelijk Beleid en Huisvesting?

Minister Marino Keulen: Inderdaad. Ik ben geroerd door uw bekommernis.

De heer Joris Van Hauthem: Dat was geen uiting van bekommernis, het was gewoon een neutrale vraag.

Blijkbaar is het al dan niet benoemen van de burgemeesters van Kraainem, Linkebeek, Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode al een inzet in de formatiegesprekken, en meer bepaald in het communautaire deel ervan. U zult begrijpen dat mijn vraag een beetje de andere richting uitgaat dan die van de heer Van Eyken, die vraagt wanneer u ze zult benoemen. Mijn vraag is wanneer u ze definitief zult afzetten. Het heeft nu lang genoeg geduurd. De voorzitter van een van de partijen waar uw partij wellicht mee in een coalitie zal stappen, zegt dat u de burgemeesters eerst moet benoemen want anders doet hij niet verder aan de gesprekken over de staatsvorming. Als u vandaag zegt dat u hen niet benoemt, dan is de N-VA opgelucht, want dan is de heer Maingain tenminste van de onderhandelingstafel verdwenen, tenminste als hij zijn woord houdt.

Alle gekheid op een stokje, het onderzoek waar u ons over gesproken hebt in juli in de commissie, gaat niet over een tuchtonderzoek. Het zit nog altijd in de fase van het normale onderzoek dat gebeurt door de gouverneur en de procureur naar alle voorgedragen kandidaat-burgemeesters. Dat onderzoek loopt nu. We zitten nog altijd niet in de fase van een eventuele tuchtprocedure. U hebt gezegd dat dat onderzoek eventueel zou kunnen leiden naar ondermeer de verantwoordelijkheid voor het versturen van de oproepingsbrieven, zowel voor de gemeenteraadsverkiezingen als voor de federale verkiezingen van juni laatstleden. We zitten nog niet in de fase van artikel 71 van het Gemeentedecreet, waarin staat dat wegens grove nalatigheid of kennelijk wangedrag, men schepenen of burgemeesters kan schorsen of afzetten. De heer Maingain mag gerust zijn: dat zal wel in orde komen.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken nu? Hebt u enig zicht op de timing van het rapport van de gouverneur terzake? Bent u, langs welke kant ook, onder druk gezet om toe te geven aan het dreigement van het FDF? Mijnheer de minister, ik wil u vragen niet gewoon te zeggen dat het onderzoek nog loopt en dat u zich niet onder druk wil laten zetten, zeker in het kader van de discussies die nu over onder meer Brussel-Halle-Vilvoorde bezig zijn, waarbij het weer hommeles was, en waar de heer Maingain de grote man was. Men kan wel zeggen dat hij maar een FDF'er is en maar de kartelpartner van de MR, maar hij was wel de stemmenkampioen in Brussel-Halle-Vilvoorde en ook in Halle-Vilvoorde bij de Franstaligen. Dat is niet zomaar een kleine meneer. Ik zou u willen vragen een tandje bij te steken en niet zomaar te zeggen dat het onderzoek in de normale procedure loopt. Neen, start nu eens de tuchtprocedure, op basis van het feit dat, zoals u zelf verklaart, het onderzoek van de gouverneur van Vlaams-Brabant nogal lang duurt, omdat de burgemeesters zelf niet willen meewerken aan het onderzoek naar de verantwoordelijkheid voor het bewust foutief opsturen van de oproepingsbrieven, zowel bij de gemeenteraadsverkiezingen als bij de parlementsverkiezingen.

Dat zeggen zij zelf. Op de duur is de vraag hoe groot de stapel onwil nog moet worden om te stellen dat het nu afgelopen is, dat de tuchtprocedure wordt ingezet waarin in artikel 71 van het Gemeentedecreet is voorzien en die moet leiden tot de afzetting. Dat zou uw antwoord moeten zijn op wat de heer Maingain heeft gezegd.

Daarnaast hebt u als minister van Binnenlands Bestuur het recht om te benoemen of om niet te benoemen. Daar komt geen parlement aan te pas, daar komt geen regering aan te pas. Het is uw eigen autonome bevoegdheid. U kunt, ook vandaag, niet alleen perfect zeggen dat u de tuchtprocedure opstart maar ook dat u de burgemeesters gewoon niet benoemt. Dan zegt u tenminste aan de heer Maingain dat hij de boom in kan.

Tot slot: de motie die wij naar aanleiding van een interpellatie hadden ingediend om ten aanzien van de vier burgemeesters de tuchtprocedure op te starten, is door CD&V en NVA weggestemd. Nu komen ze hetzelfde vragen. Ze moeten weten wat ze willen.

Mijnheer de minister, wij willen weten wat de stand van zaken van het onderzoek is. Voorts willen we dat u een tandje bij steekt en heel duidelijk, als antwoord op alweer deze provocatie van het FDF, de MR en de hele Franstalige klik, zegt dat u de burgemeesters niet benoemt en desnoods de tuchtprocedure die in artikel 71 van het Gemeentedecreet staat, instelt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik denk dat de vragen al duidelijk zijn gesteld. De vier burgemeesters in de faciliteitsgemeenten hebben een onwettelijke daad gesteld. Ze zijn zelfs twee keer moedwillig in de fout gegaan. De omzendbrief-Peeters is door de Raad van State bevestigd. Men heeft er zes, zeven jaar over gedaan. Desalniettemin hebben deze burgemeesters in die vier gemeenten in 2006 naar Franstaligen oproepingsbrieven verstuurd op basis van taalrollen. Het is wel mogelijk om zulke oproepingsbrieven te versturen, maar alleen op vraag van de Franstaligen die expliciet een Franstalige brief wensen te ontvangen. Dat is de hele filosofie die achter de circulaire-Peeters schuilt.

Die burgemeesters aanvaardden dat niet. Maar burgemeesters die de wet niet toepassen, kunnen moeilijk geacht worden ook in andere materies de wet te respecteren. Zij hebben de eed afgelegd.

Mijnheer Van Eyken, we horen veel over respect voor de Grondwet en de wetten van het Belgische volk. Ik hoor vanuit Franstalige kant voortdurend verwijten als zouden de Vlamingen de rechtsstaat willen opblazen en zo meer, terwijl deze vier burgemeesters dat gewoon

gedaan hebben. Daar is natuurlijk een procedure voor. De minister heeft een advies gevraagd aan de gouverneur van Brabant. Hij is daar mee bezig. Dit zal vroeg of laat leiden tot sancties. Ze kunnen immers niet benoemd worden.

Er is een chantage in gang gezet door te zeggen niet meer over communautaire aangelegenheden te willen onderhandelen zo lang deze vier burgemeesters door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur niet zijn benoemd. Zo maakt men de federale onderhandelingen afhankelijk van een beleidsdaad in Vlaanderen, door de Vlaamse Regering. Dat kan gewoon niet. We kunnen dan ook niet verwachten dat de minister van Binnenlands Bestuur vandaag een uitspraak doet, nog vooraleer de provinciegouverneur zijn advies heeft verleend. Hij moet het advies afwachten. We moeten onze minister respecteren en de procedures afwachten, maar het achterliggende verhaal is natuurlijk de discussie over Brussel-Halle-Vilvoorde.

Maar het achterliggende verhaal is natuurlijk de discussie over Brussel-Halle-Vilvoorde. Daar gaat het tenslotte om.

Mijnheer Van Eyken, daar is de stelling nog altijd – en dat zal ook zo blijven, want ik lees in de pers soms dat daarover wordt getwijfeld –, ook van de meerderheid in dit Vlaams Parlement, dat Brussel-Halle-Vilvoorde gesplitst zal moeten worden – zonder een prijs in de zin van de uitbreiding van Brussel, de ratificatie van het minderhedenverdrag, de intrekking van de omzendbrief-Peeters of het bevoegd maken van de Franse Gemeenschap voor cultuur en onderwijs in de faciliteitengemeenten. Als men daar op het federale niveau mee afkomt, zal er in dit Vlaams Parlement een meerderheid zijn die daar niet mee akkoord gaat.

Ik wil dat nog eens duidelijk bevestigen voor degenen die daar voortdurend, mijnheer Van Hauthem, twijfel over laten bestaan. Mijnheer Dewinter, u probeert altijd maar te zeggen dat we hebben toegegeven, maar er is nog niets toegegeven. U probeert ons al maanden in een hoek te duwen, maar we houden op dat vlak woord.

Ik twijfel er ook niet aan dat wat Open Vld en de heer De Gucht, in eigen naam blijkbaar, tijdens het weekend heeft gezegd, niet bindend is voor de meerderheid in dit Vlaams Parlement.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn vergelijkbaar met de vragen die de collega's hebben gesteld.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat ik in de media heel gevat heb gereageerd toen ik maandag die vraag kreeg. Ik laat mij niet opjagen door het FDF. Ik laat mij niet intimideren. Laat het duidelijk zijn: de heer Maingain van het FDF heeft in Vlaanderen niets te zeggen. (*Applaus*)

Vandaag loopt het administratief onderzoek van de gouverneur van Vlaams-Brabant nog steeds. Het gaat ook over de organisatie van twee verkiezingen: de verkiezingen van 8 oktober met betrekking tot de nieuwe gemeente- en provincieraden en de verkiezingen van 10 juni voor een nieuwe Kamer en Senaat. Dat onderzoek loopt nog steeds.

Men wil soms de indruk geven dat men het blauwblauw laat, maar ondertussen koeioneren de kandidaat-burgemeesters zichzelf. Ze kunnen niet effectief benoemd worden tot burgemeester, wat betekent dat ze vandaag het statuut hebben van waarnemend burgemeester. Dat heeft als effect dat er een schepen minder zit in de schepencolleges. Dat steekt natuurlijk.

Dat is ook de reden voor de vraag van de heer Van Eyken. Men zit met partijgenoten die smachtend uitkijken naar een uitvoerend mandaat, maar dat kan alsnog niet worden ingenomen.

Collega's, laat het duidelijk zijn: als men niet duidelijk antwoordt op de vragen van de gouverneur, over wie verantwoordelijk is voor het verzenden van de foute oproepingsbrieven, gebeurt er niets en blijven ze in hun eigen vel snijden, blijft de schepen onbenoemd en worden ze niet aangesteld als effectief burgemeester.

Degenen die zich aan de wet houden – en dan hebben we het over de burgemeesters in de twee andere faciliteitengemeenten, Drogenbos en Wemmel – zijn meteen benoemd, eind vorig jaar, zoals het gros van de andere Vlaamse kandidaat-burgemeesters. Voor de vier andere gemeenten – Sint-Genesius-Rode, Wezembeek-Oppem, Kraainem en Linkebeek – blijft op dit ogenblik de vacature bestaan en is er een waarnemend burgemeester, precies omdat men niet coöperatief is.

Er wordt gezegd dat bepaalde beleidsdaden niet kunnen worden gesteld, omdat er een waarnemend burgemeester is of omdat er een schepen minder is, maar dat is larie en apekool. Het college kan volledig functioneren en de burgemeesters en colleges hebben alle bevoegdheden. Dat is dus een drogreden, waarmee men zijn verantwoordelijkheid ontvlucht.

Wat is nu de stand van zaken wat betreft de benoeming van de burgemeesters in Vlaanderen? Collega's, we hebben in Vlaanderen 308 gemeenten en steden.

In 302 gemeenten werden de burgemeesters benoemd, in zes niet: in de vier randgemeenten en twee andere. In Wetteren loopt een beroepsprocedure bij de Raad van State. Ik moet wachten tot die is uitgeput voor ik iemand kan benoemen. In Westerlo loopt een correctionele zaak tegen de burgemeester. In die beide gemeenten is het de uittrekkende burgemeester van de vorige legislatuur die vandaag fungeert als waarnemend burgemeester.

Heb ik al of niet druk ervaren? Ik laat me niet intimideren, ik zet de heer Maingain op zijn plaats, want in Vlaanderen heeft hij niets te zeggen. Als ik ooit druk heb ervaren, dan is het onrechtstreeks van de heer Van Eyken, die me hier op gezette tijdstippen over ondervraagt, maar dat ervaar ik niet direct als druk waaronder ik bezwijk. Het houdt me alleszins alert. Het is altijd weer genoeg om de andere kant van de medaille te tonen.

Hoe zit het nu met de benoeming van de OCMW-voorzitters in de gemeenten met een bijzonder statuut? Er zijn er zeven. In Voeren heb ik de kandidaat-voorzitter van het OCMW benoemd. In de zes faciliteitengemeenten worden de dossiers in kwestie bestudeerd. Het tuchtonderzoek naar de heer Libert, schepen in Sint-Genesius-Rode, loopt. De gouverneur van Vlaams-Brabant is daarmee bezig.

Daarmee heb ik op alle specifieke vragen geantwoord. We zullen het onderzoek van de gouverneur afwachten. Dan zal ik me opnieuw beraden en een standpunt innemen. De kandidaat-burgemeesters die denken met vage of nietszeggende antwoorden de dans te ontspringen, koeioneren zichzelf. Zolang ze niet coöperatief zijn, blijven ze op hun honger zitten.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, de heer Van Hauthem heeft een duidelijke vraag gesteld. Zitten we in de aanvankelijke, of in de tuchtprocedure?

Minister Marino Keulen: Het is een administratief onderzoek, geen tuchtonderzoek. Dat kan wel aanleiding geven tot een tuchtprocedure.

De heer Christian Van Eyken: U hebt gezegd dat het probleem van de OCMW-voorzitters wordt bestudeerd. Maar binnen welke redelijke termijn worden ze benoemd? Die kandidaturen zijn nu toch al zes tot negen maanden ingediend.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik begrijp dat er een procedure moet worden gevolgd, dat u eerst moet wachten op het rapport van de gouverneur. U kunt echter niet blijven wachten. Op een bepaald moment moet er een resultaat zijn, zeker als u vaststelt dat die burgemeesters niet goed meewerken met dat onderzoek. U moet dan toch de knoop doorhakken en tot een bevinding komen.

Anderzijds zegt u dat de niet-benoeming een straf op zich is. In Wezembeek-Oppem gebruikt men dat nu net om Vlaamse kinderen te chanteren en te gijzelen. Men gebruikt het om nieuwe pesterijen uit te vinden tegen de Vlamingen. Ik vraag me af hoever ze dit moeten drijven vooraleer er wordt ingegrepen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u zegt wel dat de heer Maingain niets te zeggen heeft in

Vlaanderen, maar ik stel vast dat de huidige waarnemende burgemeesters de vroegere burgemeesters waren waar niets tegen gebeurd is. Nu ze waarnemend burgemeester zijn, loopt tegen hen een administratief onderzoek. Al die gemeentebesturen hebben jarenlang alle mogelijke decreten gesaboteerd op alle mogelijke vlakken. Op het vlak van werkgelegenheid, milieu, cultuur, bibliotheekwezen enzovoort.

Ik stel vast dat die daar nog altijd zitten. Maar voor de rest heeft de heer Maingain blijkbaar niets te vertellen in Vlaanderen!

De heer Maingain heeft veel te vertellen in Vlaanderen. Zijn invloed reikt zelfs zo ver dat u niet durft eindelijk, na al die jaren, te zeggen dat het genoeg is geweest en dat u ze ofwel niet benoemt, ofwel de tuchtprocedure inleidt. Want laten we wel wezen, de tuchtprocedure is nog niet opgestart. Ik stel voor dat u nu eens een antwoord geeft aan de heer Maingain dat iets verder reikt dan uw opmerking dat hij hier niets heeft te zeggen. De heer Van Eyken, een van zijn acolieten, is nog burgemeester geweest van Linkebeek. Hij heeft daar nog gemeenteraden bijeengeroepen waarop bewust Frans werd gesproken. Hij liet ons toen wegslepen. Die zaken zijn nu nog aan de gang.

Mijnheer de minister, als u een beetje moed hebt, dan zegt u aan de heer Maingain niet alleen dat hij hier niets te zeggen heeft. U zegt hem dat het afgelopen is en leidt vervolgens de tuchtprocedure in, zodat die vier knapen gewoon worden afgezet.

CD&V en de N-VA moeten zich maar eens afvragen hoe lang dat spelletje moet duren. We zullen nog eens een voorstel van resolutie indienen om te vragen de tuchtprocedure in te leiden. Misschien zullen ze de tekst volgende keer dan wel goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U was duidelijk. (*Opmerkingen*)

Ik heb de heer Van Eyken niet meer horen zeggen dat de MR en het FDF pas aan de onderhandelingstafel zullen zitten als de burgemeesters benoemd zijn. Hij heeft dat hier niet herhaald. (*Rumoer*)

Mevrouw Morel, hij heeft het niet herhaald. (*Opmerkingen*)

U ziet dat de zaken wel wat dubbelzinniger zijn dan op het eerste gezicht lijkt.

Dat minister Keulen op termijn een bepaalde houding zal aannemen, is wel duidelijk. Hij moet eerst de procedures volgen. Iedereen kent de wet op de faciliteitenge-

meenten. De schepenen worden er rechtstreeks verkozen. Het schepencollege is dus proportioneel samengesteld. De eerste schepen is waarnemend burgemeester. Daar kan men niet buiten. De vier burgemeesters waren tijdens de vorige legislatuur ook eerste schepen.

Dat achter deze hele discussie de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde schuilgaat, is wel duidelijk. In de commissie van de Kamer is men vandaag op het einde van een procedure gekomen. Ik heb vernomen dat de Franstaligen nog een advies hebben gevraagd aan de Raad van State. De uitspraak volgt binnen de vijf dagen. Volgende woensdag staat Brussel-Halle-Vilvoorde opnieuw op de agenda. Ik geef dan ook rendez-vous volgende week.

Minister Keulen hier nu verwijten dat hij talmt, klopt niet. Hij volgt gewoon de wettelijke procedure. Hij kan de eerste schepen niet afzetten. Het antwoord is zeer bevredigend.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, ik kan me voor het grootste deel aansluiten bij wat de sprekers hebben gezegd. Ik heb ook bepaalde zaken opgevangen die belangrijk zijn. De heer Van Eyken vroeg zich in het begin van zijn betoog af welk spelletje hier wordt gespeeld. Ik verwijs onmiddellijk naar de praktische voorbeelden van de heer Demesmaeker.

De omzendbrief-Peeters dateert van bijna tien jaar geleden. Daarin werd duidelijk aangegeven hoe de taalwetgeving moet worden toegepast. In 2005 hebben we ook een arrest van de Raad van State ontvangen, waarin de stelling nogmaals werd bekrachtigd.

We moeten nu toch vaststellen dat tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 de taalwetgeving niet werd toegepast. Vier burgemeesters van de ons bekende faciliteitengemeenten hebben zeer bewust een overtreding begaan. Minister Keulen heeft ook gezegd dat er twee betere leerlingen waren, namelijk Wemmel en Drogenbos. Dat mag toch ook vermeld worden.

Mijnheer de minister, wat ik in dit alles betreurt, is het feit dat de burgemeesters bewust nagelaten hebben om de omzendbrief-Peeters na te leven en de taalwetgeving toe te passen. Dat is zeer duidelijk. Er kan mijns inziens dan ook eventueel een tuchtprocedure opgestart worden.

Ook wat de benoeming van de burgemeesters betreft, vormt de niet-naleving van de omzendbrief-Peeters een groot probleem. Dan gaat het immers om de rechtsstaat die niet meer gerespecteerd wordt door de belangrijkste politieke mandatarissen op het lokale niveau. Het is dus heel belangrijk dat ook de minister daar een standpunt inneemt.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Collega's, zoals u weet is mijn partij voor een gezonde federale staat. Wij zetten ons actief af tegen elke vorm van separatisme. Dat betekent echter niet dat wij terugwillen naar een 'Belgique à papa', wel integendeel.

Wat de concrete problematiek van de vraagstellers betreft, is ons standpunt duidelijk. Wij scharen ons volledig achter minister Keulen. De wet moet worden toegepast, zo simpel is dat. De minister doet dat hier op een correcte manier.

Ik heb nog één vraag, maar die is gericht tot de heer Van Rompuy. Mijnheer Van Rompuy, uw partij heeft altijd beweerd dat het vijf minuten politieke moed vraagt om Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen. Deze namiddag is daar in de Kamer voor de zoveelste keer het debat over gevoerd. De voorzitter van de bevoegde commissie, de heer De Crem, heeft zich daar eens te meer als een tsjeef gedragen. Mijnheer Van Rompuy, waar staat uw partij nu eigenlijk voor? Wat wilt u? U zegt terecht dat u nog altijd niet toegegeven hebt, maar aan de andere kant hebt u ook nog niet veel politieke moed getoond.

Ik zeg dit natuurlijk enigszins provocatief, want we zullen hoe dan ook tot een compromis moeten komen, ook met de Franstaligen. We leven immers in een federale staat. Toch wil ik eens horen wanneer uw partij die politieke moed eindelijk wil opnemen.

De voorzitter: Mijnheer Glorieux, het is de minister die ondervraagd wordt, en niet de heer Van Rompuy.

Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, als er vanuit de verschillende hoeken kritiek komt, is je positionering als minister misschien wel net heel goed.

Ik onthoud vooral dat de heer Maingain het van mij en van de Vlaamse Regering op de heupen krijgt en dat hij het een grote schande vindt dat zijn kandidaat-burgemeesters niet effectief benoemd worden. Hij zit natuurlijk vooral ook met het probleem van een aantal mindere goden, die mogelijk anderszins schepen kunnen worden in de bewuste vier gemeenten en al maanden op hun honger zitten.

Ik denk dan ook dat we met ons optreden niet zo slecht zitten. Dat is geen tuchtsanctie, mijnheer Van Eyken, maar een gevolg van het feit dat men zich weigerachtig opstelt. Op die manier koeioneert men zichzelf.

Mijnheer Demesmaeker, u zegt dat Vlaamse kinderen er het slachtoffer van worden dat die gemeenten nog geen nieuwe burgemeester hebben. Dat is toch wat

men zegt in Wezembeek-Oppem, maar we weten allemaal dat dat drogredenen zijn. Daar moeten we ons niet door laten intimideren. De ouders van de kinderen zijn zelf verstandig genoeg om te weten waar het daar eventueel aan schort.

Inzake de termijnen voor de benoeming van de kandidaat-voorzitters van het OCMW in de gemeenten met een bijzonder statuut is het studiewerk bezig. Dat zal zolang duren als nodig. Wij rekken dat niet onnodig, mijnheer Van Eyken.

De heer Joris Van Hauthem: U maakt een eigenaardige redenering: het Vlaams Belang zegt iets, Groen! zegt iets, u zit daartussen en dan zegt u dat u goed zit. Dat is natuurlijk onzin en de heer Maingain zal dat bijzonder graag horen. De bestuurders van die gemeenten zijn door de federale regering altijd een hand boven het hoofd gehouden. Wij dachten dat de overheveling van de organieke wetgeving ertoe zou leiden dat de Vlaamse Regering zou zeggen dat het afgelopen is en de speeltijd gedaan is. U laat ze echter nog altijd verder spelen, want die vier zijn nog altijd dezelfde die al zes jaar geleden burgemeester waren.

Minister Marino Keulen: Ze zijn geen effectieve burgemeesters. Voor hen maakt dat een groot verschil uit, en dat is de reden waarom de heer Maingain zo kwaad is.

De heer Joris Van Hauthem: What's in a name? In de praktijk maakt dat voor hen geen verschil uit. Ze zijn waarnemend burgemeesters.

Minister Marino Keulen: Het FDF ziet dat anders.

De heer Joris Van Hauthem: U geeft zelf toe dat niets het college van Wezembeek-Oppem verhindert om iets aan die school te doen. De heer Van Nieuwenhuysen heeft dat hier al eerder gezegd. U zegt dat het feit dat er een schepen minder is niet verhindert dat men optreedt. Toch doet men het niet. Waar wacht u nog op? U moet niet wachten op het verslag van de gouverneur. U hebt in de loop der jaren een bijzonder stevig dossier kunnen opbouwen om de daad bij het woord te voegen en de tuchtprocedure op te starten. Dat is de lakmoesproef, en niet het wachten op het administratieve onderzoek van de gouverneur. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil even de heer Glorieux van antwoord dienen. Het mag hier worden gezegd dat wat in de Kamercommissie gebeurt, de stelling niet ondersteunt dat CD&V niet snel genoeg gaat. We hebben de hoogdringende behandeling van de ontwerpen gevraagd. Ze zijn in de Kamercommissie ingeleid. Er is een algemene bespreking en een artikelsgewijze bespreking aan gewijd. U weet zeer goed dat elke fractie de mogelijkheid heeft om de Raad van State een spoedadvies te vragen. De Franstaligen hebben dat daadwer-

kelijk gedaan. Volgende woensdag is natuurlijk het uur van de waarheid. (*Rumoer bij de oppositie*)

Dat is duidelijk. In parlementaire gremia moet men de procedures respecteren. Maar volgende woensdag is een zeer belangrijke dag, want dan zijn er geen excuses van parlementaire aard meer voorhanden. Kan dit antwoord u geruststellen?

Trouwens: u weet toch dat Ecolo en Groen! tegen de hoogdringende behandeling van de resoluties hebben gestemd?

De heer Eloi Glorieux: Dat is niet waar! Wij hebben voor de hoogdringende behandeling gestemd.

De heer Eric Van Rompuy: Ecolo en Groen! vormen in de Kamer één fractie. Ze hebben tegen gestemd. Mevrouw Tinne Van der Straeten heeft tijdens proceduredebatten al enkele keren samen met de Franstaligen in die zin gesproken.

De heer Eloi Glorieux: Wij hebben voor de hoogdringende behandeling gestemd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over mogelijke initiatieven van de Vlaamse Regering ten aanzien van buitenlandse politieke instanties om de huidige politieke toestand in België toe te lichten vanuit het Vlaamse standpunt

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren heeft de commissie voor Buitenlands Beleid een interessant debat gevoerd over het communicatie- en informatiebeleid van Vlaanderen in het buitenland en voor de ambassades die in Brussel zijn gevestigd. Toen is onder meer gediscussieerd over het verdwijnen van Flanders en Focus on Flanders, en over het nieuwe blad Flanders Today dat volgende week voor het eerst verschijnt. Tot zover het algemene beleid.

Mijn vraag gaat over de specifieke situatie waarin we ons vandaag bevinden. Dan verwijs ik natuurlijk naar wat daarnet werd besproken, namelijk het feit dat de politieke crisis in deze Belgische federatie ondertussen 122 dagen duurt. Mijnheer Glorieux, ik wijs u erop dat

er naties zijn geweest in Europa die niet zo veel geduld hadden. Ongeveer honderd jaar geleden, in 1905, hebben de Noren en de Zweden vastgesteld dat hun tweeledige federatie niet werkte. Ze zijn uit elkaar gegaan. In 1992 zijn de Tsjechen en de Slovaken tot de vaststelling gekomen dat ze geen federale regering konden vormen. Ze zijn uit elkaar gegaan. In 2006 zijn de Serviërs en de Montenegrijnen tot de vaststelling gekomen dat ze geen federale regering konden vormen. Ze zijn uit elkaar gegaan. Dat alles is trouwens op een vreedzame wijze gebeurd.

Mijnheer de minister, hier in dit land blijven we voortstropelen. Het buitenland begint zich daar steeds meer vragen over te stellen, zelfs in die mate dat de federale minister van Buitenlandse Zaken, de heer de Gucht, de man die vindt dat uw partij plat op de buik moet gaan, een oriënterende nota rondstuurt naar de ambassades. Dat is een nota met vragen en antwoorden om die mensen gerust te stellen. Wij vinden dat het ogenblik is gekomen dat ook Vlaanderen een dergelijke nota naar de ambassades stuurt, al is het maar om uit te leggen dat de politieke crisis waarin deze federatie op dit ogenblik verzeild is geraakt het logische en onafwendbare gevolg is van het feit dat de Vlaamse meerderheid in dit land het wat beu is om in deze Belgische structuren vast te zitten. Wie het Vlaamse regeerakkoord van 2004 erop naleest, kon deze crisis zien aankomen. Wat Vlaanderen vraagt, staat genoteerd in dat regeerakkoord. Is het niet de taak van de minister van Buitenlands Beleid om dat nu ook aan die ambassades mee te delen?

Een aantal Europese en buitenlandse politici mengen zich nu op een vrij actieve wijze mengen in het debat. Zo is er de voorzitter van de Europese Commissie, de heer Barroso, die bij zijn bezoek vorige week aan De Standaard verklaarde bekommerd te zijn over de aanslepende crisis. Ik citeer: “Hij kantte zich tegen het eventuele wegvallen of verminderen van de solidariteit tussen de regio’s in België. Hij hoopte op een sterk België. Hij hoopte dat de drie regio’s, Vlaanderen, Wallonië en Brussel, onderling hun niveau van solidariteit zouden blijven behouden.”

Pleiten voor solidariteit is één zaak. Ervoor pleiten om in een Belgische context het niveau van solidariteit te behouden, is natuurlijk iets helemaal anders. Gedecoördereerd betekent dat dat er geen fiscale of financiële autonomie komt, noch een splitsing van de sociale zekerheid. Het komt er eigenlijk op neer dat de heer Barroso zegt dat hij en de Europese Unie eigenlijk liever geen verdere staatshervorming in België hebben.

Nog een stukje verder ging de Luxemburgse premier, de heer Juncker. In een interview aan een Franstalige krant verklaarde hij dat de Europese geloofwaardigheid van België op het spel staat als dit land zich niet herpakt. Hij zei: “Ik wil niet tussenbeide komen in het intra-Belgische debat, maar ik heb toch wel sympathie voor

de Waalse en Franstalige reacties op de Vlaamse eisen.” Het gaat dus over een buitenlandse premier die zich op die wijze in het debat gaat mengen.

Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor het Vlaamse buitenlandse beleid. Is het niet het ogenblik om bijvoorbeeld eens contact op te nemen met de heer Barroso, om hem uit te leggen dat solidariteit in de Belgische context eigenlijk geen solidariteit is en zeker niet mag worden vergeleken met de solidariteit zoals die op Europees niveau bestaat? Iemand als de heer Juncker zou toch wel iets terughoudender moeten zijn en niet op een dergelijke directe wijze partij kiezen voor een van de twee gemeenschappen in dit land. Is dit geen uitstekende gelegenheid voor u, als minister van Buitenlands Beleid, om toch ook eens de gerechtvaardigde Vlaamse verzuchtingen kenbaar te maken aan buitenlandse politici, zeker als die menen zich op een dergelijke directe wijze met de gang van zaken te moeten bemoeien? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Overmeire, ik begrijp dat u alles aangrijpt om ook hier het debat te voeren. Ik denk echter dat we de zaken een klein beetje moeten relativeren.

U stelde dat men in het buitenland ongerust wordt en dat de vraag rijst of het buitenland nog wel zal investeren in België. Ik krijg geen enkel signaal van onze vertegenwoordigers dat buitenlanders niet meer naar ons land willen komen. We maken deel uit van de Europese Unie en de eurozone. Ik krijg ook geen signalen dat er wordt geaarzeld met investeringen, dat onze uitvoer in het gedrang komt of wat dan ook.

We hebben gisteren trouwens ook over dit onderwerp gedebatteerd. Het is net interessant dat er zo veel buitenlandse belangstelling voor deze problematiek is. De buitenlandse media besteden veel aandacht aan de Belgische regeringsvorming. Het aantal interviews dat Vlaamse politici en opiniemakers mogen geven, is nog nooit zo groot geweest. Die buitenlandse aandacht voor de situatie in ons land is het positieve aspect van het verhaal.

Onze vertegenwoordigers in het buitenland zijn goed op de hoogte van het Vlaamse regeerakkoord, van de situatie in Vlaanderen en van de aspiraties van de Vlaamse Regering. Ik heb vernomen dat onze vertegenwoordigers over deze aangelegenheden worden geïnterviewd. We hebben het gisteren gehad over het beleid dat we inzake buitenlandse communicatie willen voeren. Ik pas dit toe in al mijn internationale contacten. Dit alles zal tot een objectieve berichtgeving over de toestand in Vlaanderen bijdragen.

Mijnheer Van Overmeire, u hebt me evenwel iets anders gevraagd. Uit een aandachtige lectuur van de

tekst die u hier naar voren hebt gebracht, blijkt dat u partijpolitieke stellingen en het Vlaamse regeerakkoord vermengt. Bij het uitvoeren van het Vlaamse buitenlands beleid moeten we uiteraard het Vlaamse regeerakkoord eerbiedigen. U en de mensen die uw politieke overtuiging delen, zouden het natuurlijk anders willen.

De heer Karim Van Overmeire: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik begrijp een aantal zaken evenwel niet goed.

Ik heb vastgesteld dat er een aantal verschilpunten zijn tussen minister Bourgeois en minister De Gucht. Die verschilpunten betreffen niet enkel de richting die de Belgische onderhandelingen uit zouden moeten. De minister van Buitenlandse Aangelegenheden krijgt blijkbaar geen signalen uit het buitenland. Alles valt wel mee en niemand maakt zich ernstig zorgen om dit land. De minister van Buitenlandse Zaken vindt dat er een groot probleem is. Zijn medewerkers worden door vragen van de ambassades overstelpt. Hij zal zelfs een oriënterende nota opstellen om het verhaal voor alle Belgische vertegenwoordigers in Washington, Peking en noem maar op enigszins te duiden.

Ik vind dit onduidelijk. De minister heeft gesteld dat de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland alle vragen perfect kunnen beantwoorden. Ofwel krijgen ze vragen, ofwel krijgen ze geen vragen. Ik denk dat hun wel degelijk vragen worden gesteld. Ik denk tevens dat de minister hier een kans laat liggen om de Vlaamse standpunten naar voren te brengen. Ik weet natuurlijk dat het Vlaamse regeerakkoord niet zo ver gaat als mijn fractie zou willen. De minister kan evenwel niet ontkennen dat de huidige politieke crisis een gevolg is van de over alle partijgrenzen heen gegroeide vaststelling dat we met het huidig institutioneel kader niet verder kunnen. Sommigen zullen het over modernisering of over een andersoortige autonomie hebben. Dat maakt me niet uit. Als Vlamingen moeten we de boodschap verkondigen dat het huidige Belgische institutionele kader voor ons niet meer voldoet. We willen de dialoog aangaan, maar de Franstaligen weigeren de dialoog te voeren. Dat zou in het buitenland tot een heel andere perceptie leiden. In het buitenland leeft de mening dat de arrogante, rijke Vlamingen niet langer solidair willen zijn met hun arme, Franstalige broertjes in het Zuiden.

Mijnheer de minister, als minister bevoegd voor het Vlaamse buitenlands beleid hebt u niet enkel de opportuniteit, maar misschien zelfs de plicht om dit verhaal te vertellen. Dit is het juiste ogenblik om Vlaanderen op deze wijze op de kaart te zetten en de gerechtvaardigde Vlaamse eisen bij de buitenlandse diplomatieke posten in Brussel kenbaar te maken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, ik zou nog even een bedenking naar voren willen brengen. Het lijkt me logisch en correct dat de minister van Buitenlandse Zaken, in functie van een regeringsvorming die te lang aansleept, de aandacht op mogelijke vragen over dit onderwerp vestigt en op een spoedige oplossing aandringt om de economie van het land niet te schaden. Het lijkt me eveneens logisch en correct dat de minister van Buitenlandse Aangelegenheden hier vertelt wat hij ervaart. Ik stel me enkel de vraag hoe het buitenland en onze eigen economie op de door de heer Van Overmeire gewenste splitsing van het land zou reageren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: We zijn met de commissie Cultuur vorige week in Hongarije en Roemenië geweest. We hebben daar televisiezenders bezocht. Het is opmerkelijk dat ze als ze over ons land berichten, vooral een beroep doen op Franstalige bronnen. Ik weet dat u werkt aan oplossingen maar het onderstreept de noodzaak dat we onze Vlaamse belangen ook op de werktafel van de buitenlandse correspondenten moeten kunnen leggen zodanig dat ze ruim geïnformeerd zijn. Ik weet dat u dat doet maar wij hebben aan den lijve ondervonden dat het inderdaad een probleem is.

Minister Geert Bourgeois: We hebben dit debat gisteren al gevoerd, het heeft geen zin om dit helemaal te herhalen. Ik weet dat het de algemene indruk is en voor een groot deel zal het ook wel waar zijn dat buitenlandse correspondenten zich te eenzijdig richten op Franstalige persbronnen om zich te informeren. Anderzijds stel ik ook vast dat het Engels de voertaal is bij buitenlandse correspondenten en dat ze zich breder informeren dan wij gemeenzaam denken.

Vandaag was er nog een communiqué van API dat zich een beetje in zijn beroepseer aangetast voelt. In dat communiqué stond dat men zich niet alleen baseert op Franstalige bronnen, maar dat men aandacht heeft voor de beide stellingen. Een aantal correspondenten van buitenlandse kranten zijn Franstalig. We doen er heel veel aan om die mensen goed te informeren. Ik heb een heel beleid uitgestippeld om daarover informatie te geven in het buitenland. Ik denk dat het zijn effecten zal hebben.

Maar ik blijf erbij dat de Vlaamse standpunten in de buitenlandse pers nooit zo aan bod zijn gekomen als vandaag. Er zijn nog nooit zoveel interviews afgenomen van Vlaamse politici en Vlaamse opiniemakers. Er waren nooit zoveel gerenommeerde internationale kranten en media die aandacht hadden voor de problematiek. Deze medaille heeft twee zijden. Mijn aanvoelen is dat er voor het eerst sinds lang echt heel veel gefocust wordt op die toestand in het buitenland.

De heer Karim Van Overmeire: Ik wil nog even repliceren op de heer Vermeiren, want de argumenten die hij aanhaalt, zijn al heel oud. Het doet me een beetje denken aan de argumenten die in 1991... (*Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren*)

Het doet me denken aan de argumenten die in 1991 aan de Tsjechen en de Slovaken verteld werden: "Scheiden gaat heel slecht zijn voor de economie." Het was nota bene de minister van Buitenlandse Zaken van Luxemburg die namens de Europese Unie aan Tsjechoslovakije ging zeggen dat het niet goed was dat er zoveel kleine landjes zouden ontstaan. Intussen is Tsjechoslovakije gesplitst in de Tsjechische Republiek en Slowakije, die twee goed functionerende democratieën zijn geworden. Ze hebben al die energie die ze in het verleden besteed hebben aan ruziemaken met elkaar, kunnen besteden aan het uitbouwen van gezonde, performante economieën en democratische samenlevingen. Bekijk dat scenario eens.

Mijn vraag aan de minister is of hij, analoog aan wat de federale minister van Buitenlandse Zaken doet, ook een nota naar de ambassades zal sturen? Het antwoord is nee. Gaat u een gesprek hebben met de heer Barroso en de heer Juncker? Het antwoord is nee. Ik denk dat het heel duidelijk is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tot wijziging van de partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Cotonou op 23 juni 2000 tussen de leden van de Groep van Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en met de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 juni 2005 – 1297 (2006-2007) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Dames en heren, in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme werd op dinsdag 9 oktober 2007 – gisteren dus – de wijziging van de partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de ACS-groep en de EU-lidstaten, evenals de daarbij horende slotakte, besproken en goedgekeurd. De commissie heeft, conform artikel 36.2, tweede lid, van het

Reglement, eenparig beslist over deze kwestie mondeling verslag uit te brengen aan de plenaire vergadering. We wilden hiermee het ontwerp van instemmingsdecreet nog op de vergaderagenda van vandaag krijgen.

De reden voor deze hoogdringendheid is het feit dat de ratificatiedeadline gesteld is op datum van 31 oktober eerstkomend. Hiervoor is na goedkeuring door de plenaire vergadering nog bekrachtiging en afkondiging door de Vlaamse Regering en afronding van de Vlaamse ratificatieprocedure door de federale overheid vereist. Als verklaring voor deze korte behandelingstermijn haalde minister Bourgeois aan dat het verdrag in kwestie pas op 21 maart 2006 gemengd werd verklaard door de werkgroep Gemengde Verdragen. Dit advies werd later bekrachtigd door de interministeriële conferentie voor Buitenlands Beleid op 12 december 2006. Vanaf de jaarwisseling 2006-2007 doorliep dit dossier de nodige stappen in de Vlaamse procedure. De Vlaamse Regering heeft in tweede lezing haar definitieve goedkeuring gegeven op 22 juni 2007. Na het reces werd dit dossier dan ook prioritair op de agenda van de commissie voor Buitenlands Beleid geplaatst.

Op Europees vlak is de deadline voor de ratificatie vastgelegd op 31 oktober. Dat is de uiterste datum voor de vastlegging van de financiële middelen van het Europees Ontwikkelingsfonds. Dit Europees Ontwikkelingsfonds vormt, via subsidies en investeringen, het voornaamste flexibele instrument van steunverlening van de EU aan de ACS-staten. Ook de Europese Investeringsbank (EIB) speelt daar overigens een rol in.

Het akkoord is een 'dubbelgemengd' akkoord, wat inhoudt dat naast de Europese Unie ook de individuele lidstaten bevoegd zijn, waarbij binnen de lidstaat België zowel het federale niveau als de gemeenschappen en de gewesten gehoord moeten worden.

Inhoudelijk gezien vormt het voorliggende akkoord een relatief beperkte aanpassing van de basisovereenkomst van Cotonou, die loopt van 2000 tot 2020, maar die vijfjaarlijks herzienbaar is. Dit Cotonou-akkoord is de opvolger van de akkoorden van Yaoundé en Lomé. De samenwerking tussen de EG en de ACS-staten heeft een lange geschiedenis achter de rug. Het eerste akkoord van Yaoundé dateert al van 1963.

De samenwerking die eertijds voornamelijk bestond inzake Economie, Handel en Ontwikkelingshulp evolueerde naar politieke dialoog en respect voor de mensenrechten, de democratie, de positie van de vrouw, milieubescherming enzovoort. In de basisovereenkomst van Cotonou werd ook een geheel nieuwe aanpak voor de samenwerking op het gebied van de handel geïntroduceerd. Het voornaamste kenmerk van de oude overeenkomsten was immers de eenzijdige handelspreferenties in het voordeel van de ACS-staten, en dat leverde slechts een beperkt succes op. Daarom werd de

handelsregeling in 2000 in overeenstemming gebracht met de regels van de Wereldhandelsorganisatie, zodat de ACS-staten volwaardig aan het internationale handelsverkeer konden deelnemen.

Over de nu gewijzigde overeenkomst van Cotonou werd onderhandeld tussen februari 2004 en februari 2005. Deze herzieningsprocedure is verlopen conform artikel 95 van de overeenkomst van Cotonou. Dat maakt een herziening om de vijf jaar mogelijk.

De wijzigingen zijn beperkt gehouden. De kern van de partnerschapsovereenkomst tussen ACS en EG wordt niet in vraag gesteld. De doelstellingen inzake mensenrechten, democratische beginselen, de rechtsstaat en behoorlijk bestuur blijven integraal behouden. De overeenkomst moest echter nodig worden aangepast aan de geglobaliseerde wereld, aan de nieuwe technologische ontwikkelingen, aan nieuwe wereldwijde bedreigingen – in casu de verspreiding van massavernietigingswapens en de toegevoegde terreurdreiging – en aan de ingrijpende maatschappelijke veranderingen in de ACS-staten zelf.

De wijzigingen doen zich voor op drie gebieden: het streven naar meer doeltreffendheid, het afbakenen van nieuwe noden op het vlak van politiek en veiligheid en het vernieuwen van de instrumenten voor financiële samenwerking. De gewijzigde overeenkomst omvat ook bepalingen over een versterking en structurering van de politieke dialoog met elk land, over de strijd tegen het terrorisme en over de samenwerking in de strijd tegen massavernietigingswapens. Er is eveneens een principiële verwijzing opgenomen naar het Internationaal Strafhof.

Andere, meer specifieke punten in de gewijzigde overeenkomst bevatten een verwijzing naar de millenniumdoelstellingen die in een aantal welbepaalde punten werden genoemd, evenals een twintigtal verklaringen die zijn toegevoegd en die heel diverse onderwerpen behandelen.

De minister benadrukte dat doorheen al deze ontwikkelingsstrategieën drie horizontale beleidsopties steeds terugkomen. Het gaat dan over de gelijkheid van mannen en vrouwen, het duurzaam beheer van het milieu en de natuurlijke hulpbronnen evenals de institutionele ontwikkeling en capaciteitsopbouw.

Het belang van dit verdrag voor Vlaanderen ligt volgens de minister voor de hand, aangezien er nog steeds een zeer belangrijke ontwikkelingssamenwerkingsdimensie, een materie waarvoor Vlaanderen bevoegd is, aanwezig is in deze gewijzigde overeenkomst. Ook de landen in zuidelijk Afrika die prioritair partners zijn van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking, maken deel uit van de ACS-groep.

Tijdens de bespreking van het akkoord in de commissie schaalden alle sprekers zich achter de visie dat het hier

in wezen gaat over een legitieme aanpassing van een reeds degelijke basisovereenkomst aan de gewijzigde noden van de tijd.

Tot slot is nog een taalcorrectie doorgevoerd. In artikel 2 is het woord 'met' weggelaten. Het aldus gecorrigeerde ontwerp van decreet werd eenparig goedgekeurd. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1297/1*).

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Op artikel 2 stelt de commissie een taalcorrectie voor. (*Instemming*)

– *Het aldus gecorrigeerde artikel 2 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het intern akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, houdende wijziging van het intern akkoord van 18 september 2000 inzake maatregelen en procedures voor de uitvoering van de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Luxemburg op 10 april 2006 – 1298 (2006-2007) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Er is een wijziging goedgekeurd van het zogenaamde intern akkoord tussen de EU-lidstaten. Het betreft een noodzakelijke aanvulling en een begeleiding bij de gewijzigde overeenkomst van Cotonou. Ik verwijs naar de toepassing van artikel 36, paragraaf 2, de ratificatiedeadline. Verder wijs ik erop dat de minister heeft gezegd dat er al een begeleidend initieel akkoord van Cotonou was.

Aangezien de basisovereenkomst werd gewijzigd, moest ook het begeleidende interne akkoord worden herzien. Het gaat dan opnieuw over de bestrijding van massavernietigingswapens, overlegprocedure en aangepaste maatregelen inzake mensenrechten, de democratische beginselen, de rechtsstaat en de overlegprocedure, en de aangepaste maatregelen inzake de bestrijding van corruptie. De EU-lidstaten moeten via een begeleidend onderling akkoord aangeven hoe gemeenschappelijke standpunten en maatregelen moeten worden genomen. Tevens moet het mogelijk zijn de Raad te machtigen om de passende besluiten te nemen. Verder zijn er geen opmerkingen geformuleerd. Het ontwerp van instemmingsdecreet werd eenparig aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1298/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Mieke Vogels houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat de invoering van richthuurprijzen betreft – 677 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw Vogels houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat de invoering van richthuurprijzen betreft.

Dit voorstel van decreet werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 25 september 2007 heeft mevrouw Vogels verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 55, punt 7, en 61, punt 3, van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de beraadslaging.

Mevrouw Heeren, verslaggever, heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de beraadslaging.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, vanuit de meerderheid zou ik willen voorstellen om dit voorstel van decreet niet plenair te behandelen. Het kwam heel uitgebreid aan bod in de commissie. Op voorstel van de meerderheid werd zelfs een hoorzitting georganiseerd. Er werd finaal beslist om het voorstel van decreet weg te stemmen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de beraadslaging.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, collega's, bij ons zeggen ze 'hoe later op de avond, hoe schoner het volk'. Het is vijf voor acht en alles is rustig.

Collega's, waarom heb ik gevraagd om dit schitterende voorstel, dat helaas werd afgewezen in de commissie, opnieuw te agenderen tijdens deze plenaire vergadering? Wel, ik heb daar twee goede redenen voor.

Een eerste goede reden is het feit dat niet alle leden van de meerderheid even overtuigd waren van de slechtheid van dit voorstel. De meerderheid heeft verdeeld gestemd: de fractie sp.a-spirit heeft zich onthouden bij de eindstemming. Ik voelde dat er enige goesting aanwezig was om toch nog eens te 'klappen' over dit voorstel van decreet.

De tweede reden, collega's, brengt me bij de Septemberverklaring. Bij de bespreking ervan voerden we een heel interessant debat over de noodzaak van het voeren van een woonbeleid. Minister Keulen heeft toen, zoals steeds met een luide stem, zijn standpunt verkondigd. Ik heb toch bij een aantal leden gevoeld dat de mening duidelijk werd gedeeld dat we inzake wonen een tandje bij moeten steken en dat het niet voldoende zal zijn om het regeerakkoord van 2004 uit te voeren. De situatie op de woningmarkt evolueert dermate slecht dat we een 'Vlaanderenbreed woonplan' nodig hebben. Met dit woonplan moeten op korte termijn betaalbare woningen worden gerealiseerd voor de mensen die op dit moment niet op de huurmarkt terecht kunnen of die veel te veel moeten betalen. We kunnen dat niet doen door sociale woningen bij te bouwen, want dat duurt veel te lang, maar we kunnen dat doen door huursubsidies te geven.

Mevrouw Heeren, u merkte terecht op dat we in de commissie heel lang over dit voorstel van decreet hebben gepraat. We hebben zelfs hoorzittingen georganiseerd en toen bleek dat in alle ons omringende landen waar huursubsidies bestaan, ook zo iets nodig is als richthuurprijzen. Huursubsidies zijn bedoeld om huurders die hun huur niet kunnen betalen, te steunen. Als er geen richthuurprijzen zijn, dan wordt de verhuurder gesubsidieerd. Dat kan niet de bedoeling zijn, ook niet van deze meerderheid.

Collega's, ik heb respect voor uw agenda van deze avond en zal het niet te lang trekken. Wat dit betreft hebt u zelfs geen vijf minuten politieke moed nodig, vijftig seconden volstaan om gewoon met zijn allen even recht te staan en te zeggen: "Ja, wij gaan dit bespreken." (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de beraadslaging.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, namens het Vlaams Belang, maar ook een beetje als voorzitter van de commissie die het voorstel van mevrouw Vogels heeft besproken, vind ik toch dat de verslaggeefster onze werkzaamheden wat oneer heeft aangedaan.

Mevrouw Heeren, u werd uitgenodigd om verslag uit te brengen en u begon met de woorden "namens de meerderheid moet ik u zeggen dat".

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Penris, ik diende nog geen verslag uit te brengen over het voorstel van decreet.

De voorzitter: Dat klopt. Het verslag komt er pas als de behandeling van het voorstel van decreet wordt aanvaard.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, dan had u haar in een andere hoedanigheid moeten verzoeken om het woord te nemen. Ik had begrepen dat u haar het woord verleende als verslaggeefster.

Laten we dan maar niet vallen over dit detail. We hebben in de commissie gedaan wat we moesten doen. We hebben dit voorstel alle kansen gegeven dat het verdiende. We hebben er meerdere zittingen aan gewijd. Er was zelfs een hoorzitting waarbij we mensen uit Duitsland en Nederland een vergelijking hebben laten maken met ons systeem.

We zijn bijegekomen op 9 november 2006 voor een eerste bespreking. We zijn bijegekomen op 15 februari 2007 voor de hoorzitting. We zijn op 26 april 2007 nog eens bijegekomen voor de tweede bespreking. Op 5 juli zijn we overgegaan tot de eindstemming.

Ik heb het verslag er nog eens op nagelezen, en ik wil de verslaggeefsters danken voor hun verslag. Ik heb daarin veel interessante betogen van veel partijen in dit halfroond gelezen. Heel wat aanwezigen in dit halfroond zijn in dit debat afwezig gebleven: de sp.a-spirit-fractie heeft zich ten gronde op geen enkel moment uitgesproken. Meer nog, ze hebben op het moment van de artikels-gewijze stemming verstek laten gaan. Ze zijn pas teruggekomen bij de eindstemming waarbij ze zich hebben onthouden.

Dat was een ander signaal dan wat andere partijen van de meerderheid gaven. CD&V en Open Vld zeiden dui-

delijk neen en hadden daar hun argumenten voor. Ze hebben tijdens de vele besprekingen die argumenten ontwikkeld en die tijdens de stemming hard gemaakt. De linkerzijde is onduidelijk gebleven en heeft in dit debat geen kleur bekend.

Wij hebben dat wel gedaan, mevrouw Vogels, u weet dat. We vonden uw aanvankelijk voorstel een beetje te verregaand, een te grote aanval op de vrije markt. U hebt blijkbaar onze argumenten goed begrepen en ook die van de mensen die we in de hoorzitting hebben gehoord. U hebt een essentieel amendement op uw voorstel aangebracht. Daarvoor zijn besprekingen in commissies nuttig en noodzakelijk. Ik vond de manier waarop u uw voorstel hebt bijgestuurd van die aard dat we het moeten verdedigen en kunnen goedkeuren. We zullen dat blijven doen als we de gelegenheid krijgen om het debat hier ten gronde te voeren. Ik zou het debat in dit halfroond graag aanvatten, al was het maar om sp.a-spirit in de gelegenheid te stellen duidelijk kleur te bekennen en al was het maar om ook N-VA, die nog geen stelling heeft ingenomen, in de gelegenheid te stellen kleur te bekennen. (*Applaus bij het Vlaams Belang en Groen!*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, laat er geen twijfel over bestaan: onze fractie vindt een sociaal woonbeleid zeer belangrijk. We willen dat de problematiek van sociaal betaalbaar wonen wordt opgenomen in het nieuwe ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening.

Een aantal problemen rond huren en wonen kunnen we pas oplossen na een broodnodige stap in de staatshervorming zodat alle aspecten tot onze bevoegdheid behoren. We willen immers niet alleen zeggenschap over de kwaliteit van huurwoningen, maar ook over de prijs.

We hopen dat oranje-blauw dat morgen effectief hard kan maken. Het voorliggende voorstel van decreet is voor sp.a-spirit 'too little, too early'. Daarom verkiezen we om de behandeling van het voorstel van decreet niet over te doen.

De voorzitter: De volksvertegenwoordigers die voorstander zijn van het aanvatten van de beraadslaging, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

– *De plenaire vergadering beslist bij zitten en opstaan de beraadslaging niet aan te vatten.*

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tot wijziging van de partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Cotonou op 23 juni 2000 tussen de leden van de Groep van Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en met de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 juni 2005 – 1297 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het intern akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, houdende wijziging van het intern akkoord van 18 september 2000 inzake maatregelen en procedures voor de uitvoering van de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst, ondertekend in Luxemburg op 10 april 2006 – 1298 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

den is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het gunningsdossier met betrekking tot een consultancy-opdracht voor beleidsstrategisch advies bij het kabinet-Moerman – 1317 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
32 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
34 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van de heer Filip Dewinter en mevrouw Hilde De Lobel tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de werking van de Vlaamse kabinetten in het algemeen en de gunning van consultancyopdrachten en het aanstellen van experts in het bijzonder – 1339 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
31 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Werner Marginet, mevrouw Marijke Dillen en de heren Jan Penris, Erik Arckens en Filip Dewinter tot besluit van het op 10 oktober 2007 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de financiële situatie van de VRT en de contracten met productiehuisen – 1345 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, ik wil toelichten waarom we deze stemming vragen. We vragen de Vlaamse Regering om een onafhankelijke audit te laten uitvoeren omtrent alle contracten van de VRT met externe productiehuisen, onder andere wat betreft prijzen, de looptijd van een contract, de marktconformiteit enzovoort. We vragen om een onderzoek te laten voeren naar mogelijke belangenvermengingen van de leden van de raad van bestuur van de VRT en de leden van de raad van bestuur en aandeelhouders van de betrokken productiehuisen en het eventueel betalen van commissielonen aan voornoemde personen. We vragen ervoor te zorgen dat het Vlaams Parlement ervan op de hoogte wordt gehouden met welke productiehuisen de VRT werkt en wat de grootte van de budgetten ter zake is. Dit betekent het mogelijk maken van een vergelijkend onderzoek inzake de verhoudingen tussen de productiehuisen wat betreft de opdrachten die ze van de VRT krijgen. We vragen dat ervoor wordt gezorgd dat contracten die de VRT met productiehuisen afsluit, nooit gekoppeld worden aan de evolutie van de dotatie

van de Vlaamse overheid aan de VRT. We vragen ervoor te zorgen dat er geen bonussen kunnen worden toegekend aan externe productiehuisen op basis van het resultaat van een product in de kijkcijfers. We vragen aan te dringen bij de VRT dat contracten met externe productiehuisen beantwoorden aan de strategische contouren die door de raad van bestuur van de VRT moeten worden vastgesteld, zeker in het kader van het heronderhandelen van de contracten met de externe productiehuisen. Dat betekent het betrekken van de raad van bestuur in dergelijke strategische beslissingen. We vragen ten slotte juridische stappen te zetten tegenover de verantwoordelijken van de VRT die contracten hebben getekend, indien uit die contracten malversaties zouden blijken.

De voorzitter: Dames en heren, de stemming begint.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 17 oktober 2007 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.10 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwesig met kennisgeving

Sabine Poleyn, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Marcel Logist, Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen;

Michèle Hostekint: familieverplichtingen.

Afwesig zonder kennisgeving

Hilde Eeckhout, Marc van den Abeelen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne

Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsens, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen: Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Martine Fournier, Cindy Franssen, Veerle Heeren, Kathleen Helsens, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Martine Fournier, Cindy Franssen, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille
